

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله الصلوة والسلام على سيدنا
 محمد النبي الأمي الذي بعثه هاديا للجهول والظلم وجعل بين الأنبياء كما التمييز بين النجوم
 أما بعد احقر الناس سبحان بخش سکن قصبه نیکار پور ضلع مظفر نگر میگویند که درین زمان زان کتابی
 تو امان یعنی ماه حساب المرحوم شیخ محمد بن یحیی بن علی بن ابی طالب علیه السلام و صحابه و سلم حسب این مشفق
 شیخ ناصر علی صاحب تاج کتب مؤرخین شهر دلی ترقیب مسالط صاحب مراتب علیا و مدارج عظمی مورد
 الطراف سردی مظفر فتوحات انزوی محصح اضلاع عبدالرزاق منصرم مطبع مجتبی دلی لاریست
 شمس کلماتهم ترجمه کتاب افاضت انساب غنی منہات ابن حجر عسقلانی بفارسی کرده شد
 باین لحاظ که مترجم اردو دوران دیار که سگان آنجا ازین زبان بهره مند ازند میکار
 می بود و آنکسان از فوائد چنین کتاب محروم می مانند اکنون از ذات باری تعالی
 عزایم امید قوی است که فارسی سنان هم از ان بهره بردارند و بنده را بدعای خیر
 یاد فرمایند و اگر به مقتضای بشریت جائی غلطی و هوشده باشد بذیل عافیت
 بپوشند **و** از کرمان کار ما دشوار نیست **و واضح** باد که
 حق تصنیف ترجمه کتاب مذکوره صدر الشیخ ناصر علی صاحب موصوف و ادب الیک
 طبع آن کرده شد بعد ازین ما را در طبع آن حسی نیست و بمانده دیگر اصل سلطان

بے اجازت عمومی القصد بخش نفرمایند

رَأْسُ مَالٍ لَدَيْكَ كَلِمَاتُ لِسْنٍ عَنِ وَصْفِ خَيْرِ دِينِهِ وَعَمْرٍ

اصل مال او دنیا باشد زبانها از میان خار و دین او عاجز آید و از

سَفِيَانِ الثَّوْرِيِّ عَنْ كُلِّ مَعْصِيَةٍ عَنِ شَهْوَةِ فَاِنَّهُ يَرْجِي عَفْرَانَهَا

سفیان ثوری روایت است هر معصیتی که از خواهش نفس بعمل آید پس بیک باغزین آن

وَكُلِّ مَعْصِيَةٍ عَنِ الْكِبْرِ فَاِنَّهُ لَا يَرْجِي عَفْرَانَهَا لَا مَعْصِيَةَ

وهر معصیتی که از روی تکبر بعمل آید پس بیک باغزین آن امید نیست اینک

أَيْبَسَ كَأَنَّ أَصْلَهَا مِنَ الْكِبْرِ وَزَلَّةُ آدَمَ كَانَ أَصْلَهَا مِنَ

ناقرمانی ایبیس در اصل از روی تکبر بود و لغزش آدم علیه السلام در اصل از روی

الشَّهْوَةِ وَعَمَّنْ بَعْضُ الزُّهَّادِ مِنْ أَذْنِبِ ذُنُبًا وَهُوَ لِيُخْرِكَ

خواهش نفس بود فلان قاز بعضی زاهدان منقول است هر که نافرمانی کرد و خدا نماند

فَإِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ النَّارَ وَهُوَ يَبْكِي وَمَنْ أَطَاعَ وَهُوَ يَبْكِي

پس بیشک خدا تعالی او را بدوزخ فرستد با حال که خواهد گریست و هر که طاعت کرد و گریان است

فَإِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ وَهُوَ يَضْحَكُ وَعَمَّنْ بَعْضُ الْحُكَمَاءِ

پس بیشک خدا تعالی او را بهشت فرستد در حال که خندان باشد و از بعضی حکما منقول است که

أَكْبَرُ وَالذُّنُوبُ الصَّغِيرَاتُ فَانْهَا تَشْتَعِبُ مِنْهَا الذُّنُوبُ الْكُبْرَى

بزرگان صغیره را حقیر و کتر نماید از بزرگ گناهان کبیره و از آن بیدار میشود

وَمَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا صَغِيرَةَ مَعَ الْأَصْرَارِ

و از نبی صلوات الله علیه سلم روایت است گناه صغیره که بر آن است گناه صغیره

وَأَكْبَرَةَ مَعَ الْأَسْتِغْفَارِ قِيلَ هُمُ الْعَارِفُونَ وَالشُّكْرَاءُ وَهِيَ

وگناه کبیره که از آن استغفار یعنی در گناه گناهان است که بگوید که قصد مرد عارف به شامی است قصد

یعنی شیطان افزاید
نشد از تنگ از سر و زود
و گناه حضرت آدم همانند
شد که از نوبش نفسانی بود
"شک بعضی اگر گناه
صغیره مداومت کند همان
بزرگه میگردد و نماند از گناه صغیره
بر کبیره جرات پیدا می شود"

یعنی هر که از گناه
صغیره بکند مدار پس
بزرگان صغیره را حقیر
نماید از بزرگ گناهان
کبیره و از آن بیدار
میشود

Marfat.com

وَكُنْ بَعْضَ الْحُكَمَاءِ مِنْ تَوْفِيقِ اللَّهِ وَلِيًّا أَوَّلَ مَا قُلْتَ

مَعْرِفَةُ اللَّهِ مِنْ تَوْفِيقِ اللَّهِ أَنْ لَهُ عَدُوًّا أَعَدَّ مِنْ نَفْسِهِ قُلْتَ مَعْرِفَةُ اللَّهِ كَمَا كُنْتَ تَعْرِفُهُ وَهِيَ كَمَا كُنْتَ تَعْرِفُهُ

وَعَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ قَوْلُهُ تَعَالَى ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي

الْبُرِّ وَاللَّجْرِ قَالَ لُبُّهُ هُوَ اللَّسَانُ وَاللَّجْرُ هُوَ الْقَلْبُ فَإِذَا فَسَدَ

اللِّسَانُ بَكَتْ عَلَيْهِ النَّفْسُ وَإِذَا فَسَدَ الْقَلْبُ بَكَتْ عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ

قِيلَ أَيْ الشَّهْوَةُ تَصِيرُ الْمَلُوكَ عَبِيدًا وَالصَّبْرُ يَصِيرُ الْعَبِيدَ

مُلُوكًا الْآتِي إِلَى قِصَّةِ يُوْسُفَ فِي الْخَنَاءِ قَبْلَ طُوبَى لَهُ

كَانَ عَقْلُهُ أَمِيرًا وَهَوَاهُ أَسِيرًا وَوَيْلٌ لِمَنْ كَانَ هَوَاهُ أَمِيرًا

وَعَقْلُهُ أَسِيرًا قَبْلَ مَزْتَرِكِ الذَّنُوبِ فَإِنَّ قَلْبَهُ وَمَزْتَرِكِ الْحَرَامِ

وَإِذَا كَلَّ الْحَلَالَ صَفَتْ فِكْرَتُهُ وَأَوْحَى اللَّهُ إِلَى بَعْضِ الْأَنْبِيَاءِ

أَطْعَنِي فِي مَا أَمْرًا وَلَا تَقْضِنِي فِيمَا نَهَيْتَنِي قَبْلَ كَيْسَانَ الْعَقْلِ

حُكْمُ مَا رَأَى نَفْسُهُ فِيهَا نَهْيٌ وَنَهْيٌ مَا رَأَى نَفْسُهُ فِيهَا حُكْمٌ

Handwritten marginal notes in Arabic script, including phrases like 'فانظر في قوله...' and 'فانظر في قوله...'

اتَّبِعْ رِضْوَانَ اللَّهِ تَعَالَى وَاجْتَنِبْ سَخَطَهُ قِيلَ غَرَّبْتُمْ لِقَاضِلِ

مرضی الہی ابروی کردن است و از عصبه او تعالی خند کردن میگویند اہل علم غریب مساوی غیب است

وَلَا وَطْنَ لِلْجَاهِلِ قِيلَ مَنْ كَانَ بِالطَّاعَةِ عِنْدَ اللَّهِ قَرِيبًا كَانَ يَلِيقُ

و نیست وطن مرجاہل را میگویند هر که بہ برکت طاعت و رب الہی بیدار کند پس در اہل دنیا

النَّاسِ غَرِيبًا قِيلَ حُرْكَتُ الطَّاعَةِ دَلِيلُ الْمَعْرِفَةِ فَمَا زِلْنَا حُرْكَتَ

غریب میگردد میگویند حرکت کردن برای طاعت دلیل معرفت است چنانکہ حرکت

لِجَسْمِ دَلِيلُ زَنْدَقِي قَالِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَصْلُ جَمِيعِ

جسم دلیل زندگی است نبی صلی اللہ علیہ وسلم فرمود بنیاد جملہ گناہان

الْمَخَايِبِ لِلدُّنْيَا وَأَصْلُ جَمِيعِ الْفِتَنِ مَنَعُ الْعَشْرِ وَالزُّكُوةِ قِيلَ

مخبت دنیا است و پنج جملہ فتنہ با ندادن عشرت و ندادن زکوٰۃ است میگویند

الْمُقَرَّبِ بِالتَّقْصِيرِ اِبْدَاءُ قَمُودٍ وَالْاِقْرَارِ بِالتَّقْصِيرِ عِلَاقَةُ الْقَبُولِ

اقرار کنندہ بر تقصیر امام ستودہ میباشد و اقرار کردن بر تقصیر نشان مقبولیت است

قِيلَ كَفَرًا زِ النِّعْمَةِ لَوْمٌ وَصَحْبَةُ الْاَلْحَمَقِ شَوْمٌ قَالِ الشَّاعِرُ اشْعَارُ

میگویند انکار کردن از نعمت قابل سرزنش است و منشیف نادان بد سخن است شاعری میگوید اشعار

يَا مَنْ اِبْدَى نِيَاةً اِسْتَعْلَى

ای آنکه بدینار خود مشغول است

اَوْ لَمْ يَزَلْ فِي غَفْلَةٍ

ایا امام در غفلت نگذازد است

اَلْمَوْتِ يَأْتِي بِغَتِّ

موت ناگهان میرسد

قَدْ غَرَّكَ طَوْلُ الْاَمَلِ

بیتک فریب داده است او را درازی امیدواری

حَتَّى دَنَا مِنْهُ الْاَجَلُ

تا آنکہ اجل از تو نزدیک شد

وَالْقَبْرِ صِنْدُ وَالْعَمَلِ

و گور صندوق عمل است

لَا مَوْتَ اِلَّا بِالْاَجَلِ

موت نیست مگر از اجل

بعضی عالم بر طاعت
مرود با باد
مردم سوزند
سینہ جان با
بیترکہ وطن
جابل که در بخلاف
در وطن هم
دفعی نمی باشد
منش
هر که بر طاعت
سنتیم مانده
عارف با سبب
چنانکہ حرکت
بدین دین
حیات است

يَكْفِيكَ الْمَوْتَ عِبْرَةً وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ ذِكْرٌ مِنْ

کفایت سے کند تر اتوار کو عجب داز عبد اللہ بن مسعود فرمادے ہیں کہ

مُسْتَدْرِجٍ بِالنِّعَةِ عَلَيْهِ وَكَرَمٍ مِّنْ مَّفْتُونٍ بِالشَّكَاةِ عَلَيْهِ وَكَرَمٍ

کہ بسبب نعمت رسیدن برایشان بگناہ رفتہ اند و بسیار کسان اند کہ بسبب مح و شمار برایشان رفتہ مبتلا شدہ اند و بسیار

مِنْ مَّفْرُورٍ بِالشَّرِّ عَلَيْهِ وَعَنْ دَاوُدَ النَّبِيِّ قَالَ أَوْحَى

کسان اند کہ بسبب پردہ پوشی عیوب خود فریب خوردہ اند و آواز داؤد نبی علیہ السلام

فِي الرُّبُورِ عَلَى الْعَاقِلِ أَنْ لَا يَسْتَغْلِلَ إِلَّا بَثْلًا تَزُوْدِلِعَادٍ

کہ فرمود در روبرو وحی شدہ است عامل لازم است کہ سوای سچ چیز سچے نگیرد و توشہ پیدا کردن برای آخرت

وَمَوْنَةً لِمَعَايِشٍ طَلَبُهَا كَدٌّ جِلْدٍ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ

و سخت و زردین برای معاش طلب کردن لذت از روی حلال و از ابو ہریرہ روایت است کہ ابو ہریرہ

قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثٌ مِّنْجِيَاتٍ وَثَلَاثٌ

گفت کہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم فرمود

مُهْلِكَاتٍ وَثَلَاثٌ دَرَجَاتٌ وَثَلَاثٌ كَفَّارَاتٌ أَمَّا الْمُنْجِيَاتُ

ہلک کنندہ و ترقی دہندہ مراتب و سچ چیز گناہ دور کنندہ اند پس نجات دہندہ

فَخَشْيَةُ اللَّهِ تَعَالَى فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَالْقَصْدُ فِي الْفَقْرِ وَ

ترس اللہ تعالیٰ است در باطن و ظاہر و میانہ روی در حاجت مند سے

الْغِنَى وَالْعَدْلُ فِي الرِّضَاءِ وَالْغَضَبِ أَمَّا الْمُهْلِكَاتُ فَشِدَّةُ

فراخ دستی د پاس عدل و حال خاندی و غضب و ہلک کنندہ پس شدت نجل است

الشَّدِيدِ وَهَوَى السُّتْبَعِ وَاعْتِجَابِ الْمَرْءِ بِنَفْسِهِ وَأَمَّا الدَّرَجَاتُ

و ہوس پروری کردہ شدہ و خوشنود بودن کس از ذات خویش و ترقی دہندہ مراتب

فَأَفْشَاءُ السَّلَامِ وَأَطْعَامُ الطَّعَامِ وَالصَّلَاةُ بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ

پہل سحکارا کردن سلام و خوردن طعام و نماز گذاردن در شب و نیکو دیگر کسان

بیشتر گنہگار را چون غنیمت پرست
زیادہ تر نصیحت اختیار میکند
بہن خیاں کہ اگر گنہگاری بوم
غنت از اسلب پیشہ و پند
از شاگردی مداحان خوشایند
در رفتہ می افتد کہ گنہگاری
چنانکہ عدل میگوید و عین
از ستر عیوب از جانی رود دانند
کہ از عیب پاک است

افشار سلام است کہ بر سلام
بہر سلام علیک گوید
تعارف و نیت باشد
بہر سلام علیک گوید

نِيَامٌ وَأَمَّا الْكُفَّارَاتُ فَاسْبَاغُ الْوُضُوءِ فِي السَّبَرَاتِ وَنَقْلُ

در خواب باشد و کفار و گناهان پس وضو کامل کردن در سردی و قدم

الْأَقْدَامَ إِلَى الْجَمَاعَاتِ وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ وَقَالَ جَبْرِيلُ

برداشتن براسه جماعات نماز و انتظار نماز کشیدن بعد از نماز و جبرئیل گفت

يَا مُحَمَّدُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرٌ مَشَيْتَ فَإِنَّكَ مَيِّتٌ وَاحِبٌ مَرٌّ

ای محمد صلی الله علیه و سلم بزمی تا آنکه خواهی پس آخر تو بعین مرگنده هستی با هر که خواهی محبت

شَيْتَ فَإِنَّكَ مَفَارِقَةٌ وَأَعْمَلٌ مَشَيْتَ فَإِنَّكَ حَجْرِيٌّ بِقَوْلِ

گزین پس بعین نواز و جدا شونده و کن هر چه خواهی پس بعین جزای آن خواهی یافت

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثٌ تَفَرِّطُظُّهُمْ اللَّهُ تَحْتَ ظِلِّ

بنی صلی الله علیه و سلم سه قسم کسان اند که خدا سایه خواهد داد آنان را زیر سایه

عَرْشِهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ الْمُتَوَضِّئُ فِي لَمَّكَارِهِ وَالْمَأْتِي إِلَى

عرش آن روز که هیچ سایه نخواهد بود بجز سایه آن وضو کننده در تکلیفات در روزه سوگ

الْمَسْجِدِ فِي الظُّلِّ وَمَطْعَمٌ لِمَا يَعْ وَيَقِيلُ لِبَرَّاهِيمَ كَمَا فِي شَيْءٍ

مسجد در تاریکیها و خوردن در طعام گرسنه و از آب بر آهیم علیه السلام پرسیدند از چه عمل

أَلْحَذَكَ اللَّهُ خَلِيدًا قَالَ بَثَلْتُمْ أَشْيَاءَ أَخَذَتْ أَمْرَ اللَّهِ تَعَالَى

الله تعالی ترا خلیل ساخت جواب داد از سه عمل برگزیدم حکم الهی را

عَلَى أَمْرِ غَيْرِهِ وَوَأَهْتَمَّتْ بِمَا تَكْفُلُ اللَّهُ لِي وَمَا تَعَسَّيْتُ

بر حکم غیر وی و بهمت برنگاشتم بر آن چیزیکه الله تعالی برای من در آن شده است و نخواستم

وَمَا تَعَدَّيْتُ لَمَعَ الضَّيْفِ وَعَنْ بَعْضِ الْحُكَمَاءِ ثَلَاثَةُ أَشْيَاءَ

و نه طعام چاشت گریه همان در بعضی حکما منقول است سه چیز اند

تَفَرُّحُ الْقَصَصِ ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى وَلِقَاءُ أَوْلِيَاءِهِ وَكَلَامُ الْحُكَمَاءِ

که همیشه آید اندوه را با یاد کردن الله تعالی را و عاقبت کردن با دوستان او و اقوال حکیمان

منی الله تعالی ذمته شکرش
من باشد هست پس انجام
رزق گاهی بگویم بر خدا
گذاشته ام

وَمَنْ أَحْسَنَ بَصِيرَةً مِنْ لَدُنِّي مَنْ لَا آدَبَ لَهُ وَلَا عِلْمَ لَهُ وَمَنْ لَا

داز حسن بصیری روایت است هر کس ادب نیست اورا علم نیست و هر که علم

صِدْقًا وَلَا دِينَ لَهُ وَمَنْ لَا وَرْعَ لَهُ وَلَا زُفَى لَهُ وَرَوَى

صبریت اورا دین نیست و هر کس تقوی نیست اورا قرب خدا نیست و روایت است

رَجُلًا خَرَجَ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَى طَلَبِ الْعِلْمِ فَلَمَّا ذَكَرَ نَبِيَّهُمْ

که مردی از بنی اسرائیل برای تحصیل علم بیرون آمد پس این خبری ایشان رسید

فَبَعَثَ إِلَيْهِ فَأَتَاهُ فَقَالَ يَا فَتَى إِنِّي أَعْطُكَ بِثَلَاثِ خِصَالٍ

پس بی علم کس فرستاده اورا طلب کرد پس آن مرد و گویا آمدنی فرمود ای جوان من ترا سه خصلت بخند میدهم

فِيهَا عِلْمٌ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ خَفِيَّةٌ فِي السِّرِّ وَالْعَدَابِيَّةُ

که در آن علم پیشینان و پسینان داخل است بنس از خدا در ظاهر و باطن

وَالسِّبْكَ لِسَانَكَ عَنِ الْخَلْقِ لَا تَذْكُرُهُمُ إِلَّا خَيْرًا وَانْظُرْ

و زبان خود را از صحبت خلق به یاد خلق را یاد کنی اگر بگوئی و نام خود را که بخوری

خَبْرَكَ الَّذِي تَأْكُلُ حَتَّى يَكُونَ مِنَ الْخَلْقِ فَاَمْتَنِعِ الْفِتْرَةَ لِحُرْمَتِ

چیز آن که از وجه حلال باشد پس آن فحاشی جان از سفر باز ماند

وَرِيكَانَ رَجُلًا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ جَمَعَ ثَمَانِينَ تَابُوتًا مِنْ

و روایت است که مردی از بنی اسرائیل هشتاد صندوق علم جمع کرد

الْعِلْمِ وَلَمْ يَنْتَفِعْ بِعِلْمِهِ فَأَوْحَى اللَّهُ تَعَالَى إِلَى نَبِيِّهِمْ أَنْ قُلْ

و آنان که علم جمع نکرده گرفت پس اله تعالی بسوی نبی ایشان وحی فرستاد که ازین جمع کننده بگو

لِهَذَا الْجَامِعِ لَوْ جَمَعْتَ كَثِيرًا مِنَ الْعِلْمِ لَمْ يَنْفَعَكَ إِلَّا أَنْ تَعْمَلَ

که تو هر چند علم کثیر جمع کنی ترا هیچ فائده نخواهد دادی الا که

بِثَلَاثِ أَشْيَاءَ لَا يَحِبُّ الدُّنْيَا فَلَيْسَتْ بِدَارِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا تَصْنَعُ

چیز علی کن دنیا را دوست نداری که خانه مؤمنان نیست و برای

بصیرت از حسن بصیری روایت است هر کس ادب نیست اورا علم نیست و هر که علم صبریت اورا دین نیست و هر کس تقوی نیست اورا قرب خدا نیست و روایت است که مردی از بنی اسرائیل برای تحصیل علم بیرون آمد پس این خبری ایشان رسید پس بی علم کس فرستاده اورا طلب کرد پس آن مرد و گویا آمدنی فرمود ای جوان من ترا سه خصلت بخند میدهم که در آن علم پیشینان و پسینان داخل است بنس از خدا در ظاهر و باطن و زبان خود را از صحبت خلق به یاد خلق را یاد کنی اگر بگوئی و نام خود را که بخوری چیز آن که از وجه حلال باشد پس آن فحاشی جان از سفر باز ماند و روایت است که مردی از بنی اسرائیل هشتاد صندوق علم جمع کرد و آنان که علم جمع نکرده گرفت پس اله تعالی بسوی نبی ایشان وحی فرستاد که ازین جمع کننده بگو که تو هر چند علم کثیر جمع کنی ترا هیچ فائده نخواهد دادی الا که بثلثة اشیا لا یحب الدنیا فلیست بدار المؤمنین ولا تصنع

الشَّيْطَانِ فَلَيْسَ بِرَفِيقٍ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا نُوذِيرًا فَلَيْسَ بِخَرَفٍ

شیطان مکن که این رفیق مومنان نیست و بیکس اسبجده که این پیش

لِلْمُؤْمِنِينَ وَعَنْ أَبِي سُلَيْمَانَ الدَّارَانِيِّ أَنَّهُ قَالَ فِي الْمَنَاجَةِ

مومنان نیست و از ابو سلیمان دارانی روایت است که او در مناجات گفت

الهِ لَيْتَ لِي طَالِبَتِي بِذَنْبِي لَطَلِبَتِكَ بِعَفْوِكَ وَلَيْتَ طَالِبَتِي

ای ای اگر تو مطالبه من بگناه من خواهی کرد من البته ترا بعفو تو

بِجَلِّ لَطَلِبَتِكَ بِسَخَائِكَ وَلَيْتَ ادْخَلْتَنِي النَّارَ لِخَيْرَتِ أَهْلِ

بجلی من خواهی کرد البته من ترا به سخاوت تو طلب خواهم کرد اگر تو اما بدو رخ داخل خواهی کرد البته درون

النَّارِ يَا رَبِّ اجْبِكْ وَقِيلَ اسْعِدِ النَّاسَ مِنْ قَلْبِ عَالَمٍ وَ

جز خواهم کرد که من ترا دوست میدارم فلا و میگویند سعادت مند ترا از کسان اوست که برای او دست عالم و

بَدَنٍ صَابِرٍ وَقَنَاعَةٍ مَا فِي الْيَدِ وَعَنْ بَرَاهِيمَ النَّخَعِيِّ

بدنی است صبرکننده و قناعت است بر آنکه در دست اوست و از ابراهیم نخعی روایت است

هَلِكٌ مِزْهَلِكٌ قَبْلَكَ بِثَلَاثِ خِصَالٍ بِفُضُولِ الْكَلَامِ وَفُضُولِ الطَّعَامِ

بیشک هر که هلاک شد پیش از شما هلاک شد به سه خصال بافزونی کلام و افزونی طعام

وَفُضُولِ الْمَنَامِ وَعَنْ حُجَّيْبِ بْنِ مَعَاذٍ الرَّازِيِّ طُوبَى لِمَنْ تَرَكَ

و افزونی خواب و از حجب بن معاذ رازی روایت است طوبی آنکه باودا که دیارا

الدُّنْيَا قَبْلَ أَنْ تَتْرُكَ وَبَنِي قَبْرِهِ قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَهُ وَأَرْضِي بِهِ

گذشت پیش از آنکه دنیا او را گذارد و قبر را از پیش از آنکه اندران در آید و برود و کار خود را

قَبْلَ أَنْ يَلْقَاهُ وَعَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي تَالِبٍ عِنْدَ سَنَةِ

خوشتر کرد پیش از آنکه از ملاقات گذارد و از علی رضی الله عنه روایت است که هر که نباشد در دست خدا دست

رَسُولِهِ سَنَةً أَوْ لِيَاكُنْ فَلَيْسَ فِي دِينِهِ شَيْءٌ قِيلَ لَهُ سَنَةُ اللَّهِ

رسول او دست دوستان او پس نیست در دست او چیزی نمی برسد چیت سنت خدا

تا اول مومنان مزار خواهد گرفت

عالم و میگویند سعادت مند ترا از کسان اوست که برای او دست عالم و بدنی صبرکننده و قناعت است بر آنکه در دست اوست و از ابراهیم نخعی روایت است طوبی آنکه باودا که دیارا گذشت پیش از آنکه دنیا او را گذارد و قبر را از پیش از آنکه اندران در آید و برود و کار خود را خوشتر کرد پیش از آنکه از ملاقات گذارد و از علی رضی الله عنه روایت است که هر که نباشد در دست خدا دست رسول او دست دوستان او پس نیست در دست او چیزی نمی برسد چیت سنت خدا

قَالَ كَثَانُ السَّرِ وَقِيلَ مَا سَنَّهُ الرَّسُولُ قَالَ لَمَّا رَأَى بَيْنَ النَّاسِ

گفت پوشیدن راز و پرسیده شله چیت سنت رسول گفت آشتی در شستن با کسان

وَقِيلَ مَا سَنَّهُ أَوْلِيَاءَهُ قَالَ أَحْتَمِلُ الْأَذَى عَنِ النَّاسِ وَكَانُوا آمَنَ

و پرسیده چیت سنت اولیاد او گفت تحمل تکلیف از کسان و پشیمان و صیت

قَبْلَنَا يَتَوَصَّوْنَ بِثَلَاثِ خِصَالٍ وَتَكَاثُبُونَ بِهَا مِنْ عَمَلٍ لِآخِرَتِهِ كَفَاهُ

میکردند به مفضلت و آنرا نوشته میدادند هر که عمل براسه آخرت خود میکند

اللَّهُ أَمْرٌ دِينُهُ وَدُنْيَا هُ وَمَنْ لِحَسَنِ سِرِّهِ تَهَ أَحْسَنَ اللَّهُ عَلَا نِيَّتِهِ

خدا برای امر دین و دنیا می کند و هر که باطن خود نیکو می سازد خدا ظاهر او را نیکو سازد

وَمَنْ أَصْلَحَ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ أَصْلَحَ اللَّهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّاسِ

و هر که با من خود و خدا اصلاح میکند خدا با من او و جمله کسان اصلاح پیدا میکند

وَعَنْ عَلِيٍّ كُنْ عِنْدَ اللَّهِ خَيْرَ النَّاسِ وَكُنْ عِنْدَ النَّفْسِ شَرَّ النَّاسِ

و از علی رضی الله عنه روایت است نزدیک خدا بهترین کسان باش و در خیال خویش بدترین کسان باش

وَكَانَ عِنْدَ النَّاسِ جَلَامًا مِنَ النَّاسِ قَبْلَ أَنْ يَرْحَمَهُ اللَّهُ تَعَالَى إِلَى عَزِيمِ

و نزدیک خلایق کمی از آن میان باش میگویند که الله تعالی بسوی عزیزش می رسد

النَّبِيِّ فَقَالَ يَا عَزِيمُ إِذَا ذُنِبْتَ نَبَا صَغِيرًا فَلَا تَنْظُرْ إِلَى الصَّغَرِ

فرستاد پس فرمود ای عزیز چون گناه صغیره بعمل آری پس بسوی صغیر نگاه نگاه کن

وَأَنْظُرْ إِلَى مَنْ الذِّي ذُنِبْتَ لَهُ وَإِذَا أَصَابَكَ خَيْرٌ يُسِيرُ فَلَا

بلک بسوی آنکس نگاه کن که تا زمانی او کرده و اگر ترا مال اندک حاصل شود پس

تَنْظُرْ إِلَى الصَّغَرِ وَأَنْظُرْ إِلَى مَنْ الذِّي رَزَقَكَ وَإِذَا أَصَابَكَ

بسوی قلت آن نگاه کن بلک بسوی آنکس نگاه کن که تا داده است بهیون ترا

بَلِيَّةٌ فَلَا تَشْكُرُنِي إِلَى الْخَلْقِ كَمَا لَا تَشْكُرُنِي إِلَى مَلِكِي

بلای می برسد پس شکایت ما پیش خلق نکن چنانکه شکایت تو پیش نورسختان میکنم

مراد از آشتی در شستن اینست که با خلق مواصلت کند بدین صفت و نزدیک و چنین نیست که با بدینسان صیقلی انان سوانق شود این چنین حرام است بلکه این کسان بیزارند

خوبی

Marfat.com

اِذَا صَعِدْتَ إِلَىٰ مَسَاجِدِكَ وَعَنْ حَاتِمِ الْأَصْبَغِ مَا مِنْ صَبَاحٍ

ہر گاہ میرسد بسوی ما جبہای تو از حاتم اصم بقول است ہر صبح کہ سے دہد

الْأَوْ يَقُولُ الشَّيْطَانُ لِي مَا تَأْكُلُ وَمَا تَلْبَسُ وَإِنْ تَسْكُنُ فَأَقُولُ

شیطان مرا سے گوید چه خواہی خورد و چه خواہی پوشید و کجا خواہی ماند پس میگویم

لَهُ أَكُلُ الْمَوْتِ وَالْبَسُ الْكَفَنِ وَأَسْكُنُ الْقَبْرَ وَعَنِ النَّبِيِّ صَلَّى

اور خواہم خورد و موت را و خواہم پوشید کفن را و خواہم ماند در گور و از نبی صلی

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ خَرَجٍ مِنْ ذُلِّ الْمَعْصِيَةِ إِلَىٰ عِزِّ الطَّلَعَةِ اغْنَاهُ

اللہ علیہ وسلم از این است ہر کہ از خواری نافرمانی بسوی عزت عبادت بداند

اللَّهُ تَعَالَىٰ مِنْ خَيْرِ مَا لِي أَيْدِيهِ مِنْ غَيْرِ جَنْدٍ وَأَعْرَافِهِ مِنْ غَيْرِ عَشِيرَةٍ

اللہ تعالیٰ اور از ہون ال حتی خواہد کرد و بدین شکر تا پیدا و خواہد داد و بدون قبیلہ و شتر داران اور لغزت خواہد بخشید

وَرَوَىٰ أَنَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَرَجَ ذَاتَ يَوْمٍ عَلَىٰ أَصْحَابِهِ فَقَالَ

و روایت است کہ حضرت علیہ السلام روز کے بر اصحاب رسیدند پس

كَيْفَ أَصْبَحْتُمْ فَقَالُوا أَصْبَحْنَا مُؤْمِنِينَ بِاللَّهِ فَقَالَ لِمَا عَلِمْتُمْ

ہر چه حال صبح گردید مسحاب عرض کردند صبح کردیم کہ ایمان بیداریم بخدا باز پرسید چیست علامت

إِيمَانِكُمْ قَالُوا أَنْصَبِرُ عَلَىٰ الْبَلَاءِ وَنَشْكُرُ عَلَى الرَّخَاءِ وَنَرْضَىٰ

ایمان شما عرض کردند بر مصیبت صابریم و بر عیش شکر میگذاریم و بر قضا

بِالْقَضَاءِ فَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنْتُمْ مُؤْمِنُونَ حَقًّا وَرَبِّ

راضی ہستم پس حضرت علیہ السلام فرمود شما بیشک مومن ہستہم بہت یہ پروردگار

الْكَعْبَةِ أَوْحَىٰ اللَّهُ تَعَالَىٰ إِلَىٰ بَعْضِ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ لَقِينِهِ وَهُوَ

خدا تعالیٰ بر کدامی نبی و سے فرستاد کہ ہر کہ با من ملاقات کند

يَكُونُ أَدْخُلَتْ جَنَّتِي وَمَنْ لَقِينِي وَهُوَ يَخَافُنِي جَنَّتَهُ نَارِي

پس کمال کہ او محبوب ابرو ملوخل خواہم کرد اور در جنت خود ہر کہ ملاقات کند با من پس جلال کہی سزد من و خواہم در اور

یعنی اگر چه اور اقوام قبیلہ
معاون نباشند لیکن اللہ تعالیٰ
اور لغزت خواہد داد و دعائی را
بوجود سعادت قوم موت
بدہد

مَنْ لَقِيَ وَهُوَ سَجِيٌّ مَنِ السَّيِّئِ لِحَفْظِ ذُنُوبِهِ وَعَمَّنْ

هر که ملاقات کند با من درین حال که سرم میدارد از من فراموش کرد ام از کرامت بنین کنان اولی قرار

عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ إِذَا افْتَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكَ تَكُنْ عَبْدَ النَّاسِ

عبداللہ بن مسعود روایت است آنچه خدا بر تو فرض کرده است او کن عابدترین مردم باش

وَلِجَنِّبَ حَرَامِ اللَّهِ تَكُنْ أَزْهَدَ النَّاسِ وَارْضَ بِمَا قَسَمَ اللَّهُ

و از مَحرمات الهی کناره گزین زاهدترین مردم باش و آنچه خدا نوداده است راضی شو

لَكَ تَكُنْ أَغْنَى النَّاسِ وَعَمَّنْ صَلَّى فِي الْمَرْقَدِيِّ أَنَّهُ مَرَّ

تو اگرترین مردم باشی و از صالحی که مرقدی منقول است که وی

بِعَظْمِ الدِّيَارِ فَقَالَ يَا دِيَارَ ابْنِ أَهْلِكَ الْأَوْلُونَ وَإِنْ

بر مکانی گذشت گفت ای مکان کجا هستی ای مکان پیشین تو کجا هستی

عَمَّا رَأَى الْمَاضُونَ وَإِنْ سَكَانِكَ الْأَقْدَمُونَ فَهَتَفَ بِهِمْ

عمار که گذران گذشته تو کجا هستی ساکنان پیشین تو پس اولیاد بوی

هَاتِفًا انْقَطَعَتْ آثَارُهُمْ وَبَدَّتْ تَحْتَ التُّرَابِ الْجِسَامُ

آواز کننده عجب بریده شد آثارهایشان و بوسیدند بپیر خاک تنهایشان

وَبَقِيَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا يَدْفِي أَعْنَاقِهِمْ وَعَمَّنْ عَلِيٌّ تَفَضَّلَ

دائمه اعمالشان آویزه گردنهایشان فلان از علی رضی الله عنه است که

عَلَى مَرْشِدَتْ فَأَنْتَ أَمِيرَةٌ وَأَسْأَلُ عَمَّنْ شِئْتَ فَأَنْتَ أَسِيرَةٌ

بد هر که خواهی احسان کن پس تو امیراوستی و از هر که خواهی بخواه پس تو گرفتاراوستی

وَأَسْتَغْنِي عَمَّنْ شِئْتَ فَأَنْتَ نَظِيرُهُ وَعَمَّنْ لَجِيٌّ بِمَعَادِيهِ

و از هر که خواهی بی نیاز باش پس تو مثل او هستی و از سبکی بن معاذ رحمت اللہ علیہ

اللَّهُ عَلَيْهِ تَرَكَ الدُّنْيَا كُلَّهَا أَخَذَهَا كُلُّهَا مَنْ تَرَكَهَا كُلَّهَا أَخَذَهَا

منقول است ترک کردن دنیا تمام آن گرفتن است تمام آن پس هر که ترک کرد آنرا تمام آنرا گرفت

من
یعنی آنچه گردن
عوض آن بیفتد
بسیار اعمالشان
مکمل و گردن
شان نشدند که
از آن رنگاری
است

كُلُّهَا وَمِنْ أَخَذَهَا تَرَكَهَا كَلَّهَا فَأَخَذَهَا فِي رُكَاؤِهَا
 تمام آنرا و هر که گرفت آنرا تمام ترک کرده آنرا تمام آنرا پس اگر گفتن آن در ترک گشت و ترک آن

فِي أَخَذَهَا وَعَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ أَدِيمٍ رَحِمَهُ اللَّهُ أَنَّهُ قِيلَ
 در گرفتن آن و از ابراهیم بن ادیم رحمه الله است که از او پرسیدند

لَهُمَا وَجِدْتَ الرَّهْدَ قَالَ ثَلَاثُ أَشْيَاءَ رَأَيْتُ الْقَبْرَ مُوجِئًا
 چه چیز یافتی زهد را گفت به چیز دیدیم بهترا جای داشت

وَلَيْسَ مَعِيَ مُوسَى وَرَأَيْتُ طَرِيقًا طَوِيلًا وَلَيْسَ مَعِيَ كَأْفُ
 نیست با من موسی و دیدیم راه را پس دراز و نیست با من نوش

وَرَأَيْتُ الْجَبَّارَ قَاضِيًا وَلَيْسَ مَعِيَ حِجَّةٌ وَكُنَّ الشُّبُلُ رَحِمَهُ
 دیدیم خدا جبار را حاکم و نیست با من حدی و از شبل رحمه الله

اللَّهُ وَهُوَ مِنْ عِظَاءِ الْعَارِفِينَ قَالَ إِبْرَاهِيمُ ابْنُ إِحْبَابَانَ
 که از عارفین است منقول است گفت ابراهیم بن محبوب میدارم که

أَهْبَ لَكَ جَمِيعَ حَسَنَاتِي مَعَ فِقْرِي وَضَعْفِي فَكَيْفَ لَأَحِبُّ
 به بخشم تو تمام حسنات خویش با آنکه عاجزند و ناتوانم پس چگونه محبوب میداری

سَيِّدِي أَنْ تَهَبَ لِي جَمِيعَ سَيِّئَاتِي مَعَ عِيْنِكَ مَوْلَايَ عَنِّي
 ای سرور من که به بخشش من جلد کنان مرا با آنکه ای مولای من برای نیازی است از من

وَقَالَ إِذَا ارْتَدَّتْ أَنْ تَسْتَأْنِسَ بِاللَّهِ فَاسْتَوْحِشْ مِنْ
 و گفت هرگاه خواهی که انس گیری با خدا پس وحشت بگیر از

نَفْسِكَ وَقَالَ لَوْ ذُقْتُ حَلَاوَةَ الْوَصْلِ لَعَرَفْتُ مَرَارَةَ
 ذات خویش و گفت اگر شام خلاوت وصال من چسبید بد بیگانهی بندت میدانم

الْقَطِيعَةَ وَعَنْ سَفِيَانَ الثَّوْرِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ أَنَّهُ سِئَلُ
 فراق یافتی و از سفیان ثوری رحمه الله است که از او پرسیدند

منه
 یعنی ترک دنیا بدست
 نیست چه اگر سر
 دنیا بدست می آید پس
 دنیا را سر از سر دنیا
 بین ای سر بر بیانش دنیا
 اختیار فراید کرد و در کجا
 فصل نام دنیا چکیست
 مکن بیانش پس
 دنیا را بر اختیار کرد و آنرا تمام
 که گرفت تمام دنیا که آنست تمام
 دنیا را از آنست
 وصال نیافت است اولی
 وفاق سلوک نیست و هر که خلاوت
 وصال نیافت است
 تا خوب می شناسد
 چنانچه است با کبار را با
 ناز نیست نه بهر در را با با

عَنِ الْأَنْسِيِّ بِاللَّهِ تَعَالَى مَا هُوَ فَقَالَ إِنَّ لَأَسْتَأْنِسَ بِكُلِّ وَجْهِ

که انس با خدا صحبت گفت ایست که باریج صورت خوب انس

صَيْدِيٍّ وَأَبْصُورِ طَيْبٍ أَيْ بِلِسَانِ فَيْدِيٍّ وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ

دنه باریج آواز حزمین دنه باریج زبان خوش بیان آواز ابن عباس رضی الله

عَنْهَا أَنْ قَالَ الزُّهْدُ ثَلَاثَةٌ أَحْرَفِيٌّ وَهَاءٌ وَدَالٌ فَالزَّائِي

عنه در است گفت که در لفظ زهد سه حرف است زاء و دال پس از زاء

زَادَ لِبُعَادٍ وَالْهَاءُ هَدًى لِلدِّينِ وَالذَّالُ دَائِمٌ عَلَى الطَّاعَةِ وَقَالَ

زاد آخرت مراد است و از راه هدایت دین و از دال دایم بودن بر طاعت و در جای

فِي مَوْضِعٍ آخَرَ الزُّهْدُ ثَلَاثَةٌ أَحْرَفِيٌّ الزَّائِي تَرَكَ الزَّيْتَةَ وَالْهَاءُ

دیگر گفت در لفظ زهد سه حرف است زاء که ترک زیت باشد و هاء

تَرَكَ الْهَوَى وَالذَّالُ تَرَكَ الدُّنْيَا وَعَنْ حَامِدِ اللِّقَافِيِّ رَحِمَهُ

که ترک هوا و هوس باشد و دال که ترک دنیا باشد و از حامد لقاوی رحمه الله

اللَّهُ أَنْكَ قَالَ نَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ لَكَ أَوْصِي فَقَالَ اجْعَلِ الدِّينَ

است که گفت که سزا و مردی آمد و گفت مرا وصیت کن جواب داد برای دین

عِلًّا فَالْعِلُّ وَالْمُصْحَفُ قِيلَ لَهُ مَا عِلٌّ الْدِّينِ قَالَ لَهُ

خود علفانی بساز چنانکه مصحف را علفانی می باشد فلان باز پرسید که فلان دین چه باشد گفت

تَرَكَ الْكَلَامَ الْأَمَّا لَا يَدُّ مِنْهُ وَتَرَكَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا لَا يَدُّ

ترک کلام مگر بجزوستی و ترک دنیا مگر حسب ضرورت

مِنْهُ وَتَرَكَ مَخَالَطَةَ النَّاسِ إِلَّا مَا لَا يَدُّ مِنْهُ ثُمَّ

ترک از خلط مردم مگر بقدر ضرورت

أَعْلَمُ أَنَّ أَصْلَ الزُّهْدِ الْاجْتِنَابُ عَنِ الْمَخَارِمِ كَثِيرَةٍ

بدان که اصل زهد حذر کردن است از مکارم محارم

من
معنی چنانکه قرآن
تشریح برای
حفاظت بخل
سید ابن عین
حفاظت دین می باید
کرد و علفان برای
حفاظت دین
ترک دنیا و ترک
دنیا و دنیا بودن
است

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَحْسَنَ سَيِّئِ الْأَيَّامِ وَمَا خَيْرُ الشُّهُورِ

روز نیکتر بر سیده شد چیت بهترین روزها و چیت خوشترین ماهها و

مَخَيْرِ الْأَعْمَالِ فَقَالَ خَيْرُ الْأَيَّامِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَخَيْرُ الشُّهُورِ

چیت نیکترین اعمال پس گفت بهترین روزها روز اینه است و خوشترین ماهها

شَهْرِ رَمَضَانَ وَخَيْرِ الْأَعْمَالِ الصَّلَاةُ لِمَخَسِ لِيَوْمِهَا

ماه رمضان است و نیکترین اعمال نماز پنجگانه است بر وقت آن

مَضَى عَلَى ذَلِكَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَبَلَغَ عَلِيًّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ

و برین سخن سه روز گذشتند بعد از آن این خبر بعلی رضی الله عنه رسید که

ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَأَلَ عَنْ ذَلِكَ فَجَابَ بِكَذَا

از ابن عباس رضی الله عنهما چنین پرسیدند و چنان جواب داد

فَقَالَ عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ لَوْ سَأَلَ الْعُلَمَاءُ وَالْحُكَمَاءُ وَالْفُقَهَاءُ

پس علی رضی الله عنه گفت اگر جمیع علماء و حکما و فقها

مِنَ الْمَشْرِقِ إِلَى الْمَغْرِبِ لَمَا أَجَابُوا بِمِثْلِ مَا أَجَابَ بِهِ ابْنُ عَبَّاسٍ

از مشرق تا مغرب بر سیده میشوند هرگز جواب نینداده مثل آنکه ابن عباس جواب داد

إِلَّا أَنِّي أَقُولُ إِنَّ خَيْرَ الْأَعْمَالِ مَا يَقْبَلُ اللَّهُ تَعَالَى مِنْكَ وَخَيْرُ

مگر من بگویم که بهترین اعمال آنست که آنرا الله تعالی از تو قبول کند و بهترین

الشُّهُورِ مَا تَتُوبُ فِيهِ إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا وَخَيْرُ الْأَيَّامِ مَا كَرَّمَ

ماهها آنست که در آن بسوی خدا رجوع کلال کنی و بهترین روزها آنست که در آن

فِيهِ مِنَ الذُّبُرِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مُؤْمِنًا بِاللَّهِ وَقَالَ الشَّعْرَاءُ

با ایمان بر خدا از دنیا بیرون روی بسوی خدا تعالی و شاعری بگوید اشعار

وَحَنُّ نَلْعَبُ فِي سِرِّهِ وَأَعْلَانِ

و ما در ظاهر و باطن بازی میکنیم

أَمَا تَرَى كَيْفَ يَلْبَسُ الْبَدَانَ

ایمانی بینی چگونه می از ایند اراد و زو شبها

نیز در هر دو
نوعی

لَا تَرْكُنْ إِلَى الدُّنْيَا وَبَعَثْنَا
برگز ما که مشوسوی دنیا و بعثت ان

وَأَعْمَلِ لِنَفْسِكَ مِنْ قَبْلِ الْمَوْتِ
و عمل کن برای خویش پیش از مردن

وَقِيلَ إِذَا رَادَ اللَّهُ بِعَبْدٍ خَيْرًا فَفَهَّمَهُ اللَّهُ فِي الدِّينِ زَهْدَهُ
و گفته اند وقتیکه الله تعالی باینده اراده نیک میفرماید پس او را فقه در دین و تارک

فِي الدُّنْيَا وَبَصْرَةَ بَعِيُوبٍ نَفْسِهِ وَعَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
در دنیا و بعیبهای ذات خویش دنیا میکند و از رسول الله صلی الله علیه و سلم

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ حَبِيبٌ إِلَىَّ مِنْ دُنْيَاكُمْ ثَلَاثٌ الطَّيِّبُ
روایت است که فرموده امرا از دنیا شما سه چیز محبوب است

النِّسَاءُ وَجَعَلَتْ قُرَّةَ عَيْنٍ فِي الصَّلَاةِ وَكَانَ مَعَ أَصْحَابِهِ
زنان پاک و فکته چشمان من در نماز است و الوقت با آنحضرت اصحاب

جُلُوسًا فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ صَدَقْتَ
نشسته بودند پس ابوبکر صدیق رضی الله تعالی عنه عرض کرد یا رسول الله

يَا رَسُولَ اللَّهِ وَحَبِيبٌ إِلَىَّ مِنَ الدُّنْيَا ثَلَاثٌ النَّظَرُ إِلَى وَجْهِهِ
رهت فرمودی و بسوی من از دنیا سه چیز پسند داشته اند دیدن بسوی روی پاک

رَسُولِ اللَّهِ وَاتِّفَاقٌ مَالِي عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَإِنْ يَكُونُ ابْنَتِي
رسول الله صلعم و خراج کردن مال خود بر رسول الله صلعم و اینکه باشد دختر من

تَحْتَ رَسُولِ اللَّهِ فَقَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ صَدَقْتَ يَا أَبَا بَكْرٍ
بزوجهت رسول الله صلعم بعد از آن عمر گفت یا ابوبکر صدیق رهت گفته

وَحَبِيبٌ إِلَىَّ مِنَ الدُّنْيَا ثَلَاثٌ الْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ
و بسوی من از دنیا سه چیز پسند داشته اند امر کردن به نیکو کاری و باز داشتن از بدی

فان حضرت عمر بن الخطاب را فرمود که در نماز با آنحضرت اصحاب بنشینید و در نماز چشم خود را بر روی آنحضرت بیندازید و در هر دو نوعی از اینها عمل کنید

رَضِيَ حَبِيبٌ عَلَى رَضَى غَيْرِهِ وَعَنْ وَهَبِ بْنِ مَنِبِّهٍ الْيَمَانِيِّ

رضانندی محبوب خویش را بر رضانندی غیر او و از وهب بن منبیه یمنی

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَلَكُوتُكَ فِي التَّوْرَةِ لِكَيْ يَصِفَ فَقِيرًا وَإِنْ كَانَ مَلَكُ

دینا باشد و فرمان بردار منوع میگردد اگر چه غلام باشد فلا و فاعلت کرمین غنی میباشد اگر چه گرسنه

وَعَنْ بَعْضِ الْحُكَمَاءِ مَنْ عَرَفَ اللَّهَ لَمْ يَكُنْ لَهُ مَعَ الْخَلْقِ لَذَّةٌ

و از کده امی حکیم منقول است هر که شناخت خدا را نباشد او را باطن لذت

وَمَنْ عَرَفَ اللَّهَ نَبِيًّا لَمْ يَكُنْ لَهُ فِيهَا رَغْبَةٌ وَمَنْ عَرَفَ عَدْلَ

و هر که شناخت دینا را نباشد او را در آن رغبتی و هر که شناخت عدل

اللَّهِ تَعَالَى لَمْ يَتَقَدَّمْ إِلَيْهِ الْخِصَاءُ وَعَنْ ذِي النُّوْرِ الْمِصْرِيِّ

خدا را نه آینه پیش او خصماء فلک و از ذی النور مصری

كُلُّ خَائِفٍ هَارِبٍ وَكُلُّ رَاغِبٍ طَالِبٌ وَكُلُّ آسِئَةٍ لَللَّهِ مُسْتَوْجِبَةٌ

عمل او برای خدا بسیار است و گفت هر که شناسنده خداست و با وفاست و دلش روشن است

فان تعالی که در پس او را غمگینانند
فان بر منبیه بنده فاعلت گفته اند
من المولى فاعلت بل من این دولت
بر فرمان و در بیان و با فاعلت
و تمام کارهای او را در آن بر
فان شناسنده فاعلت است هر که
گردد و محض شده است فاعلت
یعنی چون بچون عدل فی
فان معادله با دشمنان است
کنند پس دشمنان از چاره یاری
مقصود فاعلت کرد و فاعلت
بر که از چیزی می از سران
که هر ترسنده گریزان است و هر رغبت کننده و طالب می باشد فلک و هر کس گیرنده با خدا و خداست
از نفس خویش و گفت هر که شناسنده خداست خود بسیار است فلک و دلش بینا است و
عمل او برای خدا بسیار است و گفت هر که شناسنده خداست و با وفاست و دلش روشن است
و عمل او با خدا بگیرد است و از این سلیمان و ازانی منقول است که گفت بنیاد جمله
خیر فی الدنیا و الآخرة الخوف من الله و مفتاح الدنیا الشبع
یکلیها در دنیا و آخرت نرس از خداست و کلید دنیا شکم سیری است

وَمِفْتَاحُ الْآخِرَةِ الْجُودُ وَقَبْلُ الْعِبَادَةِ حُرْفٌ وَحَانُوتُهَا

دکتر اخوت کرسنگی است و کفنه اند عبادت مثل پیشه است دو کانش

لِخَلْوَةٍ وَرَأْسُهَا التَّقْوَى وَرِجْلَاهَا الْجَنَّةُ قَالَ مَالِكٌ

تنبها بودن و اصل مال آن بر بزرگاری است و فایده آن جنت است قال مالک

بْنُ دِينَارٍ لِحَسَنِ ثَلَاثًا بَشَلٍ حَتَّى تَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ الْكِبَرُ

بن دینار گفته است سه چیز را به چیز اصلاح کن تا تو از مؤمنان باشی بکبر را

بِالتَّوَاضِعِ وَالْحِرْصِ بِالقِنَاعَةِ وَالْحَسَدِ بِالنَّصِيحَةِ

از تواضع و حرص را از قناعت و حسد از خیر سکالی است

بَابُ الرَّبَاعِيِّ رُوِيَ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

باب الرباعی از رسول الله صلی الله علیه و سلم روایت

وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ لِأَبِي ذَرٍّ الْعِفَّارِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

است که ابو ذر غفاری رضی الله عنه فرمود

يَا أَبَا ذَرٍّ جِدِّ السَّفِينَةِ فَإِنَّ الْبَحْرَ عَمِيقٌ وَحَدَّ الزَّادِ

ای ابو ذر کشتی را نوبساز چرا که دریا عمیق است و نوشته کامل

كَامِلًا فَإِنَّ السَّفَرَ بَعِيدٌ وَخَفِيفٌ لِحَمَلٍ فَإِنَّ الْعَقِبَةَ كَوْدٌ

بردار چرا که سفر بسیار دراز است و بار کم وزن کن چرا که راه سخت و شوار گذار است

وَأَخْلَصِ الْعَمَلَ فَإِنَّ النَّاقِدَ بَصِيرٌ وَقَالَ الْمَشَاعِرُ اشْعَلْ

و عمل را سره کن چرا که سره کننده و بیز نظر است و شاعری گفته است اشعار

لَكِنَّ تَرَكَ الذَّنْبَ نَوْرٌ أَوْجِبُ

لیکن ترک گناها نوری واجب است

لَكِنَّ قُوَّةَ التَّوَابِ صَعِبٌ

لیکن از دست دادن توباب دشوار تر است

رَضَ عَلَى النَّاسِ أَنْ يَتُوبُوا

رض است بر آدمیان که توبه کنند

وَالصَّبْرُ فِي النَّيِّبَاتِ صَعِبٌ

صبر در مصیبت ایام دشوار است

از حبس
فان
عبادت حرف
است از این سخن
از خیر سکالی است
از تواضع
از قناعت
از خیر سکالی است
رضی الله عنه فرمود
دریا عمیق است و نوشته کامل
سفر بسیار دراز است و بار کم وزن کن چرا که راه سخت و شوار گذار است
دشاعری گفته است اشعار
لیکن ترک گناها نوری واجب است
لیکن از دست دادن توباب دشوار تر است
رض است بر آدمیان که توبه کنند
صبر در مصیبت ایام دشوار است

وَالدَّهْرُ فِي صَرْفِهِ عَجِيبٌ

وزمانه در حرواف خود عجیب است

وَكُلُّ مَا فَدِيحِي قَتِينٌ

همه بیهوده است نزدیک است

لَكِنَّ غَفْلَةَ النَّاسِ عَجَبٌ

لیکن غافل بودن آدمیان عجیب تر است

وَلَكِنَّ الْمَوْتِ مِنْ ذَاكَ أَقْرَبُ

لیکن مرگ از آن نزدیک تر است

وَعَنْ بَعْضِ الْحُكَمَاءِ أَرْبَعَةٌ حَسَنٌ وَلَكِنَّ أَرْبَعَةً مِنْهَا الْحَسَنُ

و از بعضی حکما منقول است چهار چیز اند که بجای خود خوب اند ولیکن چهار چیز از آن خوب تر اند

لِلْحَمَاءِ مِنَ الرِّجَالِ الْحَسَنُ وَلَكِنَّ مِنَ الْمَرَأَةِ الْحَسَنِ وَالْعَدْلُ

جوادان نیک است ولیکن از زنان نیک تر است و عدالت

مِنْ كُلِّ أَحَدٍ حَسَنٌ وَلَكِنَّ مِنَ الْأُمَرَاءِ الْحَسَنِ وَالتَّوْبَةُ مِنَ الشَّرِّ

از هر کس نیک است ولیکن از امراء نیک تر است و توبه از پیران

حَسَنٌ وَلَكِنَّ مِنَ الشَّابِّ الْحَسَنُ وَالْجُودُ مِنَ الْأَغْنِيَاءِ الْحَسَنُ

نیک است ولیکن از جوان نیک تر است و سخاوت از ثرواگران نیک است

وَلَكِنَّ مِنَ الْفُقَرَاءِ أَحْسَنُ وَعَنْ بَعْضِ الْحُكَمَاءِ أَرْبَعَةٌ قَبِيحٌ

ولیکن از حاجتمندان نیک تر است و از بعضی حکما منقول است چهار چیز بد است

لَكِنَّ أَرْبَعَةً مِنْهَا أَقْبَهُ الذَّنْبُ مِنَ الشَّابِّ قَبِيحٌ وَمِنَ الشَّيْءِ أَقْبَهُ

لیکن چهار چیز از آن بد تر است گناه از جوان بد است و از پیر بد تر است

وَالاِسْتِغْثَالُ بِالذَّنْبِ مِنَ الْجَاهِلِ قَبِيحٌ وَمِنَ الْعَالَمِ أَقْبَهُ وَالتَّكَلُّفُ

در دنیا مشغول ماندن از جاهل بد است و از عالم بد تر است و کمال گرفتن

فِي الْمَلْعَةِ مِنْ جَمِيعِ النَّاسِ قَبِيحٌ وَمِنَ الْعُلَمَاءِ وَالطُّلَبَةِ أَقْبَهُ

در طاعت از جمله کسان بد است و از علماء و طلبه بد تر است

وَالتَّكْبَرُ مِنَ الْأَغْنِيَاءِ قَبِيحٌ وَمِنَ الْفُقَرَاءِ أَقْبَهُ وَقَالَ النَّبِيُّ

و تکبر کردن از ثرواگران بد است و از فقراء بد تر است و نبی علی السلام

أَدَّى حَقَّ الصَّدَقَةِ وَقَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ الْجَمْرُ أَرْبَعَةٌ هُوَ

اداکر حق صدقه دادن و عمر رضی الله عنه گفت دریا چهار استند

بِحَرِّ الذُّنُوبِ وَالنَّفْسِ بِحَرِّ الشَّهْوَاتِ وَالْمَوْتِ بِحَرِّ الْأَعْمَارِ وَالْقَبْرِ بِحَرِّ

دریا معاصی است و نفس دریا شهوت پرستی است و مرگ دریا عمر است و کوفت دریا

النَّيَامَاتِ وَعَنْ عُمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَجَدْتُ حَلَاوَةَ الْعِبَادَةِ

شترند گیاه استی و از عثمان رضی الله عنه روایت است حلاوت عبادت

فِي أَرْبَعَةِ أَشْيَاءَ أَوْهَا فِي آدَاءِ فِرَاقِ اللَّهِ وَالثَّلَاثِي فِي اجْتِنَابِ

در چهار چیز یافته ام اول آن در آداب فراق الهی و دوم در اجتناب کردن

مَحَارِمِ اللَّهِ وَالثَّلَاثِي فِي الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَابْتِغَاءِ ثَوَابِ اللَّهِ وَالرَّابِعِ

از محرمات خدا و سوم در رسانیدن امر معروف برای تحصیل ثواب الهی چهارم

فِي النَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ اتِّقَاءَ غَضَبِ اللَّهِ وَقَالَ يَضَارُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

در باز داشتن از بدی برای نگاه داشتن از غضب الهی و نیز گفت رضی الله عنه

أَرْبَعَةٌ ظَاهِرَةٌ مِنْ فَضِيلَتِهِمْ وَبَاطِنَةٌ مِنْ فِرْيَضِهِمْ فَحَالَةُ الصَّالِحِينَ

چهار چیزند که در ظاهر آن فضیلت است و در باطن فریضه است بنشینند نیکوکاران

فَضِيلَتُهُمْ وَالْإِقْتِدَاءُ بِهِمْ فَرِيضَةٌ وَتِلَاوَةُ الْقُرْآنِ فَضِيلَةٌ

فضیلت است و پیروی شان اقتداست و تلاوت قرآن فضیلت است

وَالْعَمَلُ بِهِ فَرِيضَةٌ وَزِيَارَةُ الْقُبُورِ فَضِيلَةٌ وَالْإِسْتِعْدَادُ

و عمل کردن بران فریضه است و زیارت قبور فضیلت است و تیار ماندن

لَهَا فَرِيضَةٌ وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ فَضِيلَةٌ وَالْحِجَادُ الْوَصِيَّةُ مِنْهُ

برای آن فریضه است و عیادت بیمار فضیلت است و از وصیت گرفتن

فَرِيضَةٌ وَعَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ مَنْ اشْتَاوَلَهُ

است و از علی رضی الله عنه روایت است که فرمود هر که اشتاق باشد بسوی

الأعمال

بعضی است در بیانی است که
کوک عمل باوران فتنه است
ن یعنی در کتب بیانی
خواهند شد از اعمال
بسیار است از آن
عمل نیک بازان
عبادت است و بدون آن بدست
بودن یعنی برای اول و ثواب
فرب کرده در عمل نیکویی
کردن و تصور کردن که غرض
است از این است که غرض
از این است که غرض
از این است که غرض

و غیر اینها است از آن که در

لِجَنَّةٍ سَارِعَاتٍ إِلَى الْخَيْرَاتِ وَمَنْ أَسْفَقَ مِنَ النَّارِ انْتَهَى عَنِ
 الشَّهَوَاتِ فَمَنْ تَيَقَّنَ بِالْمَوْتِ انْهَدَمَتْ عَلَيْهِ اللَّذَاتُ وَمَنْ
 عَرَفَ الْأَنْبِيَاءَ هَاتِ عَلَيْهِ الْمَصِيبَاتِ وَعَنْ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّهُ
 قَالَ الصَّلَاةُ عِمَادُ الدِّينِ وَالصَّوْمُ أَفْضَلُ الصَّدَقَةِ تَطْفِي
 غَضَبِ الرَّبِّ وَالصَّوْمُ أَفْضَلُ الصَّوْمِ مِنَ النَّارِ وَالصَّوْمُ أَفْضَلُ
 وَجِهَادِ سِنَامِ الدِّينِ وَالصَّوْمُ أَفْضَلُ قِيلَ أَوْحَى اللَّهُ تَعَالَى إِلَى
 مِنْ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَالَ صَمْتِكَ عَنِ الْبَاطِلِ صَوْمٌ
 وَحِفْظُكَ الْجَوَارِحَ عَنِ الْحَارِمِ لِصَلْوَةٍ وَإِسْكَ عَنْ الْخَلْقِ صِدْقٌ
 وَكَفَّكَ الْأَفْسَ عَنِ الْمُسْلِمِينَ لِجِهَادٍ وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ
 اللَّهُ عَنْهُ قَالَ أَرْبَعَةٌ مِنْ ظِلَّةِ الْقَلْبِ بَطْنُ شَبْعَانَ مِنْ غَيْرِ مِبَالَةٍ
 وَحُبَّةِ الظَّالِمِينَ وَنِسْيَانُ الذُّنُوبِ الْمَاضِيَةِ وَطُولُ الْأَمَلِ

جنت زود رود بسوی نیکیها و هر که
 بترسد از دوزخ باز ماند از
 شهوت پرستیها و هر که یقین داند موت را از یاد بردارد لذتها
 بشناسد دنیا را سهل شود بروی مصیبتها و از نبی علیه السلام روایت است که
 و نمود نماز ستون دین است و خاموشی بهترین و صدقه فردوسی نشاند
 غضب پروردگار را و خاموشی بهترین و روزه سبب است از آتش و خاموشی افضل است
 و جهاد بندهی دین است و خاموشی افضل است گفته اند که الله تعالی بر یکایبی
 از انبیاء بنی اسرائیل وحی فرستاد و گفت که خاموشی تو از سخن برای خدا را روزه است
 و باز داشتن تو اعضا را از حیوانات برای خدا من نماز است نماز است تو از خلق برای خدا صدقه است
 و باز ماندن تو از ازار مسلمانان برای خدا جهاد است و از
 روایت است چهار چیز از تاریکی دل است شکم پر شده بی آنکه پروای نباشد
 و فراموشی گناهان گذشته و درازی امید

وَأَرْبَعَةٌ مِنْ نُورِ الْقَدِيبِ جَائِعٌ مِنْ حَذِيرٍ وَصَحْبَةُ الصَّالِحِينَ

وچهار چیز از روشنی دل است شکم گرسنه بسبب خون و صحبت مردان صالح

وَحِفْظُ الذُّنُوبِ الْمَاضِيَةِ وَقَصْرُ الْأَمَلِ وَعَنْ حَاتِمِ بْنِ الْأَسَمِ

و یاد داشتن گناهان گذشته و کوتاهی امید و از حاتم بن اسام

رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنَّهُ قَالَ مَنْ دَعَى رُبْعَةً بِلَا رُبْعَةٍ فِدْعَاوَاهُ

است که گوید هر که دعوی کند چهار چیز را بدون چهار چیز پس دعوی بی

كُذِّبَ مِنْ دَعْوَى حُبِّ اللَّهِ وَلَمْ يَبْتَدِ عَنْ حَمَارِ اللَّهِ تَعَاذَ عَوَاهُ

در رفع است هر که دعوی کند محبت الهی را و باز نیاید از مومات اللہ تعالی پس دعوی بی

كُذِّبَ وَمَنْ دَعَى حُبَّ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَكِرَهُ الْفُقَرَاءَ

که از ذنب است و هر که دعوی کند محبت بنی صلی الله علیه و سلم را و بجز آنند فقراء

وَالْمَسَاكِينَ فِدْعَاوَاهُ كُذِّبَ وَمَنْ دَعَى حُبَّ الْجَنَّةِ وَلَمْ يَتَّصِدَّقْ

و مساکین را پس دعوی بی باطل است و هر که دعوی کند محبت بهشت را و صدقه نهد

فِدْعَاوَاهُ كُذِّبَ وَمَنْ دَعَى خَوْفَ النَّارِ وَلَمْ يَبْتَدِ عَنِ الذُّنُوبِ

پس دعوی بی باطل است و هر که دعوی کند خوف آتش را و باز نیاید از سماع

فِدْعَاوَاهُ كُذِّبَ وَعَنْ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّ قَالَ عَلَامَةُ

پس دعوی بی کاذب است و از بنی علیه السلام روایت است که فرمود نشان

الشَّقَاوَةِ أَرْبَعَةٌ نِسْيَانُ الذُّنُوبِ الْمَاضِيَةِ وَهِيَ عِنْدَ اللَّهِ

بد بخنجه چهار اند فراموش کردن گناهان گذشته که آن پیش خلا

تَعَالَى مَحْفُوظَةٌ وَذِكْرُ الْحَسَنَاتِ الْمَاضِيَةِ وَلَا يَدْرِي أَقْبَلَتْ

نهای محفوظ اند و یاد داشتن حسنات گذشته را و نمی داند که مقبول شده اند

أَمْ رَدَّتْ وَنَظَرَهُ إِلَى مَنْ فَوْقَ فِي الدُّنْيَا وَنَظَرَهُ إِلَى مَنْ دُونَهُ

یا رده کرده اند و دیدن او بسوی اعلی خود در دنیا و دیدن او بسوی پست خود در

بَابُ الرَّبَاعِي

منها
چهار چیز است
که در آیه است
محبت بنی
علیه و از
نماید و از
فقراء و مساکین
محبت ندارد
پس این دعوی
و باطل است
هر که دعوی کند
محبت رسول الله
صلم با فقراء
و مساکین بیهوده
محبت پیدا
نماید بلکه فرموده
نفس خونی
نفس خونی
است

الدين يقول الله اردته ولم يردني فتركته وعلاقة السعادة

دين فك هذا ميزان من خواستم اورا واد تخوت مرا پس من اورا كذا هم و نشان سخاوت

اربع ذكر الذنوب لماضية ونسيان الحسنات لماضية

چهارم یاد داشتن خطای گذشته و فراموش کردن حسنات گذشته

ونظرة الى من فوق في الدين ونظرة الى من دونه في الدنيا

و دیدن اولسوی اعلی در دین و دیدن اولسوی پست در دنیا

ومن بعض الحكماء ان شعائر الایمان اربع التقي والحية

و بعض حکما منقول است که علامت ایمان چهارانه پرهیزگاری و حیاه

والشكر والصبر وعن النبي صلى الله عليه وسلم ان قال

و شکر و صبر است و از بنی علی علیه السلام مروی است که فرمود

الامهات اربع ام الادوية وام الاداب وام العبادات وام

ام چهارانه مادر دارو و مادر آداب و مادر عبادات و مادر

الاماني فام الادوية قلد الاكل وام الادب اقله الكلام

ایمان پس مادر دارو کم خوردن است و مادر آداب کم گفتن

وام العبادات اقله الذنوب وام الاماني الصبر

و مادر عبادات کم کردن معصیت است و مادر ایمان صبر کردن

وقال عليه السلام اربع جواهر في جسم بني آدم

و فرمود علیه السلام در جسم بنی آدم چهار جواهر است که در او حکمت است

الربعة اشياء اما الجواهر والعقل والدين والحياء والعمل

چهار چیز است اما جواهر و عقل و دین و حیا و عمل

الصالح والغضب يزيل العقل والحسد يزيل الدين والطمر

نیکی پس غضب عقل را دور میکند و حسد دین را دور میکند و طمع

فمن
بخی که کسی که از خود در دنیا
زیاده باشد او را دوری است
و بنا کردن و پرهیز کردن
از کمتر باشد او را دوری
از کمتر کردن این عمل است
فمن
بخی که با مثل خود در دنیا
زیاده باشد او را دوری
و بنا کردن و پرهیز کردن
از کمتر کردن این عمل است
فمن
بخی که با مثل خود در دنیا
زیاده باشد او را دوری
و بنا کردن و پرهیز کردن
از کمتر کردن این عمل است

بِزَيْلِ الْحَيَاءِ وَالْغَيْبَةِ تَزِيلِ الْعَمَلِ الصَّالِحِ وَعَنْ النَّبِيِّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ رُبْعَةٌ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الْجَنَّةِ الْخُلُودِ
 فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الْجَنَّةِ وَخِدْمَةُ الْمَلَائِكَةِ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ
 مِنَ الْجَنَّةِ وَجَوَارِ الْأَنْبِيَاءِ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الْجَنَّةِ وَرَضِيَ اللَّهُ
 تَعَالَى فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الْجَنَّةِ وَارْبَعَةٌ فِي النَّارِ شَرٌّ مِنَ النَّارِ
 الْخُلُودُ فِي النَّارِ شَرٌّ مِنَ النَّارِ وَتَوْبِيحُ الْمَلَائِكَةِ الْكُفَّارِ
 فِي النَّارِ شَرٌّ مِنَ النَّارِ وَجَوَارِ الشَّيْطَانِ فِي النَّارِ شَرٌّ مِنَ النَّارِ
 وَعَضَبُ اللَّهِ تَعَالَى فِي النَّارِ شَرٌّ مِنَ النَّارِ وَعَنْ بَعْضِ
 الْحُكَمَاءِ إِذَا سَأَلَ كَيْفَ أَنْتَ فَقَالَ أَنَا مَعَ الْمَوْلَى عَلَى الْمَوْفِقِ
 وَمَعَ النَّفْسِ عَلَى الْخَالَفَةِ وَمَعَ الْخَلْقِ عَلَى النَّصِيحَةِ وَمَعَ
 الدُّنْيَا عَلَى الضَّرُورَةِ وَاخْتَارَ بَعْضُ الْحُكَمَاءِ أَرْبَعَةَ كَلِمَاتٍ

بعضی با مولای خود
 خویشتن موافق
 آنچه او مصلحت
 فرموده است
 بیان شاکر
 می بایتم در بیان
 بعضی
 معصیت میکند
 و من از آن
 اصرار از سنگین
 در خطم
 ظن می کنم
 با کفر و مرتد
 عباد می برم
 و دنیا را بخواهم

من أربعة كتب من التوراة من رضى بما أعطاه الله تعالى
 برگزیده اند از توریت اینکه هر که خوشنود شد با کوه داده است او را خدا
 استراح في الدنيا والآخرة ومن الأبخين من هدم الشهوات
 آرام یافت در دنیا و آخرت و آنرا بخیل برکه شکست شهوات را
 عز في الدنيا والآخرة ومن الزبور من تفرّد عز الناس
 عزت یافت در دنیا و آخرت و از زبور هر که جدا شد از گمان سخات یافت
 في الدنيا والآخرة ومن الفرقان من حفظ اللسان سلم في
 در دنیا و آخرت و از فرقان هر که نگاه داشت زبان را سلامت ماند در
 الدنيا والآخرة وعن عمر رضي الله عنه والله ما ابتليت بي
 دنیا و آخرت و از عمر رضی الله عنه و الله ما ابتليت بي
 الا وكان لله تعالى علي فيها أربع نعم اولها اذ لم تكن في ذنوب
 کرد و آن ابتلا بر من از جانب پروردگار چهار نعمت بود اولی آنکه بودی
 والثاني اذ لم تكن اعظم منها والثالث اذ لم تكن محرم
 و نعمت دوم این که بزرگتر از آن بوده است نعمت سوم اینکه از رضای تو سیم محرم نمانده ام
 الرضا بها والرابع اني ارجو الثواب عليها وعز عبد الله بن المبارك
 و نعمت چهارم اینکه بر آن امید دار ثواب بوده ام و از عبد الله بن مبارک است
 انه قال ان رجلا حكيما جمع الاحاديث فاختار منها
 که گفت مردی دانا کلمات دانايان جمع نمود پس از آن
 أربعين الفا ثم اختار منها أربعة آلاف ثم اختار منها
 چهل هزار برگزید باز از آن چهل هزار چهار هزار برگزید باز از آن چهار هزار
 أربع مائة ثم اختار منها أربعين ثم اختار منها أربع كلمات
 چهار صد برگزید باز از آن چهار صد چهل کلمات برگزید باز از آن چهار کلمات برگزید

فلسفه فیض اول
 نعمت این است که
 مرا مبتلا بر می
 نکرده است و دوم
 اینکه آن بلا را از من
 بوده است خداوند
 حکم آنکه ز غرضی آن
 محرم نشدم بلکه آن
 نعمتی بود که من
 تمام آن را برگزیدم
 و این کلمات برگزید
 می باشد

أَحَدُهُنَّ لَا تَقْنَنَّ بِأَمْرٍ أَوْ عَلَى كُلِّ حَالٍ وَالثَّانِيَةَ لَا تَقْرَنَّ

یکی از آن نیست که بر زن در هیچ حال اعتماد نخواهی داشت دویم آنکه

بِأَمْنٍ عَلَى كُلِّ حَالٍ وَالثَّلَاثَةَ لَا تَحْمِلْ مَعْدَنَكَ مَا لَا تَطِيقُ وَالرَّابِعَةَ

بر مال در هیچ حال نرفیفته خواهی سویم آنکه در معده افتد بار سنگین که طاقت آن نداری چهارم آنکه

لَا تَجْمَعَنَّ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَعَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ رَضِيَ اللَّهُ

آن علم مایموز که ترا فایده نرساند و از محمد بن احمد رحمه الله علیہ

فِي قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَأَنْبِيَاءَ مِنَ الصَّالِحِينَ

در تفسیر این آیت در سیدها و حصورا و نبیامن الصالحین مذکور است

قَالَ ذَكَرَ اللَّهُ مُحَمَّدًا سَيِّدًا وَهُوَ عَبْدُهُ لِأَنَّهُ كَانَ

گفت که خداوند تعالی محمدی را سید فرمود بنا آنکه او بنده اوست ازین جهت که سید

غَالِبًا عَلَى أَرْبَعَةِ أَشْيَاءَ عَلَى الْهَوَىٰ وَعَلَىٰ إِبْلِيسَ وَعَلَىٰ

بر چهار چیز غالب می بود بر هوا و هوس و بر شیطان و بر

اللِّسَانَ وَعَلَى الْغَضَبِ وَعَنْ عَلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ لَا يَزَالُ

زبان و بر غضب فک و از علی رضی الله عنه روایت است

الدِّينَ وَالْدُنْيَا قَائِمِينَ مَا دَامَ أَرْبَعَةُ أَشْيَاءَ مَا دَامَ الْاَغْنِيَاءُ

دین و دنیا مدام قائم باشد تا چهار چیز قائم اند تا آنکه تو آنگران

لَا يَجْتَلُونَ بِمَا خَوَّلُوا وَمَا دَامَ الْعُلَمَاءُ يَعْمَلُونَ بِمَا عَلِمُوا

نخل نوزند از آن که داده شده اند و تا آنکه علمای عمل نمایند بر آن که آموخته اند

وَمَا دَامَ الْجُهَلَاءُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَمَّا لَمْ يَعْلَمُوا وَمَا دَامَ

و تا آنکه جهلاء تکبر نکنند از آنچه ندانسته اند و تا آنکه

الْفُقَرَاءُ لَا يَبِيعُونَ آخِرَتَهُمْ بِدُنْيَاهُمْ وَعَنْ النَّبِيِّ صَلَّى

فقراء آخرت خود را بفروشتند و از نبی صلی

من
یعنی هر که
بر هوا و هوس
در شیطان
و بر زبان و
غضب غالب
نماند
آنکه در دنیا
ضمیم باشد

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَجْتَبِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 بَارِعَةً أَنْفِسٍ عَلَى أَرْبَعَةِ أَجْنَابٍ مِنْ النَّاسِ عَلَى الْأَعْيُنِ
 بِسَلِيمِ بْنِ دَاوُدَ وَعَلَى لَعْبِيدِ بْنِ يَوْسُفَ وَعَلَى الْمُرْضِيِّ بِالْيُودِ
 وَعَلَى الْفُقَرَاءِ بَعْضُهُمْ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَمَنْ سَعِدَ بِبَدَلِ الْجَمَّةِ
 اللَّهُ إِذَا الْعَبْدُ إِذَا ذَنْبٌ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى بَارِعَةً بِمَنْ خَصَّ الْأَجْرَ
 عَنْهُ الرِّزْقَ وَلَا يَحْبُ عَنْهُ الصِّحَّةَ وَلَا يَظْهَرُ عَلَيْهِ الذَّنْبُ
 وَلَا يَعْاقِبُهُ عَاجِلًا وَعَنْ حَاتِمِ بْنِ الْأَصَمِ رَحِمَهُ اللَّهُ أَنَّهُ قَالَ
 مَنْ صَرَفَ أَرْبَعًا إِلَى أَرْبَعٍ وَجَدَ الْجَنَّةَ النَّوْمَ إِلَى الْفَرَوِ
 الْفَرَا إِلَى الْمِيزَانِ وَالرَّاحَةَ إِلَى الصِّرَاطِ وَالشَّهْوَةَ إِلَى الْجَنَّةِ
 وَعَنْ حَامِدِ بْنِ الْفَافِ رَحِمَهُ اللَّهُ أَنَّهُ قَالَ أَرْبَعَةٌ طَلَبْنَاهَا
 فِي أَرْبَعَةٍ فَأَخْطَأْنَا طَرِقَهَا فَوَجَدْنَاهَا فِي أَرْبَعَةٍ

من
 یعنی حضرت سلیمان ابن
 مکنند و اطاعت الله تعالی
 مانند و بچنان حضرت یوسف
 و حضرت ایوب و حضرت
 علی بن ابی طالب
 غلامی و جاری خود
 و اطاعت الهی بود و انرا

ن یا ربنا

من
 یعنی که چهار کاره
 گرفت و بر چهار موضع
 دیگر فتوی شدت از این
 جنت است در دنیا خواب
 رفت و در عاقبت بداند
 و خواب او فریب بود
 نگرند و بفرمودت شدت و بجز
 فصلت و خیر از برین
 اعلان موقوف شدت و
 بچنان دلیل شدت و بجز
 کس جنت خواهد یافت

مَخْرَى طَلَبْنَا الْغِنَى فِي مَالٍ قَوَّجَدْنَا فِي الْقِنَاعَةِ

دیگر جستیم تو اگر می را در مال پس یافتیم آنرا در قناعت

وَطَلَبْنَا الرَّاحَةَ فِي لَثْرَوَةٍ قَوَّجَدْنَا فِي قِلَّةِ الْمَالِ وَطَلَبْنَا

و جستیم راحت را در فراخ دستی پس یافتیم آن را در کمی مال و جستیم

الذَّاتِ فِي النِّعَةِ قَوَّجَدْنَا فِي لَبْدِ الصَّحِيحِ وَطَلَبْنَا

لذات را در نعمت پس یافتیم آنرا در بدن تندرست و جستیم

الرِّزْقَ فِي الْأَرْضِ قَوَّجَدْنَا فِي السَّمَاءِ وَعَمَّا عَلَيَّ رَضِيَ اللَّهُ

رزق را در زمین پس یافتیم آنرا در آسمان فل و آنرا علی رضی الله عنده است

عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ رُبْعَةٌ أَشْيَاءٌ قَلِيلٌهَا كَثِيرٌ الْوَجْمُ وَالْفَقْرُ

گفت چهار چیز اندک آن بسیار است بیماری و حاجتندی

وَالنَّارُ وَالْعَدَاوَةُ وَكُنْ حَاتِمُونَ الْأَصْمِرَ أَنَّهُ قَالَ أَرْبَعَةٌ

دانش و دشمنی قاتر حاتم اسم منقول است که گفت چهار چیز اندک

أَشْيَاءٌ لَا يَعْرِفُ قَدْرَهَا إِلَّا أَرْبَعَةٌ الشَّبَابُ لَا يَعْرِفُ

میداند قدر آنرا بجز چهار کس جوان

قَدْرَ إِلَّا الشَّبَابَ وَالْعَافِيَةَ لَا يَعْرِفُ قَدْرَهَا إِلَّا أَهْلُ

قدر آنرا بجز پیران دعا فیت عنی دانند قدر آنرا بجز در بلا افتادگان

الْبَلَاءِ وَالصِّحَّةَ لَا يَعْرِفُ قَدْرَهَا إِلَّا الْمَرْضَى وَالْحَيَوَةَ لَا يَعْرِفُ

و تندرستی میداند قدر آنرا بجز بیماران و زندگی نمی دانند

قَدْرَهَا إِلَّا الْمُوتَى قَالَ الشَّاعِرُ أَبُو نُوَيْسٍ شِعَارُ

قدر آنرا بجز مردگان ابو نواس شاعر گفت است اشعار

مَطَلَبْنَا الْعِلْمَ فِي بَطْنِ شَيْبٍ قَوَّجَدْنَا فِي بَطْنِ جَمَلٍ

چونکه می خدای سفید را طلبیم در بطن شیب و چونکه می خدای سیاه را طلبیم در بطن جمل

وَرِحْمَتِي مِنْ ذُنُوبِي وَسِعَ

در رحمت پروردگار من از گناهان من بسیار است

ذُنُوبِي إِزْفَكْرَتِ فِيهَا كَثِيرَةٌ

گناهان من چون غوز می کنم در آن بسیار اند

Marfat.com

وَمَا طَمَعُ فِي صَلَاتِي إِذْ عَمِلْتَهُ

و منیت مرا امید در عمل نیکو اگر کردم آنرا

هُوَ اللَّهُ مَوْلَايَ الَّذِي هُوَ خَالِقِي

خداست مولای من آنکه بید آفریده من است

فَإِنَّكَ غَفْرَانِ فَذَلِكَ رَحْمَةٌ

پس اگر مغفرت شد پس این رحمت است

وَلَكِنِّي فِي رَحْمَةِ اللَّهِ أَهْمَةٌ

ولیکن من در رحمت خدا امید دارم

وَأَلْتَمِسُ لِعَبْدٍ أَقْرَبٍ وَأَخْضَعُ

و بیشک من برای او بنده عاجز و ذلیل هستم

وَأَنْ تَكُنْ لِأَخْرَجِي فَمَا أَنَا صَنَعُ

و اگر حال دیگر شد پس من چه چاره کنم

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَوْمَ

بنی صلی الله علیه وسلم فرمود چون روز قیامت آید بناده شود

الْمِيزَانِ فَيُؤْتَى بِأَهْلِ الصَّلَاةِ فَيُوزَنُ أَجْرُهُمْ بِالْمِيزَانِ

ترازد پس آورده شوند نماز گذاران پس تمام داده شود مزدای ایشان به ترازو

تَوْبَتِي بِأَهْلِ الصَّوْمِ فَيُوزَنُ أَجْرُهُمْ بِالْمِيزَانِ تَعْرِيفِي

باز روزه داران آورده شوند پس تمام داده شود مزدای ایشان به ترازو باز

بِأَهْلِ الْحَجِّ فَيُوزَنُ أَجْرُهُمْ بِالْمِيزَانِ تَعْرِيفِي بِأَهْلِ

حاجیان آورده شوند پس تمام داده شود مزدای ایشان به ترازو باز آورده شوند

الْبَلَاءِ لَا يَنْصَبُ لَهُمْ مِيزَانٌ وَلَا يَنْشُرُ لَهُمْ دِيْوَانَ فَيُوزَنُونَ

بلا در سنج گنان قائم کرده خواهد شد برای ایشان ترازو و نه کشاده خواهد شد برای ایشان دفتر پس تمام

أَجْرُهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ حَتَّى يَتَمَنَّى أَهْلُ الْعَافِيَةِ أَنْ لَوْ كَانُوا

مزدای ایشان بحساب تا آنکه آرزو خواهند کرد اهل عافیت که آننگه می بود

يُنزِلَتْهُمْ مِنْ كَثْرَةِ ثَوَابِ اللَّهِ تَعَالَى وَكُنْ بَعْضُ

سجای ایشان از بهر بسیاری ثواب خدا تعالی نکند و از بعضی حکما

لِحُكْمِ اسْتِقْبَالِ ابْنِ آدَمَ أَرْبَعِ نَهْبَاتٍ يَنْتَهَبُ

مغول است پیش می آید بنی آدم را چهار نهبت

من استعجاب
آنکه در نماز و حج
عطا خواهد شد
و این همه
سوره اند
بسیار است
عطا خواهد شد
و اگر منکر
نکند است
کردند پس
من غمناک

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
الطاهر المني
الطاهر المني
الطاهر المني

نَفْسَهُ وَسَاعَةً يَمُتُّ فِيهَا إِلَىٰ أَخْوَانِهِ الَّذِينَ يَجْرُونَ وَيُعَيِّبُونَ

نفس خود را و ساعته آنکه در آن بود لبوی برادران خود آنکه مطلع میکنند او را بعیوب او

وَسَاعَةً فِيهَا يَجْلِي بَيْنَ نَفْسِهِ وَبَيْنَ لَذَائِهَا الْكَلَالِ وَقَالَ

و ساعته آنکه در آن بگذارد نفس خود را با لذات او که حلال بشوند و بعضی از مکل

بَعْضُ الْحُكَمَاءِ جَمِيعَ الْعِبَادَاتِ مِنَ الْعِبَادَاتِ أَرْبَعَةَ نِوَاكِبٍ

گفت تمام عبادات از عبادتها چهار چیزند بجا آوردن

بِالْعَهْدِ وَالْحَافِظَةَ بِالْحُدُودِ وَالصَّبْرَ عَلَى الْمَفْقُودِ وَالرِّضَى بِالْمَوْجُودِ

عهده و نگاه داشتن بر حدود یعنی احکام حلت و حرمت کردن بر کم شده راضی بودن بر چیزی موجود

بَابُ الْخَامِسِ رَوَى عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ

باب اشیا پنجگانه از نبی صلی الله علیه و سلم روایت است هر که

أَهَانَ خَمْسَةَ خَيْرِ خَمْسَةٍ مِنْ اسْتَحْفَ بِالْعُلَمَاءِ خَيْرَ الدُّنْيَا

حقیر داشت پنج چیز را زیان یافت در پنج چیز هر که خفارت کرد علما زیان کرد دنیای

وَمَنْ اسْتَحْفَ بِالْأَمْرَاءِ خَيْرَ الدُّنْيَا وَمَنْ اسْتَحْفَ

و هر که خفارت کرد امرارا زیان یافت در دنیا و هر که خفارت کرد

بِالْحَيْرَانِ خَيْرَ الْمَنَافِعِ وَمَنْ اسْتَحْفَ بِالْأَقْرِبَاءِ خَيْرَ

همسایگان را زیان یافت در منافع و هر که خفارت کرد در نزد طوایف را زیان یافت

الْمُودَةِ وَمَنْ اسْتَحْفَ بِأَهْلِ خَيْرِ طَيْبِ الْمَعِيشَةِ وَقَالَ

در مودت و هر که خفارت کرد اهل به خیر طوایف را زیان یافت در عین خوشی و بی

النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَيَأْتِي زَمَانٌ عَلَىٰ أُمَّتِي لِيَجِبُونَ

علیه السلام فرمود قریب است که برسد بر امت من زمانی که دو خواهند آمد

خَمْسًا وَيَسُونَ خَمْسًا لِيَجِبُونَ الدُّنْيَا وَيَسُونَ الْعَقْدَ لِيَجِبُونَ

پنج چیز را و فراموش خواهند کرد پنج چیز را و فراموش خواهند کرد آخرت را بجز آنچه است

فان
بعضی طوایف احکام نگاه دارند
و از حرام اجتناب
و طلال را بعلل آوردند
گم شده باشند بر آن
میر و زرد و آنچه موجود
باشد بر آن راضی و
شکر باشند

الدُّرِّ وَيَسُونَ الْقَبْرَ وَيَجِبُونَ الْمَالَ وَيَسُونَ الْحِسَابَ وَ

تخانه بار او فراموش خوانند کرد قبور را و محبوب خوانند دشت مال بلا فراموش خوانند کرد حساب را و

يَجِبُونَ الْعِيَالَ وَيَسُونَ الْخُورَ وَيَجِبُونَ النَّفْسَ وَيَسُونَ اللَّهَ هَمَّ

محبوب خوانند دشت عیال او فراموش خوانند کرد حوران را و محبوب خوانند دشت نفس خود را و فراموش خوانند کرد خدا را

مَنْ بَرَّاهُ وَأَنَا مِنْهُمْ بَرٌّ وَقَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَا يُعْطَى

اینکسان از من بیزارند و از من از دشت آن بیزارستم فلان و بنی علی سلام فرمود منی بخت خدا

أَحَدٌ خَمْسًا إِلَّا وَقَدْ أَعَدَّ لَهُ خَمْسًا أُخْرَى يُعْطِيهِ الشُّكْرَ الْوَاقِعَ

بیکس پنج چیز اگر تیار میسازد برای او پنج چیز دیگر منی بختها و در اتوفیق شکر گریخت

أَعْدَلُ الزِّيَادَةِ وَلَا يُعْطِيهِ الدُّعَاءُ إِلَّا وَقَدْ أَعْدَلَهُ الْإِسْتِجَابَةَ وَلَا

تیار میکند برای او افزائش منی بختد او را و اتوفیق دعا گریخت تیار میکند برای او قبولیت

يُعْطِيهِ الْإِسْتِغْفَارَ إِلَّا وَقَدْ أَعْدَلَهُ الْغُفْرَانَ وَلَا يُعْطِيهِ التَّوْبَةَ

بختد او را آمرزش خویش گریخت تیار میکند برای او آمرزش منی بختد او را اتوفیق توبه

إِلَّا وَقَدْ أَعْدَلَهُ الْقَبُولَ وَلَا يُعْطِيهِ الصَّدَقَةَ إِلَّا وَقَدْ أَعْدَلَهُ

گریخت تیار میکند برای او قبولیت و منی بختد او را اتوفیق صدقه دادن گریخت تیار میکند

لَهُ التَّقْبَلَ وَعَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ الظَّلْمَ

برای او منظور کردن و از ابو بکر صدیق رضی الله عنده روایت است تارکیها

خَمْسٌ وَالسَّرْحُ لَهَا خَمْسٌ حَبِّ الدُّنْيَا ظَلَمَةٌ وَالسِّرْجُ لَهَا التَّقْوَى

پنج اند و چراغها را پنج حبت دنیا تارکیها است و چراغ آن پویند گاریها است

وَالذَّنْبُ ظَلَمَةٌ وَالسِّرْجُ لَهَا التَّوْبَةُ وَالْقَبْرُ ظَلَمَةٌ وَ

و معصیت تارکیها است و چراغ آن توبه است و قبر تارکیها است و

السِّرْجُ لَهَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ سَوَّلَ اللَّهُ وَالْآخِرَةُ ظَلَمَةٌ

چراغ آن لا اله الا الله محمد رسول الله است و آخرت تارکیها است

بعضی خوانند که اینکسان
باید فراموش کرد در پیش
پادشاه و پادشاهان
دشت این جهت فرمود
که اینکسان از من بیزارند
و چون اینکسان از حضرت
صلی الله علیه و آله
بیزارند

دینا تارکیها است
کسب حرام و مکروه حاصل
بیشتر و در آنرا توبه حاصل
حاصل شود تا هم غفلت پیدا
نکند بهر حال تقوی چراغ
است که غفلت از آنرا می براید

Marfat.com

لَعَفَا اللَّهُ عَنْكَ وَأَمَّا الرَّضِيُّ فَلَمْ يَرِدْ عَلَيْهِ فِدَيْتَهُ وَلَا

بود عفا الله عنک معاف کرد خدا ترا و بزرگ رضا اینست که در ساخت بر و فدیة او را و نه

مَدَقَّتَهُ وَلَا نَفَقَتَهُ كَمَا رَدَّهَا عَلَى سَائِرِ الْأَنْبِيَاءِ وَعَمْرُو

دزد او را و نه نفقه او را چنانکه رد کرد فدیة و صدقه بر جمیع انبیا

بِاللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا خَمْسَ مِائَةِ كَرْمَلَةٍ

به الله بن عمرو بن العاص رضی الله عنهما پنجاه هزار درم که با فدیة شدند

يَسْعِدُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَوْ هَا أَنْ يُذَكَّرَ إِلَّا إِلَهَ اللَّهِ

سعادت یافت در دنیا و آخرت اول آن آنکه گوید لا اله الا الله

عَدَّ رَسُولَ اللَّهِ وَقَتًا بَعْدَ وَقْتٍ وَإِذَا ابْتُلِيَ بِبَلِيَّةٍ قَالَ

شمار رسول الله در هر وقت و هر گاه گرفتار شود در مصیبت گوید

بِاللَّهِ وَإِنَّا لِلَّهِ رَاجِعُونَ وَالْأَحْوَالُ وَالْأَقْوَامُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ

بالله و ما ما را به الله رجوع و احوال و اقوام لله العلی

الْعَظِيمِ وَإِذَا أُعْطِيَ بِنِعْمَةٍ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ شُكْرًا

بزرگوار داد و گوید نعمتی گوید الحمد لله رب العالمین در شکر آن

لِنِعْمَةٍ وَإِذَا ابْتَدَأَ فِي شَيْءٍ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَإِذَا

بابت نعمت و هر گاه شروع کند در کاری گوید بسم الله الرحمن الرحیم و هر گاه

فَرَطَمِنَهُ ذَنْبًا قَالَ سَتَغْفِرُ اللَّهُ الْعَظِيمِ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ وَعَمْرُو

پسود آید از و گناهی گوید استغفر الله العظيم و التوب الیه و از

كُحَسِّ الْبَصْرِيُّ رَحِمَهُ اللَّهُ أَنْتَ قَالَ مَلَكُوتُ فِي التَّوْرَةِ بِخَمْسَةِ

حسن بصری رحمه الله منقول است که گفت در تورات پنج

أَحْرَافٍ الْغَنِيَّةِ فِي الْقَنَاعَةِ وَأَنَّ السَّلَاقَةَ فِي الْعَزَلَةِ وَأَنَّ

حرف نوشته اند که تو اگر می در قناعت است و سلامتی در کمین و

عفا الله عنك معاف کرد خدا ترا و بزرگ رضا اینست که در ساخت بر و فدیة او را و نه
مدقتة و نفقة او چنانکه رد کرد فدیة و صدقه بر جمیع انبیا
بسم الله بن عمرو بن العاص رضی الله عنهما پنجاه هزار درم که با فدیة شدند
یسعد فی دنیا و آخرت اول آن آنکه گوید لا اله الا الله
شمار رسول الله در هر وقت و هر گاه گرفتار شود در مصیبت گوید
بالله و ما ما را به الله رجوع و احوال و اقوام لله العلی
بزرگوار داد و گوید نعمتی گوید الحمد لله رب العالمین در شکر آن
بابت نعمت و هر گاه شروع کند در کاری گوید بسم الله الرحمن الرحیم و هر گاه
پسود آید از و گناهی گوید استغفر الله العظيم و التوب الیه و از
حسن بصری رحمه الله منقول است که گفت در تورات پنج
حرف نوشته اند که تو اگر می در قناعت است و سلامتی در کمین و

لِكْرَمَةٍ فِي رَأْسِ الشَّهْوَانِ وَإِنَّ التَّمَتُّعَ فِي أَيَّامِ طَوِيلِكَ وَأَنَّ

عزت در گذشتن شهوات و فائده برداشتن در مدت دراز است و

الصَّبْرُ فِي أَيَّامِ قَلِيلِكَ وَعَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

صبر در مدت اندک فل و آنرا بنی صلی الله علیه وسلم روایت

أَعْتَمَ خَمْسًا قَبْلَ خَمْسٍ شَبَابِكَ قَبْلَ هَرَمِكَ وَصِحَّتِكَ قَبْلَ

غنبت اثمار پنج چیز را پیش از پنج چیز جوانی خود را پیش از پیری و صحت خود

سَقَمِكَ وَعِثَانِكَ قَبْلَ فَقْرِكَ وَحَيَاتِكَ قَبْلَ مَوْتِكَ وَفِرَاقَكَ

بیماری تو و تو انگری خود را پیش از حاجتمندی تو و فرزندان گالی خود را پیش از مرگ تو و فرصت

قَبْلَ شُغْلِكَ وَعَنْ جَبْرِ بْنِ مَعَاذٍ الرَّازِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ

پیش از مشغولی تو و از یحیی بن معاذ رازی رحمه الله منقول است

كثْرَتِ شَبَعٍ كَثْرَتِ حِمٍّ وَمِنْ كَثْرَةِ حِمٍّ كَثْرَتِ شَهْوَتِهِ وَمِنْ كَثْرَةِ

سیری او زیاده گردد گوشت او و هر که زیاده باشد گوشت او زیاد گردد شهوت او و هر که زیاد

شَهْوَتِهِ كَثْرَتِ ذُنُوبِهِ وَمِنْ كَثْرَةِ ذُنُوبِهِ كَثْرَتُ قَلْبِهِ وَمِنْ

شهوت او زیاده شوند گناهای او و هر که زیاده باشد گناهای او سخت گردد دل او و هر که

قَلْبُهُ غَرِقَ فِي أَفَانِ الدُّنْيَا وَزِينَتِهَا وَعَنْ سَفِيَانَ التُّورِيِّ

سخت باشد دل او غرق شود در افان دنیا و زینت او و از سفیان توری

أَنَّهُ قَالَ اخْتَارَ الْفُقَرَاءُ حِمًّا وَاخْتَارَ الْأَغْنِيَاءُ حَسَنًا اخْتَارَ

است که گفت برگزیده اند فقرا را پنج چیز را برگزیده اند تو انگران پنج چیز را برگزیده

الْفُقَرَاءُ رَاحَةَ النَّفْسِ وَفَرَاحَةَ الْقَلْبِ وَعِبُودِيَةَ الرَّبِّ وَخِفَةَ

فقرا رحمت نفس را و فراغت دل او و بندگی پروردگارا و بترسیدن

منظور از این است که در این باب از پنج چیز که در جوانی خود را پیش از پیری و صحت خود را پیش از بیماری و فرزندان گالی خود را پیش از مرگ تو و فرصت تو پیش از مشغولی تو و از یحیی بن معاذ رازی رحمه الله منقول است که هر که زیاده باشد گوشت او زیاد گردد شهوت او و هر که زیاده باشد گناهای او سخت گردد دل او و هر که غرق باشد در افان دنیا و زینت او و از سفیان توری است که گفت برگزیده اند فقرا را پنج چیز را برگزیده اند تو انگران پنج چیز را برگزیده اند فقرا رحمت نفس را و فراغت دل او و بندگی پروردگارا و بترسیدن از سزا و درجه بلند را و برگزیده اند تو انگران تکلیف نفس او و فل

تغفل لقلب وعبودية الدنيا وتشدّد الحساب والدرجة

منقول دل را و بعدگی دنیا را و سختی حسابها و مرتبه

الطفل وعن عبد الله الأظاكي رحمه الله خمسة من

بیت را و از عبد الله الظاکی رحمه الله منقول است پنج چیز است که

وإلقاء القلب محالسة الصالحين وقراءة القرآن وخلق

دوار دل بستن محبتی کسان نیکوکار و تلاوت قرآن و خالی داشتن

لبطن وقيام الليل والتضرع عند الصبح وعن جمهور

شکم را و عبادت انکلام شب و عجز کردن هنگام صبح و از نام

علماء أن الفكرة على خمسة أوجه ففكرة في إياز الله يتولد

علماء منقول است که فکر کردن بر پنج قسم است فکر کردن

فيها التوحيد واليقين وفكرة في إراء الله يتولد منها

فکر کردن در یقین و در فهمها الهی پیدا میشود از آن

الحبة وفكرة في وعد الله تعالى يتولد منها الرغبة وفكرة

حبه و فکر کردن در وعده الهی پیدا میشود از آن رغبته و فکر کردن

في عجز الله يتولد منها الهيبة وفكرة في تقصير نفسه عن

روی الهی پیدا میشود از آن هیبت و فکر کردن در نقصور ذات خویش از

الطاعة مع حاز الله اليه يتولد منها الحياء وعن بعض

طاعت با آنکه احسان خلقت بسوی او پیدا میشود از آن حیاء و از بعضی

حكماء بين يدك التقوى خمس عقبات من تجاوزها نال التقوى

حکما منقول است پیش از تقوی پنج راه دشوار است هر که گذشت از آن یافت تقوی را

ولها اختيار الشدة على النعمة وثانيها اختيار الجهد

لأن برگزیدن شدت را بر نعمت و دوم آن برگزیدن محنت را

نزل
جلاء القلب
صفار دل

والتشكر

والتشكر

والتشكر

والتشكر

والتشكر

والتشكر

والتشكر

والتشكر

والتشكر

عَلَى الرَّاحَةِ وَثَالِثًا اخْتِيَارُ الدَّلِيلِ عَلَى الْعِزِّ وَرَابِعًا اخْتِيَارُ

بر راحت و سوم آن برگزیدن دلت را بر عزت و چهارم آن برگزیدن

السُّكُوتِ عَلَى الْفُضُولِ وَخَامِسًا اخْتِيَارُ الْمَوْتِ عَلَى الْحَيَاةِ

خاموشی را بر کلام فضول و پنجم آن برگزیدن مرگ را بر زندگی

وَعَنِ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْجَمْعُ فِي السَّرَارِ وَالصَّدَقَةُ

و از نبی علیه السلام زودت است که پوشیده سخن گفتن نگاه میدارد در رازها و صدقه دادن

تَحِينَ الْأَمْوَالِ وَالْإِخْلَاصُ فِي الْأَعْمَالِ وَالصِّدْقُ فِي الْحُجْرِ

نگاه میدارد اموال را با اخلاص نگاه میدارد اعمال را در راستی نگاه میدارد

الْأَقْوَالِ وَالْمَشُورَةُ فِي الْحِجْرِ الْأَرَاءُ قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ

اقوال را و مشوره کردن نگاه میدارد در اینها آنچه علیه السلام فرمود

أَنَّ فِي جَمْعِ الْمَالِ خَمْسَةَ أَشْيَاءَ الْعِنَاءُ فِي جَمْعِهِ وَالشُّغْلُ عَزْرٌ

پیشک در جمع کردن مال پنج چیز است کفنی در گرد آوردن آن و بازماندن از

ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى بِإِصْلَاحِهِمُ وَالْخَوْفُ مِنْ سَائِبِهِمْ وَسَارِقِهِمْ وَ

تذکره الهی در انتظام آن و خوف از غاصب و دزدان و

أَحْتِيَالُ السُّمِّ الْبَخِيلُ لِنَفْسِهِ وَمُفَارَقَةُ الصَّالِحِينَ مِنْ أَجْلِ

نام بخیل برای خود گوارا کردن و جدائی از نیکوکاران از برای آن

وَفِي تَفْرِيقِهِمْ خَمْسَةٌ أَشْيَاءَ رَاحَةُ النَّفْسِ مِنْ طَلَبِ الْفِرَاقِ

و در صرف کردن مال پنج چیز است راحت یافتن نفس از جستجوی آن و دست

لِذِكْرِ اللَّهِ مِنْ حِفْظِهِ وَالْأَمْنُ مِنْ سَائِبِهِمْ وَسَارِقِهِمْ وَالنِّسَابُ

یافتن برای یاد الهی از گمبالی آن و در آمن بودن از غاصب و دزدان و

اسْمُ الْكَرِيمِ لِنَفْسِهِ وَمُصَاحَبَةُ الصَّالِحِينَ لِفِرَاقِهِ

سما برای خویشگانه پدید آمدن آن است نیکوکاران بسبب جدائی آن

منظور
بجای سخن
در کلمات
گفتن راز
پوشیده
است

وَمَنْ سَفِيَانِ التَّوْرِيِّ رَحِمَهُ اللهُ لَا يَجْتَمِعُ فِي هَذَا الزَّمَانِ

وَأَزْ سَفِيَانِ تَوْرِي رَحْمَةُ اللهِ مَنْقُولُ هِيَ دَرِيْنِ زَمَانِ جَمِيعُ تَخَوُّدِشْدَه مَال

لَا خَيْرَ مَالٍ إِلَّا وَعِنْدَهُ خَمْسُ خِصَالٍ طَوْلُ الْأَمَلِ وَحِرْصُ الْغَالِبِ

بِرَامِي بِيَجْ كَسِي مَكْرُفَوَادِ بُوْدُ دَرِوِيْجِ حَضَلْتِ دَرِازِي اَمِيْدُ وَحِرْصُ قَوِي

وَشَيْءٌ شَدِيدٌ وَقَدْ أَلْوَرَّعَ وَنَسِيَانُ الْأَخْرَجَةِ قَالَ الْقَائِلُ اشْعَلْ

دَجَلِ سَحْتِ دَكْمِي بِرَبِيْرْكَارِي وَفَرَامُوَانِي اَخْرَجْتِ فِ شَاعِرِي مِيْكَوِيْدِ اشْعَارِ

يَا خَاطِبَ اللَّهِ نَبِيًّا إِلَى نَفْسِهِ

اِي اَنَكْ خَطْبِه دِنِيَا يَا خُوْدَمِي كَسِي

تَسْتَنْبِكَ الْبَعْلُ وَقَدْ وَطَّئَتْ

اَنَكْ مِيْخَوَادِ اَزْ شُوْهَرِي دِيْكَ پَامَالِ سَاخْتِ

مَا أَقْبَلَ اللَّهُ نَبِيًّا لِيَخْطُبَهَا

چَه قَدْرُ تُوْجِهْتِ دِنِيَا بُوِي خَطْبِه كَنْدِ كَانِ خُوْدِ

إِلَى مَغْرَبٍ وَإِنَّ الْبَلَاءَ

مِنِ الْبِنَةِ وَكَيْفِيَّةِ اَمِ دِيْكَ

تَزُوْدُوا لِلْمَوْتِ زَادًا فَقَدْ

بِرَايْمِيْدِ بَرْدَارِ بِلْ مَوْتِ تُوْشِ بِيْشِكِ

إِنَّ لَهَا فِي كُلِّ يَوْمٍ خَيْلًا

بِيْشِكِ بَامِي اُوْدِرِ بَرِ دُرْ شُوْهَرِي هِي

فِي مَوْضِعٍ آخَرٍ مِنْهُ بَدِيلًا

دَرِ جَامِي دِيْكَ اَزْ اَنِ دِيْكَ رَا

لَقَتَهُمْ قَتِيلًا قَتِيلًا

بِرَامِي كَشْتَنِ شَانِ جَدَا جَدَا

يَعْمَلُ فِي جَسْمِي قَلِيلًا قَلِيلًا

دَرِ جِسْمِ مَنِ اَنَزْ مِيْكَدِ اَهْسْتِه اَهْسْتِه

نَادَى الْمُنَادِي الرَّحِيلَ الرَّحِيلَ

مَنَادِي اُوْدِازِ مِيْدِيْدِ كُوْشِ هِي كُوْشِ هِي

وَمَنْ جَاءَهُم بِالْأَصْوَرِ رَحِمَهُ اللهُ أَنَّهُ قَالَ الْعَجْدَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ

وَأَزْ حَاتِمِ اَمَمِ رَحْمَةُ اللهِ مَنْقُولُ هِي كَرَكْتِ جِلْدِ شَتَابِي نَا اَزْ شَيْطَانِ هِي

فِي خَمْسِ مَوَاضِعٍ فَأَنْهَا مِنْ سَنَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

دَرِ بِيْجِ جَا بِيْنِ اَنِ شَتَابِي اَزْ طَرِيْقِي رَسُوْلِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ أَطْعَامُ الصَّيْفِ إِذَا نَزَلَ وَتَجْهِيْنُ الْمَيْتِ إِذَا مَاتَ

اَبْلَهْتِ اَطْعَامِ دَرِ اَنِ مِهَانِ سَاچُوْنِ بَرِي وِسَامَانِ بِيْمِ سَاذَنِ مَرُوْدِه اِبْرَامِي دَفْنِ بَرِگَاهِ بِيْرُو

فصل
این شعر در
حضرت علی
اورا مال
جمع میشود

وَرَأَيْتَ جَمِيعَ اللَّبَاسِ فَلَمْ أَرِ لِبَاسًا أَفْضَلَ مِنَ الْوَرَعِ
 وَرَأَيْتَ جَمِيعَ الْمَالِ فَلَمْ أَرِ مَالًا أَفْضَلَ مِنَ الْقَنَاعَةِ وَرَأَيْتَ
 جَمِيعَ الْبِرِّ فَلَمْ أَرِ أَفْضَلَ مِنَ النَّصِيحَةِ وَرَأَيْتَ جَمِيعَ الْأَطْعَمَةِ
 فَلَمْ أَرِ طَعَامًا أَفْضَلَ مِنَ الصَّبْرِ وَعَنْ بَعْضِ الْحُكَمَاءِ أَنَّهُ قَالَ
 لَزُهدٍ مَرِيحٌ خِصَالُ التَّقَى بِاللَّهِ وَالتَّوْبَةُ عَنِ الْخَلْقِ وَالْإِخْلَاقُ
 فِي الْعَمَلِ وَاحْتِمَالُ الظُّمِّ وَالْقَنَاعَةُ فِي الْيَدِ وَعَنْ بَعْضِ الْعِبَادِ
 أَنَّهُ قَالَ فِي الْمَنَاجَاةِ إِلَهِي طَوَّلْ أَمَلِي عَمْرِي وَحَبِّبْ لِي الدُّنْيَا
 هَلِكِي وَالشَّيْطَانُ أَضَلُّهُ وَالنَّفْسُ الْأَمَّارَةُ بِالسُّوءِ عَنِ
 غِيَاثِ الْمُسْتَغِيثِينَ فَإِنْ لَمْ تُرَجِّمْنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْجِي غَيْرَكَ
 قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَيَأْتِي عَلَى أُمَّتِي زَمَانٌ يُجْبُونَ

تمام لباس
 تمام مال
 تمام بر
 تمام طعام
 تمام صبر
 تمام خصلت
 تمام غم
 تمام دنیا

و

و

و

و

و

و

و

و

و

و

و

و

و

و

و

و

و

و

و

و

و

و

و

و

و

در حدیث شریف باب بیست و نهم از حدیث صحیح

لِكَمْ يَنْسَوْنَ لِكَمْ يَجْبُونَ الدُّنْيَا وَيَنْسَوْنَ الْآخِرَةَ وَ

چیز را فراموش کنند چقدر چیز را فراموش کنند دنیا را و فراموش خواهند کرد آخرت را و

لِكَمْ يَجْبُونَ الْحَيَاةَ وَيَنْسَوْنَ الْمَوْتَ وَيَجْبُونَ الْقُبُورَ وَيَنْسَوْنَ

دوست خواهند داشت زندگان را و فراموش خواهند کرد دوستی را و فراموش خواهند کرد خاندانهای بلند و فراموش خواهند

الْقُبُورَ وَيَجْبُونَ الْمَالَ وَيَنْسَوْنَ الْحِسَابَ وَيَجْبُونَ الْخَلْقَ

قبرها را و دوست خواهند داشت مال را و فراموش خواهند کرد حساب را و دوست خواهند داشت خلق را

وَيَنْسَوْنَ الْخَالِقَ وَقَالَ يَحْيَىٰ بْنُ مَعَاذٍ الرَّازِيُّ رَحِمَهُ اللَّهُ

و فراموش خواهند کرد خالق را و یحیی بن معاذ رازی رحمه الله

فِي الْمَنَاجَاةِ أَلَمْ لَا يُطِيبُ اللَّيْلَ إِلَّا بِمَنَاجَاةِكَ وَلَا يُطِيبُ

گفته ای که خوشش نمی آید شب مگر بر مناجات تو و خوشش نمی آید

النَّهَارَ إِلَّا بِطَاعَتِكَ وَلَا تُطِيبُ الدُّنْيَا إِلَّا بِذِكْرِكَ وَلَا تُطِيبُ

روز مگر بعبادت تو و خوشش نمی آید دنیا مگر بذکر تو و خوشش نمی آید

الْآخِرَةَ إِلَّا بِعَفْوِكَ وَلَا تُطِيبُ الْجَنَّةَ إِلَّا بِرُؤْيَاكَ بَاب

آخرت مگر ببخوشی تو و خوشش نمی آید جنت مگر ببینار تو باب

السُّدَّاسِيُّ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَمِعْتُ

سنگدانه نبی صلی الله علیه و سلم شنیدم

أَشْيَاءَ مِنْ غَرِيبَةٍ فِي سِنْتَةِ مَوَاضِعِ الْمَسْجِدِ غَرِيبٍ فِيهَا

چیزهایی که آن در شنش مواضع غریب می باشند که مسجد غریب است در میان

بَيْنَ قَوْمٍ لَا يَصَلُّونَ فِيهِ وَالْمَصْحَفِ غَرِيبٍ فِي مَنزِلِ قَوْمٍ لَا

تومی که نماز نمیکنند در آن و مصحف غریب است در خانه آن قوم که

يَقْرَءُونَ فِيهِ وَالْقُرْآنِ غَرِيبٍ فِي جَوْفِ الْفَاسِقِ وَالْمَرْأَةِ

تلاوت میکنند در آن و قرآن غریب است در سینۀ بیکار و زن

من
یعنی این سخن
چیز غریب است
چنانکه ساز
یعنی می باشد
که حالتش کس
یعنی برسد و مصحف
قرآن و شنیدم
می گویند در راه
از آن جای دیگر
عبادت قرآن است
که در سینه فاسقین
مصحف غریب است
خداوند میسازد
آن را

سِتَّةَ كِتْمِ الرِّضَاءِ فِي الطَّاعَةِ وَكِتْمِ الغَضَبِ فِي المَعْصِيَةِ

پوشیده داشت فرمودی را در عبادت و پوشیدار غضب را در نافرمانی

وَكِتْمِ اسْمِ الأَعْظَمِ فِي القُرْآنِ وَكِتْمِ لَيْدَةِ القَدْرِ فِي شَهْرِ

و پوشیده داشت اسم اعظم خود را در قرآن و پوشیدار دشت شب قدر را در ماه

رَمَضَانَ وَكِتْمِ الصَّلَاةِ الوُسْطَى فِي الصَّلَوَاتِ وَكِتْمِ يَوْمِ

رمضان و پوشیده داشت نماز در میان را در پنج نماز و پوشیده داشت

القِيَامَةِ فِي الأَيَّامِ وَقَالَ عُمَانُ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ إِنَّ المُؤْمِنِ

قیامت را در روزها و عثمان رضی الله عنہ گفت که بینک مؤمن

فِي سِتَّةِ أَنْوَاعٍ مِنْ الخَوْفِ وَاحِدًا مِنْ قَبْلِ اللهِ تَعَالَى أَنْ يَأْخُذَ

در ششگانه خوف می باشد یکی از طرف الله تعالی که

مِنْهُ الأَيْمَانُ وَالثَّانِي مِنْ قَبْلِ الحَفْظَةِ أَنْ يَكْتُبُوا عَلَيْهِ مَا

ازو ایمان بگیردند و دوم از طرف کرام کاتبین است که بنویسند بروی آن معصیت

يَقْتَضِيهِ يَوْمَ القِيَامَةِ وَالثَّالِثُ مِنْ قَبْلِ الشَّيْطَانِ أَنْ يُبْطِلَ عَمَلَهُ

که خواهد کرد و سیم بپوشد قیامت و سوم از طرف شیطان که باطل گرداند عمل او

وَالرَّابِعُ مِنْ قَبْلِ مَلِكِ المَوْتِ أَنْ يَأْخُذَهُ فِي عَقْلِهِ بَغْتَةً وَالخَامِسُ

و چهارم از طرف فرشته موت که ناگهان در حالت غفلت جانس بگیردند و پنجم

مِنْ قَبْلِ اللّٰهِ نَبِيًّا أَنْ يَغْتَرَّ بِهَا وَتَشْغَلَهُ عَنِ الآخِرَةِ وَالسَّادِسُ

از طرف دنیا که بران فریفته شود و از آخرت باز دارد و ششم

مِنْ قَبْلِ الرَّحْمَنِ وَالعِيَالِ أَنْ يَشْتَغِلَ بِهِمْ فَيَشْغَلُونَهُ عَزَّ وَجَلَّ

از طرف اهل رحمت و عیال که در پیشان مشغول ماند پس باز دارند او را از یاد خدا

اللّٰهُ تَعَالَى وَعَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ مَنْ جَمَعَ سِتَّةَ

تعالی و از علی رضی الله عنده است که گفت هر که گرد آوردش

صلوة و در خطی صحیح است
در زمانه علی درین حدیث
می کند نزد آن علمای بزرگوار
نماز عشاء و صبح و نهار
فصلی فصلی است ازین جهت
است که در قرآن شریف باک
آن بسیار است
فصلی که در نافرمانی
بازی تعالی بسیار میکند
از ذریل معصوم
فصلی در شگانه ایمان
احمال نامه می نویسد
قول بعضی علمای شریف
در شگانه حال نامه
و کلمات دیگر
فصلی چون موت ناگهان
بسیار وقت از وقت غفلت
در وقت و صبح کردن

خِصَالٌ لَمْ يَدْعَ لِحَنَّةٍ مَطْلَبًا وَلَا عَنِ النَّارِ مَهْرَبًا وَأَوْهَا عَرَفَ

خصلت را فرو نگذاشت برای جنت طلبی را و نه از دوزخ جای گریزان اول آنکه دانست

اللَّهُ تَعَالَى فَاطَاعَهُ وَعَرَفَ الشَّيْطَانَ فَعَصَاهُ وَعَرَفَ الْآخِرَةَ

خدا را پس اطاعت کرد او را و دانست شیطان را پس نافرمانی کرد او را و دانست آخرت را

فَطَلَبَهَا وَعَرَفَ الَّذِينَ يَأْتُونَ بِهَا وَعَرَفَ الْحَقَّ فَاتَّبَعَهُ وَعَرَفَ

پس طلب کرد آنرا و دانست دینار را پس ترک کرد آنرا و دانست سخن حق را پس پیروی کرد آنرا و دانست

الْبَاطِلَ فَاجْتَنَبَهُ وَقَالَ يٰضَا النِّعَمِ سِتَّةَ أَشْيَاءَ الْإِسْلَامِ

سخن باطل را پس بکسوی کرد از او و نیز گفته نعمتها شش چیزند اسلام

وَالْقُرْآنَ وَمُحَمَّدَ رَسُولَ اللَّهِ وَالْعَافِيَةَ وَالسِّتْرَ وَالغِنَى عَنِ

و قرآن و محمد رسول الله و تندرستی و پوشش و بی نیازی از اهل

النَّاسِ وَعَنْ أَبِي بَرِجَةَ قَالَ قَالَ الرَّازِيُّ رَحِمَهُ اللَّهُ الْعِلْمُ دَلِيلٌ

عالم آواز یحیی بن معاذ رازی رحمه الله علم دلیل

الْعَمَلُ وَالْفَهْمُ وَعَاءُ الْعِلْمِ وَالْعَقْلُ قَائِدٌ لِلْخَيْرِ وَالْهَوَىٰ

عمل است و فهم آوند علم است و عقل برکننده خوبهاست و هوا

مَرْكَبٌ لِلذَّنْبِ وَالْمَالُ سَدَاءُ الْمَتَكَبِّرِينَ وَالذَّبَابُ سَوْفٌ

سواری گناهان است و مال چاهری است متکبر کنندگان را و دینا بازار

الْآخِرَةِ قَالَ أَبُو ذَرٍّ جَمْعٌ سِتُّ خِصَالٍ تَعْدِلُ جَمِيعَ الدُّنْيَا

آخرت است ابو ذر جمع گفته است شش خصلت اند که برابر اند همه دینار را

الطَّعَامَ الْمُرِيَّ وَالْوَلَدَ الصَّالِحَ وَالزَّوْجَةَ الْمُوَافِقَةَ وَالْكَلَامَ الْمُحْكَمَ

طعام خوشگوار و اولاد نیکو کار و زن موافق مزاج و گفتگوی استوار

وَكَمَالَ الْعَقْلِ وَصِحَّةَ الْبَدَنِ وَعَنْ حَسَنِ الْبَصْرِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ

و عقل تمام و تندرستی بدن و از حسن بصری رحمه الله است

بعضی ازین شش خصلت از طلب جنت فارغ شد و از دوزخ بی نمانی جنت

لَا أَلْبَدَالَ لِحَسَفَاتِ الْأَرْضِ وَمَا فِيهَا وَلَا الصَّالِحُونَ

بوجود نمی آید بدل از فسق و میرفت زمین و آنچه در دست و اگر بوندی نیکو کاران

لِلطَّالِحُونَ وَلَا الْعُلَمَاءُ لَصَارَ النَّاسُ كُلُّهُمْ كَالْبَهَائِمِ

بهداک میشوند بدکاران و اگر بوندی علماء البته میشود آدمیان مثل چهار پایان

وَلَا السُّلْطَانَ لَا هَلَكَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا وَلَا لِحَقَاءِ الْخَرَبِ

بوندی پادشاه البته میکشد یکی مرد دیگری را و اگر بوندی البهائم البته خراب میشود

وَلَا الرِّيحُ لَا تَنْتَنُ كُلُّ شَيْءٍ وَعَنْ بَعْضِ الْحُكَمَاءِ أَنَّهُ

بوندی باد البته بوی میدهد هر یک چیز و آن بعضی حکما گفته است که

لَمِنْ أَيْخَشَ اللَّهُ لَمْ يَنْجُ مِنْ زَلَّةِ اللِّسَانِ وَمِنْ أَيْخَشَ قَدْرَهُ

کس که نمی ترسد از خدا نجات نمی یابد از لغزشش زبان و هر که نمی ترسد از رسیدن او

اللَّهِ يَنْجِي قَلْبَهُ مِنَ الْكِرَامِ وَالشُّبُهَاتِ وَمَنْ يَكُنُّ السَّاعِنَ

حضرت پروردگار نجات نمی یابد دل او از حرام و شبهه و هر که ناپسند نمی گردد از خلق

لِقَوْلٍ يَنْجِي مِنَ الطَّمَعِ وَمَنْ يَكُنُّ حَافِظًا عَلَى عَمَلِهِ يَنْجِي مِنَ الرِّيَاءِ

نجات نمی یابد از طمع و هر که نگهبان نمی باشد بر عمل خویش نجات نمی یابد از ریا

مَنْ لَمْ يُسْتَعِنْ بِاللَّهِ عَلَى احْتِرَاسِ قَلْبِهِ لَمْ يَنْجِ مِنَ الْحَسَدِ وَمَنْ

هر که مدد نمی جوید از خدا بر محافظت دل خویش نجات نمی یابد از حسد و هر که

يَنْظُرُ إِلَى مَنْ هُوَ أَفْضَلُ مِنْهُ عِلْمًا وَعَمَلًا لَمْ يَنْجِ مِنَ الْعَجَبِ

نگرانی کند بسوی بالاتر از وی در علم و عمل نجات نمی یابد از خود پسندی

عَنْ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ أَنَّهُ قَالَ كَانَ فُسَادَ الْقُلُوبِ عَزِيسَةً

از حسن بصری روایت است که گفت فساد شدن دلها از شمس پسته

نَبِيَاءُ أَوْ هَايِدِ نَبِيُونَ بِرَجَاءِ التَّوْبَةِ وَيَتَعَلَّمُونَ الْعِلْمَ وَلَا يَعْمَلُونَ

پست اول آنست که گناه میکند برآمد توبه و علم می آموزند و عمل نمی کنند

فان
ابدال نیکوکاران
مقبول نمی آید
که از بیک است
شان دنیا
فایده است
چون یکی از
البهائم می
میرد بجا پیش
دیگری می
نشیند

وَإِذَا عَمِلُوا الْإِحْلَاصَ وَيَأْكُلُونَ رِزْقًا اللَّهُ لَا يَشْكُرُونَ

در هر گاه عمل میکنند اخلاص نمی درزند و رزق خدا داد میخورند و شکر بجا نمی آرند

لَا يَرْضَوْنَ بَقْسَةَ اللَّهِ وَيَدْفِنُونَ مَوْتَاهُمْ وَلَا يُعْتَبِرُونَ زَوْقًا

راضی نمی باشند بر قسمت کرده خدا و دفن میکنند مردگان خویش از عبرت نمی پذیرند زوق

أَيْضًا مَنْ أَرَادَ الدُّنْيَا وَاخْتَارَهَا عَلَى الْآخِرَةِ عَاقِبَةُ اللَّهِ

هر که خواهد دنیا را و برگزید آنرا بر آخرت عذاب خواهد کرد او را

عَقُوبَاتٍ ثَلَاثٌ فِي الدُّنْيَا وَثَلَاثٌ فِي الْآخِرَةِ أَمَّا الثَّلَاثُ الَّتِي

عقوبت سه آزان در دنیا و سه آزان در آخرت پس آن سه عقوبت

فِي الدُّنْيَا فَمَا لَيْسَ لَيْسَ لَمْ يَسْتَبِي وَحَرَمٌ غَالِبٌ لَيْسَ لَيْسَ قَنَاءُ

در دنیا باشند پس ایستادند که نیست آزار آنها و حرم غالب است که نیست برای آن قنای

وَإِخْدَمْتَهُ حَلَاوَةَ الْعِبَادَةِ وَأَمَّا الثَّلَاثُ الَّتِي هِيَ فِي الْآخِرَةِ

و باز دهنده خواهد شد از ولادت عبادت و آن سه عقوبت که در آخرت

فَهَوْلُ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَالْحِسَابُ الشَّدِيدُ وَالْحَسْرَةُ الطَّوِيلُ

پس ترس روز قیامت است و حساب سخت و حسرت دراز

وَقَالَ أَحْنَفُ بْنُ قَيْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ لَا رَاحَةَ لِلْحَسُودِ

و احنف بن قیس رضی الله عنه گفت نیست راحتی مرعوب

وَلَا مَرْوَةٌ لِلْكَذِّ وَبِالْحَيْدَةِ لِلْبَخِيلِ وَلَا وِفَاءٌ لِلْمَلُولِ

و نیست مردت مرد و نکلورا و نیست خیلد مرخیل را و نیست وفایا بدستان را

وَلَا سَوْدٌ لِسَيْبِ الْخَلْقِ وَلَا رَادٌّ لِقَضَاءِ اللَّهِ وَسُئِلَ عَنْ

و نیست سیاست مر به خورا و نیست بازوارنده مر تقدیر الهی و آرز بعضی

بَعْضُ الْحُكَمَاءِ هَلْ يَعْرِفُ الْعَبْدُ إِذَا نَابَ أَنْ تَوْبَتَهُ قَبْلَتْ أَمْ

نکند بر سینه ایامی نماند بنده هر گاه توبه کند که توبه او مقبول شد یا

قَالَ لَا أَحْكُمُ فِي ذَلِكَ وَلَكِنَّ لِي ذِكْرًا مِمَّا أَحَدَهَا

نَبِيٌّ رَأَى نَفْسَهُ غَيْرَ مَعْصُومَةٍ مِنَ الْقَصِيَّةِ وَيَرَى فِي قَلْبِهِ

الْفَرْحَ غَائِبًا وَالْحُزْنَ شَاهِدًا وَيُقْرَبُ أَهْلَ الْخَيْرِ وَيُبْعَدُ

الشَّرَّ وَيَرَى الْقَلِيلَ مِنَ الدُّنْيَا كَثِيرًا وَيَرَى الْكَثِيرَ مِنْ عَمَلٍ

لَا خَيْرَ قَلِيلًا وَيَرَى قَلْبَهُ مُشْتَغَلًا بِمَا ضَمِنَ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى

فَارِغًا مِمَّا ضَمِنَ اللَّهُ تَعَالَى مِنْهُ وَيَكُونُ حَافِظَ اللِّسَانِ وَدَارِعًا

الْفِكْرَةَ لَأَنَّهُ لَزِمَ الْغَمَّ وَالنَّدَامَةَ وَقَالَ الْحَيْبِيُّ بْنُ مَعَاذٍ رَحِمَهُ اللَّهُ

مِنْ عَظْمِ الْأَعْتَرِ عِنْدَ التَّمَادِي فِي الذُّنُوبِ رَجَاءُ الْعَفْوِ

مِنْ غَيْرِنْدَامَةٍ وَتَوْقِعِ الْقُرْبِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى بِغَيْرِ طَاعَةٍ وَانْتِظَارِ

رِجْعِ الْحَيَّةِ بِبَدْرِ النَّارِ وَطَلَبِ دَارِ الْمُطِيعِينَ بِالْمَعَاصِي وَانْتِظَارِ

لِجَزَائِ غَيْرِ عَمَلٍ وَالتَّمَنِّيِ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَعَ الْأَوْطَانِ شَعْرًا

عَمَّنْ نَبِيٌّ بَرَدَن بَرَدَن عَمَّنْ بَرَدَن عَمَّنْ بَرَدَن عَمَّنْ بَرَدَن

Handwritten marginal notes in Arabic script, including phrases like 'قَالَ لَا أَحْكُمُ فِي ذَلِكَ' and 'وَلَكِنَّ لِي ذِكْرًا مِمَّا أَحَدَهَا'.

بِرَجْوِ النَّجَاةِ وَلَا يَسْأَلُ مَسَلِكَهَا إِنَّ السَّفِينَةَ لَا تَجْرِعُ

امید میدارد و نجات را در نمی سپرد راه آن هر آینه کشتی بر خشکی

الْبَيْسِ وَقَالَ أَحْمَدُ بْنُ قَبِيصٍ حِينَ سَأَلَ لُخَيْرَ مَا يَعْطَى

نمی شود و احمد بن قیس بن حنین سئل لخیر ما یعطی

قَالَ عَقْلٌ غَيْرِي قِيلَ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ قَالَتْ دَبْصَالٌ قِيلَ فَإِنْ

گفت عقل غیر ایشی گفتند پس اگر نباشد گفت طریقه نیک گفتند پس

قَالَ صَلِحٌ مُوَافِقٌ قِيلَ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ قَالَتْ قَلْبٌ مُرَابِطٌ قِيلَ

گفت صلح موافق گفتند پس اگر نباشد گفت دل متعلق بخدا

فَإِنْ لَمْ يَكُنْ قَالَتْ طَوْلٌ الصَّمْتِ قِيلَ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ قَالَتْ مَوَدَّةٌ

پس اگر نباشد گفت خاموشی دراز گفتند پس اگر نباشد گفت مودت

بِأَنَّ السَّبْحَانَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ

باب اشیا از نزد آن از ابو هریره رضی الله عنه روایت میکند از نبی

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبْعَةٌ نَفَرٌ يَظِلُّوهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

الله علیه وسلم هفت نفر اند که سایه خواهد داد آنان را خدا بر روز قیامت

ظِلُّ عَرْشِهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ أُولَئِكَ إِمَامٌ عَادِلٌ وَشَاكِرٌ

سایه عرش خویش روزی که هیچ سایه نیست سوا سایه آن اول ایشان با ایشاه عادل و شاکر

نَشَأَ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَ

که در عبادت الله تعالی گمان شد و مردی که در خلوت خدا را یاد کرد پس ریخت

عَيْنَاهُ دَمْعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُتَعَلِّقٌ

چشمان او اشک راه از خوف خدا تعالی و مردی که دلش متعلق باشد

بِالسُّجْدِ حَتَّى يَرَى جَمْعَ الْيَدِ وَرَجُلٌ صَدَقَ قَوْلَهُ تَعَلَّمَ شِمَالَ

با سجده تا آنکه ببیند جمع دست و مردی که صدق داد پس از پشت دست چپ او

نشد
مراد از عقل
بیدار شدن است
که حق تعالی
در پدید آید او
عقل ساده است
که این خوب تر
باشد

نشد
یعنی بعد از او
نماز بخواند دیگر
درین متعلق به سجده است
که بگوید نماز بخواند
تا بگوید نماز بخواند
تا بگوید نماز بخواند

بِمَا صَنَعَتْ يَمِينَهُ وَرَجُلَانِ تَحَابَّآ فِي اللَّهِ وَرَجُلٍ عَنَّا أَمْرًا

ذَاتِ جَمَالٍ إِلَى نَفْسِهَا فَأَبَى وَقَالَ لِي أَخَافُ اللَّهَ تَعَالَى وَقَالَ

أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ الْبَخِيلُ لَا يَخْلُو مِنْ جَدِّكَ السَّبْعُ

إِنَّمَا زَيْمٌ فَيُرْتَمَى مِنْ بَيْتِ الْمَالِ وَيَنْفِقُ لغيرِ مَا رَزَقَهُ اللَّهُ تَعَالَى

يَسْلُبُ اللَّهُ عَلَيْهِ سُلْطَانَ جَائِرًا فَيَأْخُذُهُ مِنْهُ بَعْدَ تَلْيِيلِ نَفْسِهِ

هَيْبَةُ شَهْوَةٍ يَفْسِدُ عَلَيْهَا أَوْ يَبْدُو لَكَ رَأْيٌ فِي بِنَاءِ أَوْ عَارِفٍ

فِي أَرْضٍ خَرَّافِيذِهِ فِي مَالِهِ أَوْ يَصِيبُ لَكَ نَكْبَةٌ مِنْ تَكْبِكَ

الدُّنْيَا مِنْ غَرَقٍ أَوْ حَرَقٍ أَوْ سَرِقَةٍ وَمَا شَبَّهَ ذَلِكَ وَيَصِيبُ

عِلَّةً دَائِمَةً قَيْنِيقُ مَالٍ فِي مَدَا وَانْتِهَا أَوْ يَدْفِنُهُ فِي مَوْضِعٍ

مِنَ الْمَوَاضِعِ فَيَسْأَهُ فَلَا يَجِدُهُ قَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَنْ

كَرُّ خَيْبِكَ قَلَّتْ هَيْبَتُهُ وَمَنْ اسْتَحْفَفَ بِالنَّاسِ اسْتَحْفَفَ بِهِمْ

سبار باشد خندیدن او کم شود هیبت او و هر که سبک گرداند کسان را سبک پخته شود او را

فان
بغض صدق چنان
نیان می و دیگر
انچه در دست است
داو هفت دست
بیدار
ازان مطلق کردن
بغض بکار کردن
کلان بی ضرورت
دراو کردن
زین و بیان
بغض در مال
طایع کردن
در جائے
از جا پس فراموش کند آن عاوا دنیا بدان مال را
عمر رضی الله عنه گفت هر که
بسیار باشد خندیدن او کم شود هیبت او و هر که سبک گرداند کسان را سبک پخته شود او را

قَالَ لَهُ وَسَيَلُّ عَلَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَا أَثْقَلَ مِنَ السَّمَاءِ وَهُوَ

أَوْسَعُ مِنَ الْأَرْضِ وَمَا غَضِبَ مِنَ الْبَحْرِ وَمَا أَشَدَّ مِنَ الْحَجْرِ وَمَا

أَكْرَمَ مِنَ النَّارِ وَمَا بَرَدٌ مِنَ الزَّمْهِرِ مَا مَرَّ مِنَ السَّمِّ فَقَالَ

عَلَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ الْبَهْتَانِ عَلَى لَبِائِبِ الْأَثْقَالِ مِنَ السَّمَاءِ وَالْحَوْ

أَوْسَعُ مِنَ الْأَرْضِ وَقَلْبُ الْقَائِعِ أَغْضَبُ مِنَ الْبَحْرِ وَقَدْبُ الْمَنَافِقِ

أَشَدُّ مِنَ الْحَجْرِ وَالسُّلْطَانُ الْكَايِرُ أَحْرَمُ مِنَ النَّارِ وَالْحَاجَةُ إِلَى

الذَّمِّ أَمْرٌ مِنَ الزَّمْهِرِ وَالصَّبْرُ أَمْرٌ مِنَ السَّمِّ وَقِيلَ

الْفَيْتَةُ أَمْرٌ مِنَ السَّمِّ وَقَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ الدُّنْيَا دَارُ مَرَضٍ

كُدْرَانٍ وَمَالٌ مِنْ لَأَمَالٍ لَهُ وَمَا حَجَمَ مِنْ لَأَعْقَلِ الْوَسْطِ

بَشَهْوَتِهَا مِنْ لَأَقَمِّ لَهُ وَعَلَيْهَا عَاقِبُ مَنْ لَأَعْلَمَ لَهُ وَلَهَا

لِحْسَدٍ مِنْ لَأَلْبَلَبِ لَهُ وَلَهَا سَعَمٌ مِنَ لَأَيَقِينِ لَهُ وَعَزَّ جَبْرُ

فان
در آن سخن بسیار است
نایب است
فان باو شاه عالم
از آن سخن است
در کیم خلق را بسوزد
از آن سخن است
و از او شاه عالم
شکل باشد
بعضی راوی این
نقطه را این است

وَأَمَّا كَلِمَةُ
عَلَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

ابن عبد الله الانصاري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم

بن عبد الله الانصاري

رضي الله عنه

که از نبی صلی الله علیه و سلم

عليه وسلم انه قال ما زال يوصيني جبرئيل عليه السلام بلجار حتى

روایت میکند

که شد بود جبرئیل بر او در حق همسایه مدام وصیت میکرد

ظننت انه يجده وارثا وما زال يوصيني بالنسك حتى

گمان بردم که جبرئیل همسایه وارث خواهد ساخت و مدام در حق

ازواج وصیت میکرد

ظننت انه سحر م طلاقهن وما زال يوصيني بالملوكين

گمان کردم که قریب است که طلاق دادن زنان حرام گردد و مدام وصیت میکرد در حق بندگان

حتى ظننت انه يجعل لهم وقتا يعقون فيه وما زال

تا آنکه گمان کردم که معین سازد برای غلامان ماتی که در آن آزاد شوند

و مدام

يوصيني بالسؤال حتى ظننت انه فرضنا وما زال يوصيني

ما را وصیت میکرد برای مسواک کردن تا آنکه گمان کردم که مسواک فرض است و مدام ما را برای نماز

بالصلاة في الجماعة حتى ظننت انه لا يقبل الله تعالى

در جماعت و وصیت می کرد

تا آنکه گمان کردم که الله تعالی قبول نمیکند

صلاة الا في الجماعة وما زال يوصيني بقيام الليل حتى

نماز

مگر آنکه در جماعت ادا شود و مدام ما را

وصیت میکرد برای بیداری شب

ظننت انه لا نوم بالليل فما زال يوصيني بذكر الله حتى

گمان بردم که نیست

خفتن در شب

و مدام ما را وصیت میکرد

بذکر الله تا آنکه

ظننت انه لا ينفع قول الاية وقال النبي عليه السلام

گمان کردم که نفع نمیشود هیچ قولی مگر بذكر خدا

و نبی صلی الله علیه و سلم فرمود

سبعة لا ينظر اليهم الخالق يوم القيمة ولا يزكهم و

هفت کس اند که نه بنده بسوی ایشان خدا

بروز قیامت

و نه پاک کند آنان را

لَا حِفْظَ فِيهَا وَلَا خَيْرَ فِي نِعْمَةِ الْبَقَاءِ لَهَا وَلَا خَيْرَ فِي دَعَائِهَا وَلَا اخْلَافَ

که در آن حفاظت مراد نیست و خوبی نیست و نعمت که برای آن بقای نیست و خوبی نیست در دعا که در آن اخلاص نباشد

فِي بَابِ التَّسْعِي قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوْحَى اللَّهُ

باب اشیا می باشد که در آن

تَعَالَى إِلَى مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ فِي التَّوْرَةِ أَنَّ أُمَّهَاتِ الْخَطَايَا

اللہ تعالی بسوی موسی بن عمران در تورتی که مادران جمله خطیبات

ثَلَاثَةُ الْكِبْرِ وَالْحَسَدِ وَالْحِرْصِ فَتَشَامِنُهَا سِنَّةٌ فَصِرَتْ سِنَةً

سه اند کبر و حسد و حرص پس پیدا شدند از آن شش دیگر پس شدند

الْأُولَى مِنْ السَّنَةِ الشَّبَعِ وَالنُّوْمِ وَالرَّاحَةِ وَحُبِّ الْأَمْوَالِ

اول از آن شش شکم بیداری است و خواب و آرام و محبوب گرفتن اموال او

حُبِّ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدَةِ وَحُبِّ الرِّيَاسَةِ وَقَالَ أَبُو بَكْرٍ

محبوب داشتن ثنا و مجدا و محبوب داشتن حکومت را و ابو بکر صدیق

بِالصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ الْعِبَادَةُ ثَلَاثَةٌ اصْنَافٌ كُلُّ صِنْفٍ

رضی اللہ عنہ گفته عبادت که نشان سه قسم اند برای هر قسم

ثَلَاثٌ عَلَامَاتٌ يُعْرَفُونَ بِهَا صِنْفٌ يَعْبُدُ وَاللَّهُ تَعَالَى

سه نشان اند که شناخته میشوند بان قسمی است که عبادت میکند خدا تعالی را

عَلَى سَبِيلِ الْخَوْفِ وَصِنْفٌ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى سَبِيلِ الرَّجَاءِ وَ

از راه خوف و قسمی است که عبادت میکند خدا تعالی از راه امید

صِنْفٌ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى سَبِيلِ الْحُبِّ فَلِلْأُولَى ثَلَاثٌ عَلَامَاتٌ

قسمی است که عبادت میکند خدا تعالی از راه محبت پس این قسم اول سه علامت اند

لِيَسْتَحْفِزَ نَفْسَهُ وَيَسْتَقِيلَ حَسَنَاتِهِ وَيَسْتَكْثِرَ سَيِّئَاتِهِ وَلِلثَّانِي ثَلَاثٌ

خود را حقیر می شناسد و حسنات خود را تبیل می داند و گناهان خود بسیار می اند و برای قسم دوم

نشد
پیش در آن
بماد در داری
که با یکدیگر
حفظ مراد است
دری بنشد
خوبی نمی
باشد

عَلَامَاتٍ تَكُونُ قُدْوَةَ النَّاسِ فِي جَمِيعِ الْحَالَاتِ وَيَكُونُ اسْمُ

علامت اندک او در جمع حالات پیشوای قوم می باشد و از جمله کسان

النَّاسِ كَلِمَةً بِالْمَالِ فِي الدُّنْيَا وَيَكُونُ أَحْسَنَ الظَّنِّ بِاللَّهِ

در دنیا سخن نر می باشد از مال و در تمامی خلق نبوی خدا نیک گمان می باشد

وَالْخَلْقِ كَلِمَةً وَلِلثَّالِثِ ثَلَاثٌ عِلْمًا فَانْ يُعْطَى فَالْحَبِيبُ وَالْيَسَّارُ

در برائی قسم سویم سه علامت اندک می باشد هر چه را که بخواهد میدارد و در هر امری آن میکند

بَعْدَانَ يَرْضَى بِهِ وَيَعْمَلُ بِسَخَطِ نَفْسِهِ بَعْدَانَ يَرْضَى بِهِ وَ

بعد از آنکه خوشنود گردد و پروردگار او عمل میکند بنا خوشی نفس خویش بعد از آنکه خوشنود شود پروردگار او

يَكُونُ فِي جَمِيعِ الْحَالَاتِ مَعَ سَيِّدَةٍ فِي أَمْرِهِ وَهَيْبَةٍ وَقَالَ كَرِيمٌ

در حال با سرور خویش می باشد در امر او و مملکت او و عمر

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِنَّ ذُرِّيَّةَ الشَّيْطَانِ تَسْعُرُ لَيْتُونَ وَوَيْثِينَ

رضی الله عنه گفته بیشک اولاد شیطان نه گانه هستند زلایون و ویتین

وَلِقُوسٍ أَعْوَانٍ وَهَقَافٍ وَمِرَّةٍ وَالْمَسُوطِ وَرَأْسِمْ وَوَهَابِ

و لقس داعوان وهفان و مره و مسوط و دهم او و هاب

فَأَمَّا زَلَيْتُونَ فَهُوَ صَاحِبُ الْأَسْوَاقِ فَيَنْصِيبُ فِيهَا رَأْيَتَهُ وَأَمَّا

بس زلایون داروغه بازار است و قائم میکند در آن علقه خویش

وَيْثِينَ فَهُوَ صَاحِبُ الْمَيْبَاتِ وَأَمَّا أَعْوَانُ فَهُوَ صَاحِبُ السُّلْطَانِ

ویتین علاقه دار مصائب است داعوان خدا مگذر حاضر بین آنها

وَأَمَّا هَقَافٌ فَهُوَ صَاحِبُ الشَّرَابِ وَأَمَّا مِرَّةٌ فَهُوَ صَاحِبُ الْمِرَامِيرِ

و هفان داروغه شراب است و مره علاقه دار مرامیر است

وَأَمَّا لِقُوسٌ فَهُوَ صَاحِبُ الْجُوسِ وَأَمَّا الْمَسُوطُ فَهُوَ صَاحِبُ الْأَخْبَارِ

لقوس دوستدار کفار مجوس است و مسوط خبر رسان است

باید در زندان

يَلْقِيهَا فِي آفْوَاهِ النَّاسِ وَلَا يَجِدُ فِيهَا أَصْلًا وَأَمَّا الذِّكْرُ

فَهُوَ صَاحِبُ الْبَيْتِ إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ الْمَنْزِلَ وَلَمْ يَسْلَمْ

لَمْ يَدْرِكْ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى وَقَعُ فِيهَا بَيْنَهُمُ الْمَنَازِعَةُ حَتَّى يَقَعَ

الطَّلَاقُ وَالخَلْعُ وَالضَّرْبُ وَأَمَّا وَلَهُانِ فَهُوَ يُوَسْوِسُ فِي

الْوَضُوءِ وَالصَّلَاةِ وَالْعِبَادَاتِ وَقَالَ عَثْمَانُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

مَنْ حَفِظَ الصَّلَاةَ الْخَمْسَ لَوْ قَرَّبَهَا وَدَامَ عَلَيْهَا كَرَّمَ اللَّهُ

بِلِسْعِ كَرَامَاتٍ أَوْ لَهَا أَنْ يَجِبَهُ اللَّهُ وَيَكُونَ بَدَنُهُ صِحْحًا وَ

تَحْسِبُهُ الْمَلَائِكَةُ وَتَنْزِلُ الْبَرَكَةُ فِي دَارِهِ وَيُظْهِرُ عَلَى وَجْهِهِ

سَيِّمَاءَ الصَّالِحِينَ وَيَلِينُ اللَّهُ قَلْبَهُ وَيَمُرُّ عَلَى الصِّرَاطِ كَالْبُرِّ

الذَّمِيعِ وَيَجِيءُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ وَيُنزِلُ اللَّهُ فِي جِوَارِ الَّذِينَ

لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَعَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

...

ش
طلاق است
که زن خود را
فوتش از خود
طلاق بگیرد
انگرفتن چنین
بمورد زن است
بین می آید

که مشهور میگردد اند بر زبان های مردم آن خبر است که اصلی بنی باشد و در اسم
تجین خانه است چون مردی بخانه میرسد و سلام عليك آید
و نام خدا تعالی به یاد نمی آرد بر پای کند در پیشان خطوستی تا آنکه
طلاق و خلع و زد و کوب و افح میشود و در لسان و سوره پیدا میکند در
وضو و نماز و دیگر عبادات و عثمان رضی الله عنه گفته
بر که تا بمردم نماند پنجگانه نماز را بروقت آن مداومت کرد بران کرامت خواهد کرد
بزرگی اول آن است که دوست خواهد داشت او را خدا بدنی او نندرت خواهد
داد و ملائکه حفاظت خواهند کرد و در خانه ابرکت نازل خواهد شد و در روی او
علامت صلی ظاهر خواهد بود و خدا اول او را نرم خواهد کرد و بر صراط خواهد گذشت چنانکه بر
دخستند و خدا او را از آتش نجات خواهد داد و خدا فرزند خواهد داد و او را در راه مبارک
که زخون است برایشان و نه آمان علم بردارند و از علی رضی الله عنه روایت است

الْبَكَاءُ عَلَى ثَلَاثَةِ أَوْجِهٍ أَحَدُهَا مِنْ خَوْفِ عَذَابِ اللَّهِ تَعَالَى وَ

دویم آنکه بسبب خوف خشم باشد و سوم آنکه بسبب خوف عذاب خدا تعالی باشد و

الثَّانِي مِنْ رَهْبَةِ السَّخَطِ وَالثَّلَاثُ مِنْ خَشْيَةِ الْقَطِيعَةِ

وگویی دوم آنکه بسبب خوف خشم باشد و سوم آنکه بسبب خوف عذاب خدا تعالی باشد

فَأَمَّا الْأَوَّلُ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لِلذَّنُوبِ وَأَمَّا الثَّانِي فَهُوَ طَهْرَةٌ لِلْعِيُوبِ

پس گویی اول زداندن گناهان است و گویی دوم پاکیزگی است از معیوبی را

وَأَمَّا الثَّلَاثُ فَهُوَ الْوَلَايَةُ مَعَ رِضَى الْمَحْبُوبِ فَشَرَّةٌ كَفَّارَةٌ لِلذَّنُوبِ

وگویی سوم پس دوستی است با خوشنودی محبوب پس شمره کفاره گناهان

الْجَاهُ مِنَ الْعُقُوبَاتِ وَثَمَرَةٌ طَهْرَةٌ لِلْعِيُوبِ النَّعِيمِ الْمَقِيمِ

نجات است از عقوبات و ثمره پاکیزگی عیوب نعمت ادا می است و

الدَّجَاتِ الْعُلَى وَثَمَرَةٌ الْوَلَايَةُ مَعَ رِضَى الْمَحْبُوبِ حَسْرَةُ الْبَشَارَةِ

مراتب بلند و ثمره دوستی با خوشنودی محبوب نیک مرده یابی است

مِنْ اللَّهِ تَعَالَى الرَّضَى الرَّؤُوفِ وَزِيَارَةُ الْمَلَائِكَةِ وَزِيَادَةُ الْفَضِيلَةِ

از خدا تعالی با خوشنودی که بسبب دیدار الهی و زیارت فرشتگان و زیادت فضیلت باشد

بَابُ الْعِشَائِرِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْكُمْ

باب اخبار ده گانه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود

بِالسَّوَالِ فَإِنَّ فِيهِ عَشْرَ خِصَالٍ يَطَهِّرُ الْفُؤَادَ وَرَضَى الرَّبَّ وَ

لازم گویی بر خود سوالی اجرا کرده خواندند و حسن را باک همان میکند و برود و کا خوشنودی

يَسْحَطُ الشَّيْطَانَ وَيُحِبُّهُ الرَّحْمَنُ وَالْحَفِظَةَ وَيَسْتَدِلُّ الثَّلَاثَةَ

شیطان در خشم می آید و رحمن و کرام کاتبین آترادوست بیدار و دروگم میکند

وَيَقْطَعُ الْبَلْغَمَ وَيَطِيبُ النَّكْهَةَ وَيَطْفِئُ الْمِرَّةَ وَيُجَلِّي الْبَصَرَ

و قطع میکند بلغم را و خوش میکند بوی دهن را و می کشد صفر را و دهن میکند بینایی را

Marfat.com

التحفة
کنند

وَيَذُوبُ بِجَمْعٍ وَهُوَ مِنَ السَّنَةِ ثُمَّ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الصَّلَاةُ

و دور میکند کنده دهن را و سواک طریق بنوی است و باز نبی علیه السلام فرمود آن یک نماز که

بِالسُّوَالِ أَفْضَلُ مِنْ سَبْعِينَ صَلَاةً بغيرِ سُوَالٍ وَقَالَ أَبُو بَكْرٍ

از سواک باشد افضل است از هفتاد نماز که بی سواک باشد و ابو بکر

الصِّدِّيقُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَا مِنْ عَبْدٍ رَزَقَ اللَّهُ عَشْرَ خِصَالٍ إِلَّا

صدیق رضی الله عنه گفت من است هیچ بنده که عطا کرد او را خدا ده خصالت

وَقَدْ تَجَمَّزَ مِنَ الْأَفَاتِ وَالْعَاهَاتِ كُلِّهَا وَصَارَ فِي دَرَجَةِ الْمُقَرَّبِينَ

بیشک نجات یابد از جمله آفتها و مصیبتها و در درجه مقربین داخل شود

وَنَالَ رَجَةَ الْمُتَّقِينَ أَوْهَا صِدْقٌ دَائِمٌ مَعَ قَلْبٍ قَائِمٍ وَالثَّانِي

و در یابد درجه پر پیروز گاران را اول آن راستی دائمی است بادل قناعت و زنده و دویم

صَبْرٌ كَامِلٌ مَعَ شُكْرِ دَائِمٍ وَالثَّلَاثُ فَقْرٌ دَائِمٌ مَعَ زُهْدٍ

صبر کامل است با شکر دائمی و سوم فقر دائمی است با زهد

حَاضِرٌ وَالرَّابِعُ فِكْرٌ دَائِمٌ مَعَ بَطْنٍ جَائِعٍ وَالخَامِسُ حُزْنٌ

نی الحال و چهارم فکر دائمی است با شکم گرسنه و پنجم غم

دَائِمٌ مَعَ خَوْفٍ مُتَّصِلٍ وَالسَّادِسُ جُهْدٌ دَائِمٌ مَعَ بَدَنِ

دائم است با خوف پیوسته و ششم کوشش دائمی است با بدن

مُتَوَاضِعٌ وَالسَّابِعُ رِفْقٌ دَائِمٌ مَعَ رَحْمٍ حَاضِرٍ وَالثَّمَانِي

تواضع کننده و هفتم تردی است با مهر بان و هشتم

حُبٌّ دَائِمٌ مَعَ حَيَاءٍ وَالتَّاسِعُ عِلْمٌ نَافِعٌ مَعَ حِلْمٍ دَائِمٍ

محبت دائمی است با حیا و نهم علم نافع رسان است با حلم دائمی

وَالْعَاشِرُ إِيمَانٌ دَائِمٌ مَعَ عَقْلِ نَائِبٍ وَقَالَ عُمَرُ

و دهم ایمان دائمی است با عقل نایب و عمر

ذکر
یاد

حاضر
مالی

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَشْرَةٌ لَا تَصِلُ بِغَيْرِ عَشْرَةٍ لَا يَصِلُ الْعَقْلُ بِغَيْرِ

رضی اللہ عنہ گفته ده چیزند که بدون ده چیز راست نیایند عقل درستی نگیرد بدون

وَعِلْمٌ وَلَا الْفَضْلُ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا الْفَوْزُ بِغَيْرِ خَشْيَةٍ وَلَا السُّلْطَانُ

بدینزگاری و نه فضل درستی پذیرد بدون علم و نه ستگاری بدون خوف و نه بادشاهی

بِغَيْرِ عَدْلٍ وَلَا الْحَسَبُ بِغَيْرِ آدَبٍ وَلَا الشَّرُّ بِغَيْرِ أَمْنٍ وَلَا الْغِنَى بِغَيْرِ

بدون عدالت و نه خوبی نسب بدون ادب و نه خوشی بدون امن و نه توانگری بدون

جَوْدٍ وَلَا الْفَقْرُ بِغَيْرِ قَنَاعَةٍ وَلَا الرَّفْعَةُ بِغَيْرِ تَوَاضُعٍ وَلَا الْجِهَادُ بِغَيْرِ

سخاوت و نه درویشی بدون قناعت و نه بزرگی شان بدون تواضع و نه جهاد بدون

تَوْفِيقٍ وَقَالَ عُمَانُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَضْيَعُ الْأَشْيَاءِ كَعَشْرَةٍ

توفیق و عثمان رضی اللہ عنہ گفته بی کار و ناکارده ده چیزند

عِلْمٌ لَا يَسْتَلُّ عَنْهُ وَعِلْمٌ لَا يَعْمَلُ بِهِ وَرَأْيٌ صَوَابٌ لَا يَقْبَلُ

علم که از او پرسیده نشود و علم که بران عمل نباشد و رای صواب که پذیرا نشود

سِلَاحٌ لَا يَسْتَعْمَلُ وَمَسْجِدٌ لَا يَصِلُ فِيهِ وَمَصْحَفٌ لَا يَفْرَأُ

ساز جنگ که بکار نبرد آورده شود و مسجدی که دران نماز نگذارد و مصحف که از او

عَنْهُ وَمَالٌ لَا يَنْفِقُ مِنْهُ وَحَيْلٌ لَا يَرْكَبُ وَعِلْمٌ الزُّهْدِ فِيهِ

خزانده نشود و مالی که از ان خرج نکرده شود و سپان که بران سوار نشوند و علم زهد در

بَطْنٍ مَزِيدٍ الدُّنْيَا وَعَمْرٌ طَوِيلٌ لَا يَزُودُ فِيهِ لِسَفَرَةٍ

شکر آنکس که اراده دنیا داشته باشد و عمر دراز که دران برای سفر خود توشه تیار نکند

وَقَالَ عَلِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ الْعِلْمُ خَيْرٌ مِيرَاثٍ وَالْأَدَبُ خَيْرٌ

و علی رضی اللہ عنہ گفت علم بهترین میراث است و ادب بهترین

حِرْقَةٍ وَالتَّقْوَى خَيْرُ زَادٍ وَالْعِبَادَةُ خَيْرُ بَضَاعَةٍ وَالْعَمَلُ

پزیده است و بدینزگاری بهترین توشه است و عبادت نیکترین سرمایه است و عمل

عقل درستی نگیرد بدون علم و نه ستگاری بدون خوف و نه بادشاهی بدون عدالت و نه خوبی نسب بدون ادب و نه خوشی بدون امن و نه توانگری بدون سخاوت و نه درویشی بدون قناعت و نه بزرگی شان بدون تواضع و نه جهاد بدون توفیق و عثمان رضی اللہ عنہ گفته بی کار و ناکارده ده چیزند علم که از او پرسیده نشود و علم که بران عمل نباشد و رای صواب که پذیرا نشود سلاح که بکار نبرد آورده شود و مسجدی که دران نماز نگذارد و مصحف که از او خزانده نشود و مالی که از ان خرج نکرده شود و سپان که بران سوار نشوند و علم زهد در بطن مزید دنیا و عمر طویل که دران برای سفر خود توشه تیار نکند و علی رضی اللہ عنہ گفت علم بهترین میراث است و ادب بهترین حرقه و تقوی خیر زاد و عبادت خیر بضاعه و العمل

الصَّالِحِ خَيْرٌ قَائِدٌ وَحَسَنُ الْخَلْقِ خَيْرُ قَرِينٍ وَالْحِلْمُ خَيْرٌ وَشَرٌّ

نیک بهترین مهارت است و عادت نیک بهترین همشیره است و حلم نیکو در بر است

وَالْقَنَاعَةُ خَيْرٌ عَنِّي وَالتَّوْفِيقُ خَيْرٌ عَمَلٍ وَالْمَوْتُ خَيْرٌ مَوْتٍ

و قناعت نیک ترین تو انگری است و توفیق نیک مددگار است و موت نیک ادب است

وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَشْرَةٌ مِنْ هَذِهِ الْأَمْرِ كَقَابِلِ

و فرمود علی السلام فرمود ده کس اندازین است که آنگاه

بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَيُظَنُّونَ أَنَّهُمُ الْمُؤْمِنُونَ الْقَائِلُ بِغَيْرِ حَقِّ

ببخدای عظیم و گمان می برند که ایشان مؤمنان گشته

وَالسَّاحِرُ وَالذَّيُّوتُ الَّذِي لَا يَغَارُ عَلَى أَهْلِ زَكَاةٍ

و جادوگر و دبیوت که بر اهل خویش عینت ندارد و باز دانه زکوة

وَشَارِبُ الْخَمْرِ وَمَنْ وَجِبَ عَلَيْهِ الْبُحْرُ وَالسَّاعِي فِي الْفِتَنِ

و شراب خوار و هر که بروی رنج واجب گردد و رنج او اندک و کوشش کننده در فتنه

وَيَا لَعْنَةُ السَّلَامِ عَلَى مَنْ أَهْلُ الْحَرْبِ نَالَتْهُ الْمَرْأَةُ فِي دُبُرِهَا وَنَالَتْ ذِي

و لعنت جنگ فروشنده بدست اهل حرب و جلع کننده زن در دبر وی و جلع کننده

حَرَمٍ حَرَمٍ إِنَّ عِلْمَ هَذِهِ الْأَفْعَالِ جَلَا لَا فَتَدَكْفَرُ وَقَالَ النَّبِيُّ

که رفته در حرم باشد اگر چنین افعال را حلال دانند نیک کافر گردد و نبی علیه

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَكُونُ الْعَبْدُ فِي السَّمَاءِ وَلَا فِي

اند علی و سلم فرمود مومن نمیشود بنده نه در آسمان نه در

الْأَرْضِ مُؤْمِنًا حَتَّى يَكُونَ وَصُولًا وَلَا يَكُونُ وَصُولًا

زمین تا آنکه در اصل گردد و اصل نیگردد

حَتَّى يَكُونَ مُسْلِمًا وَلَا يَكُونُ مُسْلِمًا حَتَّى يَسْلِمَ النَّاسُ

تا آنکه مردم مسلم نیگردد تا آنکه سلامت مانند مردم

بچه علی نیک بوی خدا
جهنم یکنه و مثل
دبوت آنکه رنج تو در بر است
شدن بداند که او را از بی پرده
شدن بداند که او را از بی پرده
ضدین با دیگران بنده نیکند
باز مظهر و در
بسیار آن کفارند که اینند
را حلال دانند و در عمل آن
بک در اول ندارد و پس آن
نخص کافر است اگر چه بنظر
سلمان میگویند

Marfat.com

مِنْ يَدِهِ وَلِسَانِهِ وَلَا يَكُونُ مُسْلِمًا حَتَّىٰ يَكُونَ عَالِمًا وَلَا يَكُونُ
 عَالِمًا حَتَّىٰ يَكُونَ بِالْعِلْمِ عَامِلًا وَلَا يَكُونُ بِالْعِلْمِ عَامِلًا حَتَّىٰ
 يَكُونَ زَاهِدًا وَلَا يَكُونُ زَاهِدًا حَتَّىٰ يَكُونَ وَرِعًا وَلَا يَكُونُ
 وَرِعًا حَتَّىٰ يَكُونَ مُتَوَاضِعًا وَلَا يَكُونُ مُتَوَاضِعًا حَتَّىٰ يَكُونَ
 عَارِفًا بِنَفْسِهِ وَلَا يَكُونُ عَارِفًا بِنَفْسِهِ حَتَّىٰ يَكُونَ عَاقِلًا فِي
 الْكَلَامِ وَقِيلَ رَأَىٰ حَسْبُكَ بِنِ مَعَاذِ اللَّهِ الرَّازِي رَحِمَهُ اللَّهُ فِيمَا
 رَأَىٰ فِي الدُّنْيَا فَقَالَ يَا صَاحِبَ الْعِلْمِ وَالسُّنَّةِ قَصُورُكُمْ
 قِصْرِيَّةٌ وَبُيُوتُكُمْ كِسْرِيَّةٌ وَمَسَاكِنُكُمْ قَارِوِيَّةٌ وَأَبْوَابُكُمْ
 طَالُوِيَّةٌ وَثِيَابُكُمْ جَالُوِيَّةٌ وَمَذَاهِبُكُمْ شَيْطَانِيَّةٌ وَ
 ضِيَابُكُمْ قَارِوِيَّةٌ وَلَا يَتَكُمُ فِرْعَوْنِيَّةٌ وَقَضَاتُكُمْ حَبِيلِيَّةٌ
 أَصْحَابُ رَشْوَةٍ غَشَائِيَّةٌ وَمَاتُكُمْ جَاهِلِيَّةٌ فَإِنَّ مُحَمَّدًا وَقَالَ
 بَارَانَ رَشْوَتِ أَنْ دَعَلَ دَارَانَهُ وَمَاتُكُمْ جَاهِلِيَّةٌ هِيَ كَمَا هِيَ مُحَمَّدٌ وَكَفَتْ

از دست او و زبان او مسلم نمی باشد تا آنکه عالم باشد و عالم است عالم است

تا آنکه موافق علم عمل کند و عامل بر علم نمی باشد تا آنکه

زاهد گردد و زاهد سنی گردد تا آنکه بر چیز کار باشد و بر نیز کار

نمی باشد تا آنکه متواضع باشد و متواضع نمی باشد تا آنکه عارف باشد

بیان توحید و عارف بذات خویش نمی گردد تا آنکه عاقل باشد

کلام گفته اند که بحسب بن معاذ رازی رحمة الله عليه

راغب در دنیا دید پس گفت ای صاحب علم و ادانای سنت مخلصی شما

مثل قیصران و خانه ای شما مثل کسری است و مسکن شما مثل قارون اند و درازای شما

مثل در طاقوت اند و لباس شما مثل لباس جانوت اند و وطنی ای شیطانان اند

سامان شما اردی است و ولایت شما فرعون است و حکام شما دنیا دارانند

باران رشوت اند و دل دارانند و موت شما جاهلی است پس کجا است محمد و گفت

أَيُّهَا الْمُنَاجِي بِبِأَنْوَاعِ الْكَلَامِ

ای عا کفنده بروردگار و خویش را با تمام کلام

وَالْمُسَوِّفِ لِلتَّوْبَةِ عَامًا بَعْدَ عَامٍ

وای درنگ کننده توبه را از سال بسالی

أَلَيْسَ لَكَ لَوْ رَأَيْتَ يَوْمَكَ يَا غَافِلٌ يَا صَبِيحَ

بیشک اگر تو ای غافل از خود را بر روز رفیق میکردی

وَأَقْتَصِرَ بِالْقَدِيلِ مِنَ الْمَاءِ وَالطَّعَامِ

و صبر میکردی مانند آب از آب و خورش

وَالْكَرَامَةِ الْعَظِيمَةِ مِنْ رَبِّكَ لَأَنَا مَخْلُوقٌ

و بزرگی بسیار از پروردگار خلق

وَالطَّالِبِ الْمَسْكُونِ فِي دَارِ السَّلَامِ

وای خواننده مسکن خویش را در بهشت

وَمَا أَرَاكَ مِنْصِفًا لِنَفْسِكَ يَا بَدْرُ الْوَجْهِ

و منی نیم ترا ایضاً کننده برای ذات خویش در زمین

وَأَحْيَيْتَ طَوْلَ لَيْلِكَ بِالْقِيَامِ

و زنده میداشتی تمام شب خود را با ای نماز

لَكُنْتَ كَأَحْرَى زَنْتَالٍ شَرَفِ الْمَقَامِ

البته می بودی سزاوارتر که بیای بزرگی مقام را

وَالرَّضْوَانِ الْأَكْبَرِ مِنَ الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

و خوشی بسیار از درگاه ذی الجلال و الاکرام

وَقَالَ بَعْضُ الْحُكَمَاءِ عَشْرٌ خِصَالٌ يُبَغِّضُهَا اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَبَعَثَ

و بعضی از حکما گفته ده فضیلت اند که تا پسند میدارد و الله سبحانه آن را

مِنْ عَشْرَةِ أَنْفُسٍ الْبُخْلِ مِنَ الْأَغْنِيَاءِ وَالْكِبَرِ مِنَ الْفُقَرَاءِ

از ده کس بخل را از توانگران و بزرگان در ایشان

وَالطَّمَعِ مِنَ الْعُلَمَاءِ وَقِلَّةِ الْحَيَاءِ مِنَ النِّسَاءِ وَحُبِّ الدُّنْيَا

و طمع را از علماء و بیجایی را از زنان و محبت دنیا

مِنَ الشُّيُوخِ وَالْكَسَلِ مِنَ الشَّبَابِ وَالْجُورِ مِنَ السُّلْطَانِ وَالْجُبْنَ

از پیران و کاهلی را از جوانان و ظلم را از پادشاه و ناخوشی را

مِنَ الْغُرْبَةِ وَالْعَجَبِ مِنَ الزُّهَادِ وَالرِّيَاءِ مِنَ الْعِبَادِ وَقَالَ

از غارتن و خود پسندی را از زاهدان و ریا را از عابدان رسول الله

رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعَافِيَةَ عَلَى عَشْرَةِ أَوْجِهٍ

صلی الله علیه و سلم فرمود عافیت برده و جهت

خَمْسَةَ فِي الدُّنْيَا وَخَمْسَةَ فِي الْآخِرَةِ فَأَمَّا الَّتِي فِي الدُّنْيَا الْعَمَلُ

وَالْعِبَادَةُ وَالرِّزْقُ مِنَ الْحَلَالِ وَالصَّبْرُ عَلَى الشَّدِّ وَالشُّكْرُ

عَلَى النِّعَةِ وَأَمَّا الَّتِي فِي الْآخِرَةِ فَإِنَّهُ يَأْتِي بِمَلَكِ الْمَوْتِ

بِالرَّحْمَةِ وَاللُّطْفِ وَالْأَكْبَرُ وَالْأَكْبَرُ وَنَكِيرٌ فِي الْقَبْرِ وَيَكُونُ

أَمِينًا فِي الْفِرْعِ الْأَكْبَرِ وَيُحْيِي سَيِّئَاتِهِ وَتَقْبِلُ حَسَنَاتِهِ وَيَكُونُ

عَلَى الصِّرَاطِ كَأَنَّ بَرْقَ اللَّامِيعِ وَيَدْخُلُ الْجَنَّةَ فِي السَّلَاقَةِ وَقَدْ

أَبُو الْفَضْلِ رَحِمَهُ اللَّهُ سَمَّى اللَّهُ تَعَالَى كِتَابَهُ بِعَشْرَةِ أَسْمَاءَ

قُرْآنًا وَفِرْقَانًا وَكِتَابًا وَتَنْزِيلًا وَهُدًى وَنُورًا وَرَحْمَةً وَشِفَاءً

وَرَحْمًا وَذِكْرًا أَمَّا الْقُرْآنُ وَالْفِرْقَانُ وَالْكِتَابُ وَالتَّنْزِيلُ

فَمَشْهُورٌ وَأَمَّا الْهُدَى وَالتُّورُ وَالرَّحْمَةُ وَالتَّشْفَاءُ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي

Handwritten marginal notes in Arabic script, including phrases like 'در دنیا است علم' and 'در آخرت است عمل'.

Handwritten notes at the bottom of the page, including 'ای مردمان بیگانه رسیدن شما را نصیحت'.

الصدق وهدى ورحمة للمؤمنين وقد جاءكم من الله نوره
 وكتب مبين واما الروح فقال وكذلك اوحينا اليك رسالتنا
 من امرنا واما الذكر فقال وانزلنا اليك الذكر لتبين للناس
 وقال لقمان لابنه يا بني ان الحكمة ان تعمل عشرة اشياء احدا
 من القلب الميت وتجلس المسكين وتتقى مجالس الملوك وتشر
 الوضيم وتحرم العبيد وتؤوى الغريب وتغني الفقير وتزني
 لاهل الشرف شرفا وللصيد سوددا وهي افضل من المال وحر
 من الخوف وعدة في الحرب بضاعة حين يرشح وهي شفيعه
 حين يعثر به الهول وهي ليد حين ينهي به اليقين الى
 النفس هي ستره حين لا يستره توب وقال بعض الحكماء
 ينقي للعاقل ذاتا بان يفعل عشر خصال احدها استغفار

سند
 بعض
 زنگ
 وشمس
 درین
 میانه
 از آن
 شایسته
 شده
 خیر تمام
 بنده
 غنی عظمی
 کتاب
 باشد

بِاللِّسَانِ وَنَدَّمَ بِالْقَلْبِ وَقَلَّحَ بِالْبَدَنِ وَالْعَزَمَ عَلَى أَنْ لَا

از زبان داوم شدن از دل و باز ماندن از بدن و عزم کردن بر اینکه گاهی باز

يَعُوْا أَبَدًا وَحِبَّ الْآخِرَةِ وَبُغْضِ الدُّنْيَا وَقَلَّتْ الْكَلِمَةُ قَلَّةَ الْأَكْلِ

نگردد و محبت آخرت و دشمنی دنیا و کم گفتن و کم خوردن

وَالشَّرْبِ كَيْ تَتَفَرَّغَ لِلْعِلْمِ وَالْعِبَادَةِ وَقَلَّتِ النَّوْمُ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى

و کم نوشیدن تا که فراغ شود برای علم و عبادت و کم خوابیدن خدا تعالی میفرماید و بوزن

قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ فَاجْتَمِعُونَ وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ يُبْتَغَىٰ الْأَنْفُسُ

اندکی از شب اگر می خواهید و بوقت صبح طلباً آفرینش میگردند و انفس

بِزَمَانِكُمْ ضَمِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِنَّ الْأَرْضَ تَنَادِي كُلَّ يَوْمٍ بِعَشْرٍ كَلِمَاتٍ

بنام آنکه رضی الله عنه گفته بیشک زمین آواز میدهد هر روز بده کلمات

وَتَقُولُ يَا ابْنَ آدَمَ تَسَعَىٰ عَلَى ظَهْرِي وَمَصِيرَكَ فِي بَطْنِي

و میگوید ای پسر آدم می دوی بر پشت من و بازگشت تو در شکم من است

وَتَقَعُ عَلَى ظَهْرِي وَتَعْدُّ فِي بَطْنِي وَتَضَعُ عَلَى ظَهْرِي وَ

و نامرمانی میکنی بر پشت من و بشمار کرده خواهی شد در شکم من و می خندی بر پشت من و

تَبْكِي فِي بَطْنِي وَتَفْرَحُ عَلَى ظَهْرِي وَتَحْرَنُ فِي بَطْنِي وَتَجْمَعُ

خواهی گریست در شکم من و خوشنود می باشی بر پشت من و غمگین خواهی بود در شکم من و گرد می آری

الْمَالَ عَلَى ظَهْرِي وَتَسْتَدِمُّ فِي بَطْنِي وَتَأْكُلُ الْحَرَامَ عَلَى ظَهْرِي

مال را بر پشت من و ندامت خواهی کشید در شکم من و بخوری حرام را بر پشت من

وَتَأْكُلُ الدَّيْدَانَ فِي بَطْنِي وَتَحْتَالُ عَلَى ظَهْرِي وَتَدُلُّ فِي بَطْنِي

و خواهند خورد ترا اگر مان در شکم من و کبر می کنی بر پشت من و خوار خواهی شد در شکم من

وَتَمِشِي مَسْرُورًا عَلَى ظَهْرِي وَتَقَعُ حَزِينًا فِي بَطْنِي وَتَمِشِي نَوْرًا

و خوش می روی بر پشت من و خواهی افتاد غمگین بوده در شکم من و میروی در سرور

عَلِيٌّ زَهْرِيٌّ وَتَقَعُ فِي الظُّلَمَاتِ فِي بَطْنِي فَتَمَشِي عَلَى الْجَمَامِعِ عَلَى ظَهْرِي
بر پشت من و خوابی افتاد و تاریکی در شکم من و میروی برگردا بر پشت من
 وَتَقَعُ وَحِيدًا فِي بَطْنِي قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
و خوابی افتاد تنها در شکم من رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمود
 مَنْ كَثُرَ ضِحْكُهُ عَوِقِبَ بَعْشَرِ عَقُوبَاتٍ وَأَوْهَا يَمُوتُ قَلْبُهُ وَيَذْهَبُ
هر که بسیار بخندد خنده او عذاب داده شود بدو عذاب اول اینکه بمیرد دل او دبرود
 الْمَاءُ عَلَى جَبْهِهِ وَيُسْمَتُ بِهِ الشَّيْطَانُ وَيَغْضِبُ عَلَيْهِ الرَّحْمَنُ
آبروی او از روی او و شامت کند باطنی شیطان دشمن گیرد بروی رحمن
 وَيُنَاقِضُ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَعْرِضُ عَنْهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
دخضومت کرده شود با وی روز قیامت و روی برگرداند از وی نبی صلی الله علیه
 وَسَلَّمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَتَلْعَنُ الْمَلَكُوتُ وَيَغْضَبُ أَهْلَ السَّمَوَاتِ
و سلم در روز قیامت و لعنت فرستند بروی فرشتگان و دشمن گیرند او را اهل آسمانها
 وَالْأَرْضِينَ وَيَنْسِي كُلَّ شَيْءٍ وَيَقْتَضِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقَالَ حَسَنُ
و زمینها و فراموش خواهد کرد هر چیز را و سوا گردد بر روز قیامت و حسن
 الْبَصْرِيُّ رَحِمَهُ اللَّهُ يَوْمَ مَا بَيْنَنَا أَنَا أَطْوَفُ فِي أَرْقَةِ الْبَصْرَةِ
بصری رحمه الله گفت یک روز وقتی که در کوچهای بصره
 فِي أَسْوَاقِهَا مَعَ شَابٍّ عَابِدٍ فَإِذَا أَنَا بِلَغْنًا بِطَيْبٍ فَهُوَ جَالِسٌ
و در بازارهای آن با جوانی عابد می گشتم پس نگاه کردم شمیم بطیب که او نشسته بود
 عَلَى الْكُرْسِيِّ بَيْنَ يَدَيْهِ رِجَالٌ وَنِسَاءٌ وَصِبيانٌ بَأْيَدِهِمْ قَوْلُهُمْ
بر کرسی و زبردی او بسیار مردان و زنان و بچگان بودند و دستشان مشغول بود
 فِيهَا مَاءٌ وَكُلٌّ وَاحِدٌ مِنْهُمْ يَسْتَوْصِفُ دَوَاءً لِدَائِهِ فَقَالَ مُتَقَدِّمٌ
که در آن آب بود و هر کس از ایشان می پرسید دوا را برای مرض خویش پس بصری میگوید

عَنْ

سَأَلَ إِلَى الطَّبِيبِ فَقَالَ لَهَا الطَّبِيبُ مَا عِنْدَكَ دَوَاءً

جان بسوی ان طبیب پیش رفت وگفت ای طبیب آهش نومی است

سَأَلَ لِدُنُوبٍ وَيَشْفِي مَرَضَ الْقُلُوبِ فَقَالَ نَعَمْ فَقَالَ هَذَا فَقَالَ

بشویدگان را دشمنی مرض و دهارا طبیب گفت ای جان گفت بیار طبیب گفت

لِي مِئَةِ عَشْرَةِ أَشْيَاءٍ قَالَ خذ عَرُوقَ شَجَرَةِ الْفَقْرِ مَعَ عَرُوقِ

من ده چیز بستان گفت بجای درخت فقر با بنجهای

شَجَرَةِ التَّوَّابِعِ وَاجْعَلْ فِيهَا هَلِيلَةَ التَّوْبَةِ وَاطْرَحْ فِيهَا وَرْدَ

درخت تواضع بگیر و بیامیز دران هیلد توبه و آنرا دراون

الرِّضَاءِ وَالسَّحْقِ بِمِجَارِ الْقِنَاعَةِ وَاجْعَلْ فِي قَدْرِ التَّقْصِيبِ

رضا میداز و آنرا از دسته قناعت ساق در دیک پر بنیز گاری نظین

لِي قَاءَ الْحَيَاءِ وَأَغْلِبْ بِنَارِ الْمَحَبَّةِ وَاجْعَلْ فِي قَدْرِ الشُّكْرِ وَرُوحَ

بران آب حیا بنیز و آنرا بلس محبت بنیز و آنرا در کاسه شکر میداز و آنرا

رِيحَةَ الرَّجَاءِ وَأَشْرِبْ بِمِلْعَقَةِ الْحَمْدِ فَإِنَّكَ إِنْ فَعَلْتَ ذَلِكَ

ز بادکش امید سزدکن و آنرا به قاشق حمد بخوش پس اگر تو اینچنین خواهی کرد

فَأَنْتَ تَنْفَعُكَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَبِلَاءٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَقِيلَ

پس نفع خواهد داد ترا از هر مرض و بلاء در دنیا و آخرت گفت انه

لِي بَعْضُ الْمَلَكُوتِ خَمْسَةَ مِئَةِ الْعُلَمَاءِ وَالْحُكَمَاءِ فَأَمْرَهُمْ

که یکی از بادشاهان پنج تن عالم و حکیم را جمع آورد و امر کرد که

أَنْ يَتَكَلَّمَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ بِحِكْمَةٍ فَتَكَلَّمَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ

هر یکی از ایشان کلمه حکمت گوید پس هر یکی از ایشان دو دو

بِحِكْمَتَيْنِ فَصَارَتْ عَشْرَةٌ فَقَالَ الْأَوَّلُ خَوْفُ الْخَالِقِ

گفته حکمت گفت پس ده شدند اولین ایشان گفت که خوف آفریننده

Marfat.com

امن وامنه كفر وامن المخلوق عتق وخوفه رق وقال الله

امن است در امن بودن از و کفر است دهن از مخلوق آزادگی است و خوف مخلوق عبودیت است در دین

الرجاء من الله تعالى غني لا يضره فقر واليا سرعته فقر

ای در بودن از خدا تعالی تو انگری است که فقر از ضرر من رساند و امید بودن از فقر است که

ينفع مع غني وقال الثالث لا يضر مع غني القلب فقر الكيس

با ان تو انگری نفع منی بخشد و سومین گفت ضرر منی رساند با تو انگری دل

ولا ينفع مع فقر القلب غني الكيس وقال الرابع لا يزداد غني

و نفع منی بخشد با فقیری دل برمی کید و چهارمی گفت غنی افزاید تو انگری

القلب مع الجود الا غني ولا يزداد فقر القلب مع غني

دل با سخاوت مگر در تو انگری و غنی افزاید فقیری دل ! برمی

الكيس لا فقرا وقال الخامس اخذ القليل من الخير

کید مگر در فقیری ن و پنجمی گفت گرفتن اندکی از خیر

خير من ترك الكثير من الشر وترك الجوع من الشر خير

بترست از ترک بسیار بدیها و ترک کردن جمله بدیها بترست

من اخذ القليل من الخير وقال ابن عباس رضي الله

از گرفتن اندکی از خیر و ابن عباس رضی الله تعالی

تعاونه عن النبي صلى الله عليه وسلم عشر اصناف من

من از نبی صلی الله علیه وسلم روایت کرده هجده صنف از

امتي لا يدخلون الجنة الا من تاب اولهم القلاع

ای من که در حجت نخواهند رفت مگر آنکه توبه کند یکی قلاع

ولحيوف والقتات والدبوب والدبوث واصلح

و حیوف و قنات و دبوب و دبوث و اصلاح

من از نبی صلی الله علیه وسلم روایت کرده هجده صنف از امتی که در حجت نخواهند رفت مگر آنکه توبه کند یکی قلاع و حیوف و قنات و دبوب و دبوث و اصلاح

Marfat.com

طاعة وفي السابعة مكتوب صرتم شبابا لا تهرمون

در هفتم نوشته است جوان شدی گاهی بر نخوابیدند

و في الثامن مكتوب صرتم امينين ولا تخافون ابدا

در هشتم نوشته است شدید امن یا ننگان و گاهی نخوابیدند

في التاسعة مكتوب رافقتوا الانبياء والصدیقین والشهداء

در نهم نوشته است رفاقت کردید انبیاء و صدیقین و شهدا

الصالحين وفي العاشرة مكتوب ساكنتم في جوار

و صالحان در دهم نوشته است سکونت کردید در سایه

الرحمن ذي العرش الكبري ثم يقول الملك ادخلوها بسلا

رحمن که مالک عرش بزرگ است باز نوشته خواهد گفت در جنت وارد شوید بسلاهی

امين فيدخلون الجنة ويقولون الحمد لله الذي اذهب

امن یا ننگان پس بخت داخل خواهند شد و خواهند گفت ستایش است مر خدا را آنکه برد

عنا الحزن ان ربنا لغفور شكور الحمد لله الذي صدقنا

از غم را اینک پروردگار ما امرزده و سپاس فرماید ستایش است مر خدا را که وفا کرد

وعدنا واورثنا الارض نتبوا من الجنة حيث نشاء فنعم

ما را و عهد خویش داد ما را زمین که جا بگیریم از جنت هر جا که میخوایم پس بخوبی است

بحر العاطلين واذا اراد الله ان يدخل هل النار في النار

مرو حمل کنندگان و هر گاه بخواهد که دوزخیان را

بعث اليهم ملكا ومعه عشرة فخر في اولها مكتوب

می فرستد بسوی او شان فرشته شود و او برده مهر خواهد بود در اول آن نوشته است

ادخلوها لا تموتون فيها ابدا ولا تحيون ولا يخرجون

هر آنچه در دوزخ که گاهی نخواهد مرد در آن و نمیرند و نخواهد از آن خارج شوند

نسخه
در هفتم نوشته است
در هشتم نوشته است
در نهم نوشته است
در دهم نوشته است
در یازدهم نوشته است
در دوازدهم نوشته است
در سیزدهم نوشته است
در چهاردهم نوشته است
در پانزدهم نوشته است
در شانزدهم نوشته است
در هجدهم نوشته است
در نوزدهم نوشته است
در بیستم نوشته است

وَفِي الثَّانِي مَكْتُوبٌ خَوْضُوا فِي الْعَذَابِ لَا رَاحَةَ لَكُمْ وَ

دور دوم نوشته است خرد روی در عذاب راحت نیست شمارا

الثَّالِثِ مَكْتُوبٌ يَلْسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَفِي الرَّابِعِ مَكْتُوبٌ ادْخُلُوا

نوشته تا امید شد از رحمتا در چهارم نوشته است در اثر

فِي الْهَمِّ وَالْغَمِّ وَالْحَزَنِ أَبَدًا وَفِي الْخَامِسِ مَكْتُوبٌ لِبَاسِكُمْ

در کار و غم و درد و اغمی و در پنجم نوشته است لباس نماهنگ

وَعَامَلِكُمُ الزُّقُومَ وَشَرَّابِكُمُ الْحَمِيمَ وَمِهَادِكُمُ النَّارَ

و خدا را نما زقوم است و آنچه نوشید آب گرم است و دستر نما آتش است

وَعَوَاشِيكُمُ النَّارَ وَفِي السَّادِسِ مَكْتُوبٌ هَذَا جِزْأُ

دو پوشش نما آتش در ششم نوشته است این عو من نما است

الْيَوْمِ بِمَا فَعَلْتُمْ مِنْ مَعْصِيَتِي وَفِي السَّابِعِ مَكْتُوبٌ

امروز بچسب آنکه کردید تا سرمانی تا در هفتم نوشته است

سَخَّ عَلَى كُمْ فِي النَّارِ أَبَدًا وَفِي الثَّامِنِ مَكْتُوبٌ

غضب من دائمی است بر شما در یازدهم نوشته است

عَلَيْكُمْ اللَّعْنَةُ بِمَا تَعَدَّتُمْ مِنَ الذُّنُوبِ الْكِبَارِ وَلَمْ تَتُوبُوا

لعنت است بر شما از آنکه تعهد کردید گناهان کبیره و توبه نکردید

وَلَمْ تَتَذَمُّوا وَفِي التَّاسِعِ مَكْتُوبٌ قَرْنَا وَكُمُ الشَّيَاطِينِ

و دشمنان شدید و در نهم نوشته است دشمنان شما شیاطین اند

فِي النَّارِ أَبَدًا وَفِي الْعَاشِرِ مَكْتُوبٌ تَبِعْتُمُ الشَّيْطَانَ وَ

پس دروغ برای دوام و در دهم نوشته است پیروی کردید شیطان را و

ارْتَدْتُمُ الدِّينَ وَتَرَكْتُمُ الْآخِرَةَ هَذَا جِزْأُ وَكُمُ مِنْ بَعْضِ

خو اسبند دین را و گذاشتید آخرت را پس اینست جزا شمارا در بعضی مکه است قول است

بوم درون
بینه

بینه
و التزم
و بقیار کردید

Marfat.com

الحكيم طلبت عشرة في عشرة موطن فوجدتها في عشرة
 طلب کردم ده چیز داده جا پس یا نعم آنرا در ده جای دیگر
 اخرى طلبت الرغبت في التكبر فوجدتها في التواضع وطلبت
 طلب کردم سر بلندی ا در تکبر پس یا نعم آنرا در انکسار و طلب کردم
 العبادة في الصلوة فوجدتها في الورع وطلبت الراحة في
 عبادت را در نماز پس یا نعم آنرا در برهیز کاری فلا طلب کردم آرامی در
 الحرص فوجدتها في الزهد وطلبت نور القلب في صلوة
 حرص پس یا نعم آنرا در زهد ترک دنیا و طلب کردم نودول را در نماز
 النهار جهر فوجدته في صلوة الليل سرا وطلبت نور القبر
 روز در حالت ظهور پس یا نعم آنرا در نماز شب که خفته باشد و طلب کردم نور قیامت را
 في الجود والسخاوة فوجدته في العطين في الصوم وطلبت
 در جود الهزدي و سخاوت پس یا نعم آنرا در تشنگی که در روزه باشد و طلب کردم
 الجواز على الصراط في اخصية فوجدتها في الصدقة وطلبت
 در گذشتن از صراط در قربانی کردن پس یا نعم آنرا در صدقه فک و طلب کردم
 النجاة من النار في المبکحات فوجدتها في ترک الشهوات
 نجات از آتش در شیار مباح پس یا نعم آنرا در ترک شهوات
 وطلبت حب الله تعالى في الدنيا فوجدتها في ذکر الله تعالى
 و طلب کردم محبت الهی را در دنیا پس یا نعم آنرا در یاد الله تعالى
 وطلبت العافية في الجماع فوجدتها في العزلة وطلبت
 و طلب کردم آرامی را در جمیع پس یا نعم آنرا در تنهایی و طلب کردم
 نور القلب في المواعظ وقراءة القرآن فوجدتها في التفکر
 روشنی دل را در نصیحت و تلاوت قرآن پس یا نعم آنرا در فکر کردن

فکرت
 در نماز طلب
 کردم پس یا نعم آنرا
 در زهد و طلب کردم
 نور قیامت را
 در جود و طلب کردم
 نجات از آتش را
 در ترک شهوات
 و طلب کردم محبت الهی را
 در دنیا پس یا نعم آنرا
 در یاد الله تعالى
 و طلب کردم آرامی را
 در جمیع پس یا نعم آنرا
 در تنهایی و طلب کردم
 نور القلب را در نصیحت
 و تلاوت قرآن پس یا نعم آنرا
 در فکر کردن

وَالْبُكَاءُ وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي قَوْلِهِ تَعَالَى وَإِذَا

وگریشتن و آیین عباس رضی الله عنهما در تفسیر این آیت گفته در خون

ابتداءً ابرهیدر ربه بكلمت فاقتمه قال عشر حصان من السنة

آزمودا بر ابرهیم را بروردگار او بچند سخن بر کمال آورد آنرا گفت کده حفظت از سنت است

خمس في الرأس وخمس في البدن فاما في الرأس السؤال والمصيبة

بجز از آن در سر است و پنج در بدن پس آنچه در سر است سوا کت است و در بدن است

والاستنشاق وقص الشارب والحلق واما في البدن زنتف

و آب در بینی رسانیدن و تراشیدن برودت را و موی سر تراشیدن و آنچه در بدن است بر کردن

الابط وتقليم الاظفار وحلق العانة والختان والاستنجاء

موی کف و تراشیدن ناخنها و تراشیدن موی زینان و ختنه کردن و استنجا کردن

وعن ابن عباس قال من صلى على النبي صلى الله عليه

و از ابن عباس روایت است که هر که درود فرستد بر نبی صلی الله علیه

وسلم واحدة صلى الله عليه عشرة ومن سبه مرة سب الله

و سلم یکبار رحمت فرستد خدا بر وی ده بار و هر که بدگوید او را یکبار بد فرستد خدا

عليه عشر مرات الا ترى لقوله تعالى للوليد بن مغيرة

بر وی ده بار آیا نمی بینی

لعنة الله عليه حين سب النبي صلى الله عليه وسلم

لعون را هر گاه بد گفت نبی صلی الله علیه وسلم را

مرة واحدة سبه الله عشر مرات فقال ولا تطع كل

یکبار بد گفت او را خدا ده بار پس فرمود زمان هر پنج

حلا في مهين هم ارضاء بنفيم مناع الخي معتدا اثم

منم عوزده بقدر طعمه من حين انخ خيرا عند كذرتده

ن
فرود از زمین
بصفت و تلاوت
زمان نیان
خلق الراضی
من تفکر معانی
تأثیر می بخشد
تفکر کردن
مغایز
در زمین نوزل
بیدار میکند و اگر غافل
زمان و بصفت بافکر
معانی باشد بسیار خود
است
تراشیدن موی بدن
در بدن

عَلَّ بَعْدَ ذَلِكَ زَيْمِرًا نَ كَانَ ذَا مَالٍ فَبَيْنَ إِذْ أَنْتَ عَلِيَّةٌ

مخمت گوی بعد از آن بدنام را که بوده تو آنکه و صاحب اولاد هر کار خورنده بود

أَيُّهَا قَالَ أَسَاطِيرَ الْأُولَىٰ لِيْنِ يَعْنِي يَكْذِبُ بِالْقُرْآنِ وَقَالَ

آیات ما گوید این نقباء پیشینان اند یعنی تکذیب قرآن میکند و

إِبْرَاهِيمَ بْنِ آدَمَ رَحِمَهُ اللَّهُ حِينَ سَأَلُوهُ عَنْ قَوْلِهِ تَعَالَىٰ

ابراہیم بن آدم رحمة الله گفته هر گاه که پرسیدند از او ازین آیت

ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ وَإِنَّا نَدْعُو فَلِمَ يُسْتَجَبُ لَنَا فَقَالَ

دعا خواهید از ما قبول خواهیم کرد برای شما که ما دعا میکنیم پس قبول نمیشود برای ما گفت

مَاتَ قُلُوبِكُمْ مِنْ عَشْرَةِ أَشْيَاءَ أُولَٰئِكَ عَرَفْتُمْ اللَّهُ

مردند دلهای شما از ده چیز اول اینکه بیشک شما دانستید خدا را

وَلَمْ تُؤَدُّوا حَقَّهُ وَقُرَأْتُمْ كِتَابَ اللَّهِ وَلَمْ تَعْمَلُوا

و ادا نکردید حق او را و خواندید کتاب خدا و عمل نکردید

بِهِ وَأَدْعَيْتُمْ عَدَاوَةَ إِبْلِيسَ وَالْيَتْمَانَ وَادْعَيْتُمْ حُبَّ

بر آن و دعوی کردید دشمنی ابلیس را و دوست گرفتید او را و دعوی کردید محبت

الرَّسُولِ وَتَرَكْتُمْ آثَرَهُ وَسُنَّتَهُ وَأَدْعَيْتُمْ حُبَّ الْجَنَّةِ

رسول را و ترک کردید پیروی او را و طریق سنت او را و دعوی کردید محبت جنت را

وَلَمْ تَعْمَلُوا لَهَا وَأَدْعَيْتُمْ خَوْفَ النَّارِ وَلَمْ تَنْتَهَوْا عَنِ

و عمل نکردید برای آن و دعوی کردید خوف دوزخ را و باز نیامدید از

الذُّنُوبِ وَأَدْعَيْتُمْ أَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَلَمْ تَسْتَعِدُّوا لَهُ

گناهان و دعوی کردید که موت حق است و سامانی نکردید برای آن

وَأَسْتَعْلَمَ بِعُيُوبِ خَيْرِكُمْ وَتَرَكْتُمْ عُيُوبَ أَنْفُسِكُمْ

و مشغول شدید از عیوب دیگران و گذاشتید عیوب ذات خود را

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى

عنه روایت است گفت رسول الله صلی الله علیه و آله

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ لَا بَلِيْسَ عَلَيْهِ اللَّعْنَةُ كَمَا

روزی از ابلیس لعون بر سید

أَحِبَّاءٍ وَكَرَمِ أُمَّتِي قَالَ عَشْرَ نَفَرٍ وَهُمْ الْأَمَامُ الْجَائِزُ

چند بستند دوست تو از امت من گفت ده کس اند اول ایشان بادشاه جور

وَالْمُتَكَبِّرُ وَالغَنِيُّ الَّذِي لَا يَمْلِكُ مِنْ آيِنٍ يَكْتَسِبُ

کننده و تکبر کننده و آن توانگر که بروای ندارد از کدام جا قائل کند

الْمَالُ فِي مَا ذَا يَنْفِقُ وَالْعَالِمُ الَّذِي صَدَقَ الْأَمِيرُ

مال را در چه چیز صرف کند و آن عالم که تصدیق کند امیر را

عَلَى جَوْرِهِ وَالتَّاجِرُ الْحَايِنُ وَالمُحْتَكِرُ وَالزَّانِي وَآكِلُ

بر ظلم او و سوداگر حیانت کننده و محتر (یعنی غلبه جمع کننده برای گران) و زاننده و سود

الرَّبْوِ وَالنَّخِيلِ الَّذِي لَا يَمْلِكُ مِنْ آيِنٍ يَجْمَعُ الْمَالَ

خوردنده و آن نخیل که پروان کند از کجا جمع کند مال را

وَسَارِبِ الْخَمْرِ مَدِينٍ عَلَيْهِ قَاتِمٌ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

و شراب خوار دامن باز نبی صلی الله علیه و آله

وَسَلَّمَ فَلَمْ يَأْعُدْ وَكَرَمِ أُمَّتِي قَالَ عَشْرَ نَفَرٍ أَوْ لَمْ

و سلم فرمود چند اند دشمنان تو از امت من گفت بست کس اول ایشان

أَنْتَ يَا مُحَمَّدٌ فَإِنِّي أَبْغِضُكَ وَالْعَالِمُ الْعَامِلُ بِالْعِلْمِ وَ

تو هستی یا محمد پس بیشک من دشمن میدارم ترا و آن عالم که عمل میکند بواجب علم او

حَامِلُ الْقُرْآنِ إِذَا عَمِلَ بِمَا فِيهِ وَالْمُوَدِّعُ فِي خَيْرٍ

حافظ قرآن هرگاه که عمل کند بر آنچه در او است و بانگ نماز خواننده در هر پنج

Marfat.com

تَبَّ الْعَيْشُ فِي الدُّنْيَا صَارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمِنًا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ

مجتب عیش را در دنیا از عذاب خدا امن یاب باشد بروز قیامت

مَنْ تَرَكَ الْحَسَنَاتِ صَارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَمْلُوءًا عَلَى رُؤْسِهِ

وهر که ترک کرد حسد را محمود باشد بروز قیامت در مجمع

الْخَلَائِقِ وَمَنْ تَرَكَ حُبَّ الرِّيَاسَةِ صَارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَزِيزًا

خلق وهر که محبت ریاست ترک کرد بروز قیامت عزیز باشد

عِنْدَ الْمَلِكِ الْجَبَّارِ وَمَنْ تَرَكَ الْفُضُولَ فِي الدُّنْيَا صَارَ

تزد بادشاه غالب وهر که ترک کرد فضول را در دنیا صاحب ناز و

تَلَعْمًا فِي الْأَبْرَارِ وَمَنْ تَرَكَ الْخُصُومَةَ فِي الدُّنْيَا صَارَ

لغمت باشد در نیکوکاران وهر که ترک کرد خصومت را در دنیا

يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْفَائِزِينَ وَمَنْ تَرَكَ الْبُخْلَ فِي الدُّنْيَا

روز قیامت از مراد یا فغان باشد وهر که ترک کرد بخل را در دنیا

صَارَ مَذْكَورًا عِنْدَ رُؤَسَا الْخَلَائِقِ وَمَنْ تَرَكَ الرَّاحَةَ فِي

ذکرش در مجمع خلق مشهور شد وهر که ترک کرد راحت را در

الدُّنْيَا صَارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَسْرُورًا وَمَنْ تَرَكَ الْحَرَامَ فِي

دنیا خوش باشد بروز قیامت وهر که ترک کرد حرام را در

الدُّنْيَا صَارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي جَوَارِ الْأَنْبِيَاءِ وَمَنْ تَرَكَ

دنیا بروز قیامت در همسنگی انبیا باشد وهر که ترک کرد

النَّظَرَ فِي الْحَرَامِ فِي الدُّنْيَا فَرِحَ اللَّهُ عَيْنَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي

دیدن حرام را در دنیا خوش دارد خدا بروز قیامت هر که چشم او را

الْجَنَّةِ وَمَنْ تَرَكَ الْغِنَى فِي الدُّنْيَا وَاخْتَارَ الْفَقْرَ بَعَثَهُ

جنت فلک وهر که ترک کرد توانگری را در دنیا و اختیار کرد فقر را جزاند او را

عند الملك الجبار
من ترك الفضول في الدنيا
من ترك الخصومة في الدنيا
من ترك البخل في الدنيا
من ترك الراحة في الدنيا
من ترك الحرام في الدنيا
من ترك الغنى في الدنيا

اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ الْوَالِدِينَ وَالنَّبِيِّينَ وَمَنْ

خدا تعالی سروز قیامت با اولیا و انبیا و هر که برآرد

قَامَ جَوَائِجِ النَّاسِ فِي الدُّنْيَا قَضَى اللَّهُ تَعَالَى حَوَائِجَهُ فِي

حاجتہاں خلق داد دنیا روا خواهد کرد خدا تعالی حاجتہا اورا در

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَنْ ارَادَ أَنْ يَكُونَ فِي قَبْرِهٖ مُؤْتَمِرًا

دنیا و آخرت و هر که خواهد که در قبر او مومن باشد

فَلْيَقُمْ فِي ظِلِّهِ اللَّيْلَ وَلْيُصَلِّ وَمَنْ ارَادَ أَنْ يَكُونَ

پس باید که بر خیزد در شب تاریک و نماز گذارد و هر که خواهد که

فِي ظِلِّ عَرْشِ الرَّحْمَنِ فَلْيَكُنْ زَاهِدًا وَمَنْ ارَادَ أَنْ يَكُونَ

در سایه عرش رحمن باشد پس باید که زاهد باشد و هر که خواهد که

حِسَابًا يَسِيرًا فَلْيَكُنْ نَاصِحًا لِنَفْسِهٖ إِخْوَانِهٖ وَمَنْ ارَادَ

حساب او سهل باشد پس باید که خود را و برادران خود را نیز خواہی کند و

أَنْ يَكُونَ الْمَلَأَتْكَ زَاوَرِينَ فَلْيَكُنْ وَرِعًا وَمَنْ ارَادَ

هر که خواهد که فرشتگان با او ملاقات کنند پس باید که پرہیزگار باشد و هر که خواهد

أَنْ يَسْكُنَ فِي مَجْبُوحَةِ الْجَنَّةِ فَلْيَكُنْ ذَاكِرًا لِلَّهِ

که ساکن باشد در میان جنت پس باید که یاد الهی کند

بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَنْ ارَادَ أَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ

در شب و روز و هر که خواهد که بے حساب در جنت

حِسَابٍ فَلْيَتَّبِعْ إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا وَمَنْ ارَادَ

در اید پس باید که توبہ نصوح کند بسوی خدا و هر که خواهد که

أَنْ يَكُونَ غَنِيًّا فَلْيَكُنْ رَاضِيًّا بِمَا قَسَمَ اللَّهُ تَعَالَى

توانگر باشد پس باید که راضی باشد بر آنکه داده است خدا تعالی

تو انکرا باشد پس باید که راضی باشد بر آنکه داده است خدا تعالی

Marfat.com

وَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَكُونَ مَعَ اللَّهِ فَقِيْرًا فَلْيَكُنْ خَاشِعًا

وهر که خواهد که فقیر باشد نزد خدا پس باید که غمازنی کرده باشد

وَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَكُونَ حَكِيمًا فَلْيَكُنْ عَالِمًا وَمَنْ أَرَادَ

وهر که خواهد که حکیم باشد پس باید که عالم باشد وهر که خواهد

أَنْ يَكُونَ سَالِمًا مِنَ النَّاسِ فَلْيَذْكُرْ أَحَدًا إِلَّا خَيْرًا

که سلامت باشد از خلق و پس ذکر کند کسی را مگر خوبی

وَلْيَعْتَبِرْ فِيهَا مِنْ أَيْ شَيْءٍ خُلِقَتْ وَلِمَا ذُخِرَتْ

و عبرت گزیند در دنیا که از چه چیز پیدا کرده شده ام و برای چه چیز پیدا کرده شده ام

وَمَنْ أَرَادَ الشَّرَفَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَخِرْ الْآخِرَةَ

وهر که بزرگی خواهد در دنیا و آخرت پس باید که به پسندد آخرت

عَلَى الدُّنْيَا وَمَنْ أَرَادَ الْفِرْدَوْسَ وَالنَّعِيمَ الَّذِي لَا

بر دنیا وهر که بخواد جنت فردوس و نعمت را

يَفْنَى لَا يَضِيعْ عَمْرُهُ فِي فَسَادِ الدُّنْيَا وَمَنْ أَرَادَ

فنا نکرده عمر خود را در فساد دنیا تلف نکند وهر که بخواد

الْجَنَّةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَعَلَيْهِ بِالسَّخَاوَةِ لِأَنَّ

جنت را در دنیا و آخرت پس لازم گیرد سخاوت را چرا که

السَّخِيُّ قَرِيبٌ إِلَى الْجَنَّةِ وَبَعِيدٌ مِنَ النَّارِ وَمَنْ أَرَادَ

مرد سخی نزدیک است از جنت و دور است از آتش وهر که خواهد

أَنْ يَنُورَ قَلْبُهُ بِالنُّورِ لِتَأَمُّرِ فَعَلَيْهِ بِالتَّفَكُّرِ

که روشن گرداند دل خویش از روشنی کامل پس لازم گیرد فکر کردن

وَالْإِعْتِبَارِ وَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَكُونَ لَبِيدًا صَابِرًا

و عبرت پذیر متن وهر که خواهد که باشد برای او بدون صبر کسند

وهر که خواهد که غمازنی کرده باشد

وَلِسَانٌ ذَاكِرٌ وَقَلْبٌ خَاشِعٌ فَعَلَيْهِ بِكَرَّةٍ

و زبان ذکر کننده و دل غمگنده پس لازم گیرد بسیاری

الِاسْتِغْفَارِ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ

آمرش خواستن برای مؤمن مردان و مؤمن زنان و مسلم مردان و مسلم زنان

خزینة الطب

للمد الحمد ولله که کتاب فیض الکتاب اعنی مہنہات ابن حجر عسقلانی حسب لیس
شیخ ناصر علی صاحب تاجر کتب در مطبع محبتالی بالانصرام و سعی تمام کترین
آفاق میرزا عبدالرزاق غفر اللہ ذنوبہ و سیر عیوبہ بتاریخ یکم شوال المعظم ۱۲۰۴
بحبری بقالب طبع در آمدہ مطبوع طبایع خاص و عام گردید

قطعه تاریخ از تاریخ طبع و قادم جمع خوبی و و داد منظر عنایت
کریم مطلق مولوی محمد سیف الحق صاحب تخلص بادین سلمہ ہند

عبدالرزاق صاحب دو عطا و داد	این روز تا کہ طبع نموده مہنہات
دو روز پیش طبع من از رہ و داد	ارشاد کرد از لی تاریخ و سال آن
بی ساختہ بطرز طبعی فریغ باو	تا خامہ ادیب چنین ساختہ رسم

قطعه تاریخ نتیجہ فکر ساو دین و کا صاحب ہنم و فرست مہینہ سرا
محمد نصیر الدین صاحب تخلص بہ شوکت سلمہ اللہ تعالی

کتاب عسقلانی شد جو مطبوع	بصید خوبی طبع و حسن صحت
نزدی محمد تاریخش خبر و گفت	ز ہی کھیند علم شریعت

Marfat.com